

มาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ

ของ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ในทัศนะของนักศึกษา

โดย

27 ก.พ. 2534

ผศ.ดร. สุภาพรรณ จุวัระ

ภาควิชาบริหารธุรกิจ

คณะสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประสานมิตร

คำนำ

รายงานการวิจัยนี้เป็นผลจากการศึกษาด้านมาตรฐานการศึกษา สาขาวิชาบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อคิดเห็นสำหรับเป็นแนวทางในการรักษามาตรฐานการศึกษา ยกกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สูงขึ้น เป็นแนวทางแก่ทบวงมหาวิทยาลัย ในการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่าง ๆ รวมทั้งให้แนวคิดเพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้พัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษา

การศึกษานี้ดำเนินการโดยการสอบถามนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวน 8 สถาบัน เป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ 5 สถาบัน และในต่างจังหวัด 3 สถาบัน โดยจำแนกตามสาขาวิชาต่าง ๆ คือ การตลาด การบัญชี คอมพิวเตอร์ ธุรกิจ การบริหาร/การจัดการ การเงิน/การธนาคาร การบริหารงานบุคคล การบริหารอุตสาหกรรม การประกันภัย

การศึกษานี้ ผู้วิจัยได้รับการสนับสนุน และข้อแนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ในการทำการศึกษานี้ จากผู้ทรงคุณวุฒิของสถาบันต่าง ๆ ขอกราบขอบพระคุณท่านคณบดีคณะสังคมศาสตร์ รศ.ดร.ธำรงค์ อุดมไพจิตรกุล และท่านหัวหน้าภาควิชาบริหารธุรกิจ ผศ.ลำอานงค์ งามวิชา ที่ได้ให้การสนับสนุนเจ้าหน้าที่ทบวงมหาวิทยาลัยที่ได้เอื้อเฟื้อสละเวลาให้ข้อมูลต่าง ๆ ผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งได้ให้ความร่วมมือ รวมทั้งนักศึกษาที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม อันทำให้การวิจัยนี้สำเร็จลงได้ตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

บทที่ 1	บทนำ	1
1.1	ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา	1
1.2	วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3	ปัญหาของการวิจัย	5
1.4	สมมติฐานของการวิจัย	5
1.5	ขอบเขตของการวิจัย	6
1.6	ข้อตกลงเบื้องต้น	6
1.7	ประโยชน์ที่จะได้รับ	7
1.8	คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย	7
บทที่ 2	จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา	9
2.1	จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา	10
2.1.1	หน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษา	10
2.1.2	จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา	10
2.2	ภารกิจของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา	11
2.2.1	คุณสมบัติและหน้าที่ของอาจารย์	11
2.3	แนวคิดเกี่ยวกับงานสอน งานวิจัย และงานบริการทางวิชาการ	15
2.3.1	งานสอน	15
2.3.2	งานวิจัย	16
2.3.3	งานบริการทางวิชาการ	16
2.4	มหาวิทยาลัยไทยกับการพัฒนา	16

2.5	รูปแบบของมหาวิทยาลัยไทย และมหาวิทยาลัย ในตะวันตก	19
2.6	แนวโน้มนโยบายทางการอุดมศึกษาลดับที่ 7 ...	20
บทที่ 3	สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับทบวงมหาวิทยาลัย	24
3.1	หน้าที่กรรมการมาตรฐานของ ทบวงมหาวิทยาลัย	25
3.2	มาตรฐานของวิทยาลัยหรือหลักสูตร	27
3.3	การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ...	28
3.3.1	สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน	28
3.3.2	ระบบการศึกษา	29
3.3.3	การวัดผลการศึกษา	29
3.3.4	สภาพการปฏิบัติงานของผู้สำเร็จการศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	29
3.3.5	ข้อเสนอแนะ	30
3.4	การเงินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	31
3.4.1	รายรับ	31
3.4.2	รายจ่าย	32
3.5	อาคารสถานที่	32
3.6	สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับสมาคม สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	33
3.7	วัตถุประสงค์ของสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน	34
3.8	บทบาทของสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	35

3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	
กับทบวงมหาวิทยาลัย	35
3.9.1 การส่งเสริมด้านการบริหาร	36
3.9.2 การส่งเสริมด้านวิชาการ	37
3.9.3 การส่งเสริมด้านการเงิน	38
3.10 นโยบายของรัฐด้านอุดมศึกษาเอกชน	
ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	
ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)	39
3.10.1 วัตถุประสงค์	41
3.10.2 นโยบาย	41
3.10.3 เป้าหมายด้านการผลิตบัณฑิต	44
3.10.4 การพัฒนาการศึกษาระดับ	
อุดมศึกษา	45
3.11 นโยบายและการรักษามาตรฐานการศึกษา	
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	46
3.11.1 นโยบายและมาตรฐานของสถาบัน	
อุดมศึกษาเอกชน	46
3.11.2 คัดดีและสิทธิของปริญญาเท่าเทียม	
กับของรัฐ	47
3.11.3 ทบวงมหาวิทยาลัยให้การส่งเสริม	
ด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษา	
เอกชน	47
3.11.4 การควบคุมคุณภาพบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ	
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน	48
3.12 การดำเนินการด้านมาตรฐานการศึกษา	50
3.12.1 หน้าที่ของคณะกรรมการรับรอง	
มาตรฐานการศึกษา	50

3.12.2	วัตถุประสงค์ของการรับรอง	
	มาตรฐาน	51
3.12.3	หลักเกณฑ์ในการพิจารณา	52
3.12.4	องค์ประกอบในการประเมิน	
	มาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา	53
3.12.5	หน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่	
	ภายนอก	54
3.12.6	การวัดผลการศึกษา	55
3.12.7	ข้อเสนอจากการสัมมนา	55
บทที่ 4	ทัศนคติของนักศึกษาต่อมาตรฐานการศึกษา	57
4.1	วัตถุประสงค์	58
4.2	วิธีการดำเนินงานศึกษา	58
4.3	ลักษณะของข้อมูลที่สอบถาม	59
4.4	พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม	61
4.4.1	สภาพส่วนบุคคล	61
4.4.2	สภาพทางครอบครัว	65
4.4.3	สภาพทางการศึกษา	69
4.5	การเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา	76
4.6	ทัศนคติต่อหลักสูตร	84
4.7	ทัศนคติด้านอาจารย์ผู้สอนและ	
	อาจารย์ที่ปรึกษา	96
4.8	ทัศนคติด้านอาคารสถานที่และ	
	อุปกรณ์การสอน	103
4.9	ทัศนคติด้านการบริการ	111
4.10	การวัดผล	117
4.11	ทัศนคติต่อการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ	117

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัย

และข้อเสนอแนะ	123
5.1 สรุปผลการศึกษา	123
5.1.1 ทัวไป	123
5.1.2 สรุปผลการวิจัย	124
5.1.2.1 พื้นฐานของผู้ตอบ	
แบบสอบถาม	125
5.1.2.2 การเข้าศึกษาในสถาบัน	
อุดมศึกษา	125
5.1.2.3 ทักษะต่อหลักสูตร	126
5.1.2.4 ทักษะด้านอาจารย์ผู้สอน	
และอาจารย์ที่ปรึกษา ...	126
5.1.2.5 ทักษะด้านอาคารสถานที่	
และอุปกรณ์การสอน	127
5.1.2.6 ทักษะด้านการบริการ ..	128
5.1.2.7 การวัดผล	128
5.1.2.8 ทักษะต่อการนำความรู้	
ไปประกอบอาชีพ	129
5.1.3 อภิปรายผลการวิจัย	129
5.2 ข้อเสนอแนะ	134
5.2.1 ทบวงมหาวิทยาลัย	134
5.2.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน	135
บรรณานุกรม	138
ภาคผนวก ก.	
ภาคผนวก ข.	

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเดิมเรียกว่า วิทยาลัยเอกชน ซึ่งได้เปิดดำเนินการตั้งแต่ปีการศึกษา 2508 โดยมติที่ประชุมคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2508 รับหลักการเปิดโอกาสให้คณะบุคคลหรือเอกชนจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา ต่อมาในปี พ.ศ. 2512 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชนขึ้น เรียกว่า พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ. 2512 ใช้เป็นหลักปฏิบัติในการจัดตั้งและเปิดดำเนินการ (เอกสารอ้างอิง 5) วิทยาลัยเอกชนสามารถรับนักศึกษาซึ่งจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าเป็นอย่างต่ำ ดำเนินการสอนได้ถึงระดับปริญญาตรี และอยู่ในความดูแลของกองวิทยาลัยเอกชน สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย ซึ่งการสนับสนุนให้ภาคเอกชนได้ร่วมดำเนินการในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาในระยษนั้น ๆ ไม่ได้ระบุไว้ชัดเจนในแผนพัฒนาประเทศจนกระทั่งปี พ.ศ. 2520 ตามแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 4 (2520-2524) แนวนโยบายของรัฐเกี่ยวกับความร่วมมือของเอกชนในการจัดการอุดมศึกษา ได้ระบุไว้ชัดเจนว่า สนับสนุนให้

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนขยายการศึกษาในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความพร้อม และได้ร่วมรับภาระในสาขาวิชาที่สถาบันนั้น ๆ มีความถนัดได้เต็มที่ (เอกสารอ้างอิง 6) การที่เอกชนได้เข้ามามีบทบาททางการศึกษานั้น นับว่าเป็นการพัฒนาประเทศ โดยการแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษาของชาติ ทั้งในด้านการตอบสนองความต้องการของผู้ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อระดับอุดมศึกษา และในด้านการผลิตกำลังคนออกสู่ตลาดแรงงาน โดยเฉพาะตลาดแรงงานที่เป็นธุรกิจของเอกชน (เอกสารอ้างอิง 3) ด้วยเหตุดังกล่าวจึงมีการยกเลิกพระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พุทธศักราช 2512 โดยรัฐได้พิจารณาให้ภาคเอกชนได้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น จึงได้ตราพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2522 ขึ้นใช้แทน และให้เหตุผลตามที่กล่าวไว้ในหมายเหตุของพระราชบัญญัติฉบับนี้ ซึ่งปรากฏในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ 27 เมษายน พ.ศ. 2522 ความว่า เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ "โดยที่การดำเนินงานของวิทยาลัยเอกชนในฐานะที่เป็นสถาบันอุดมศึกษาระดับปริญญาตรี ได้เพิ่มขยายมากขึ้นเป็นอันมาก ทั้งในด้านจำนวนวิทยาลัย และภาระกิจในการผลิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้า วิจัย และการบริการแก่สังคม สมควรปรับปรุงโครงสร้างและระบบบริหาร ตลอดจนวิธีการดำรงรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการเพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ"

ดังนั้น วิทยาลัยเอกชนในปัจจุบัน จึงมีโอกาสมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ซึ่งขยายตัวเป็นสถาบันอุดมศึกษาในรูปของมหาวิทยาลัยหรือสถาบัน ซึ่งสามารถเปิดทำการสอนได้จนถึงระดับปริญญาตรีขึ้นไป เช่นเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทั้งนี้เมื่อมีความพร้อมตามเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย นับว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการจัดการศึกษาระดับนี้

ในแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระดับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) ซึ่งใช้อยู่ในปัจจุบันมีนโยบายมุ่งเน้นเรื่อง คุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ปรับปรุงคุณภาพอาจารย์ มีเป้าหมาย ด้านคุณภาพ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพครู พัฒนาด้านการเรียนการสอน มุ่งพัฒนาการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอนให้เหมาะสมทั้งภาคทฤษฎีและ ปฏิบัติ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยมุ่งจะ ให้ความสำคัญในการปรับปรุงคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาให้ ดียิ่งขึ้น สามารถปฏิบัติภารกิจในสถาบันอุดมศึกษาอย่างคล่องตัวและมี ประสิทธิภาพ ส่งเสริมการเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัยเมื่อมี ความพร้อม

สำหรับทิศทางของแผนพัฒนาอุดมศึกษาระยะที่ 7 (พ.ศ. 2535-2539) ได้กำหนดกรอบและทิศทางไว้ว่า เร่งพัฒนา คุณภาพการศึกษา มีความสามารถในการคิด วิเคราะห์ ประยุกต์ ริเริ่มสร้างสรรค์ มีทักษะที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ ส่งเสริม ให้สถาบันอุดมศึกษามีประสิทธิภาพทางวิชาการ สามารถตอบสนอง ความต้องการทางการศึกษาของบุคคล สนับสนุนให้เอกชนจัดการ ศึกษาให้กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

จากทิศทางของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี (เอกสารอ้างอิง 2) ในด้านบทบาทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกี่ยวกับการผลิตบัณฑิต การเรียนการสอนโดยทั่วไปยังเน้นการสอนที่จัดให้คน หนุ่มมากที่เข้ามาเรียนในชั้นเรียนแบบฟังคำบรรยาย เป็นการสอนที่ เน้นตัวครูผู้สอน และเนื้อหาวิชาเป็นหลัก แม้ในระดับปริญญาโทก็ เช่นเดียวกัน การสอนในรูปของการฝึกงาน การสัมมนา และการ ทำแบบฝึกหัดยังมีน้อย ในการประเมินผลการเรียนนั้นเป็นไปตาม หลักสูตรและเนื้อหาที่สอน เน้นที่ความจำ ความเข้าใจ และการ ประยุกต์ใช้

ทางด้านวิชาการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังมี ปัญหาในด้านการขาดแคลนอาจารย์ที่มีคุณภาพ วัสดุ อุปกรณ์การสอน

และด้านอื่น ๆ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนขนาดใหญ่ที่ตั้งมานานแล้ว จะไม่มีปัญหามากเท่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขนาดเล็ก และโดยเฉพาะที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัด สำหรับจำนวนนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในต่างจังหวัดมีปัญหาในเรื่องการแข่งขันกับสถาบันอุดมศึกษาประเภทต่าง ๆ ของรัฐ นักศึกษามาเข้าเรียนน้อย ทำให้มีปัญหาในด้านทุนดำเนินการและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ส่วนภารกิจด้านอื่น ๆ นอกจากการสอน อันได้แก่ การวิจัย การบริการชุมชน และการทำงานบำรู้งศิลปวัฒนธรรม มีการกระทำกันน้อย และโดยเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐแล้ว มีไม่มากนัก ที่เป็นเช่นนี้เพราะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ดำรงอยู่ได้ในปัจจุบันก็เพราะต้องอาศัยรายได้ หลักจากการเรียนการสอน คือ ค่าหน่วยกิต และค่าบำรุงการศึกษาเป็นสำคัญ

จากเหตุผลข้างต้นนี้ จึงได้ศึกษาถึงมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาบริหารธุรกิจในด้านต่าง ๆ คือ อาจารย์ นักศึกษา ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา อาคารสถานที่ หลักสูตร

การวัดผล ตามทัศนของนักศึกษา เมื่อทราบถึงทัศนนี้ ก็จะเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่ามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขาวิชาบริหารธุรกิจเป็นอย่างไร เพื่อจะนำมาเป็นแนวทางสำหรับปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาให้สูงขึ้น โดยเน้นการยกระดับมาตรฐานการศึกษา คุณภาพของอาจารย์ หลักสูตร และกระบวนการเรียนการสอน และเพื่อเป็นแนวทางในการเป็นข้อเสนอแนะการพิจารณาการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษามาตรฐานการศึกษาของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในทัศนะของนักศึกษามี
วัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชน สาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในด้านต่าง ๆ
- 2) เพื่อเป็นทิศทางในการรักษามาตรฐานการศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 3) เพื่อยกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชนให้สูงขึ้น
- 4) เพื่อให้ทราบถึงแนวทาง และการเสนอแนะใน
การพิจารณารับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.3 ปัญหาของการวิจัย

จากวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย ดังที่ได้กำหนด
ไว้แล้ว ผู้วิจัยจึงได้มุ่งเน้นการหาผลลัพธ์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จึง
ได้กำหนดปัญหาของการวิจัยไว้ดังนี้

- 1) มาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
สาขาวิชาบริหารธุรกิจเป็นอย่างไร
- 2) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีปัญหาในด้านใด
เกี่ยวกับการรักษามาตรฐานการศึกษาทางด้านบริหารธุรกิจ

1.4 สมมติฐานของการวิจัย

ทัศนะของนักศึกษาต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน
ด้านมาตรฐานการศึกษาของสาขาวิชาบริหารธุรกิจ แสดงให้เห็นถึง

มาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ตามความคิดเห็นของ
นักศึกษา

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเพื่อศึกษามาตรฐานการศึกษา สาขาวิชา
บริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของนักศึกษา มี
ขอบเขตดังนี้

1) การวิจัยนี้ได้มุ่งศึกษาเฉพาะทัศนะของนักศึกษา
ต่อมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาบริหาร
ธุรกิจ ซึ่งกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาภาคปกติและภาคสมทบ
ในสาขาวิชาต่าง ๆ ทางด้านบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาสถาบัน
ต่าง ๆ

2) เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบ
สอบถามที่ได้สร้างขึ้นเอง โดยครอบคลุมถึงทัศนะของนักศึกษาด้าน
มาตรฐานการศึกษาเกี่ยวกับอาจารย์ นักศึกษา ห้องสมุด อุปกรณ์การ
ศึกษา อาคารสถานที่ หลักสูตร การวัดผล

1.6 ข้อตกลงเบื้องต้น

ในการวิจัย มีข้อตกลงเบื้องต้น ดังนี้

1) แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น สามารถใช้
เป็นแบบสอบถามที่จะประเมินทัศนะของนักศึกษาในสาขาวิชาบริหาร
ธุรกิจทางด้านมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2) การตอบแบบสอบถามของนักศึกษาถือว่าเป็น
จริงตามความคาดหวังของนักศึกษา

1.7 ประโยชน์ที่จะได้รับ

ประโยชน์ที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ คือ

- 1) ได้ข้อมูลของมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สาขาวิชาบริหารธุรกิจในด้านต่าง ๆ
- 2) ช่วยส่งเสริมให้มีการนิยามมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สูงขึ้น
- 3) ให้แนวทางในการให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 4) เป็นแนวทางในการปรับปรุงคุณภาพการศึกษาให้สูงขึ้น
- 5) แนวทางแก่ทบวงมหาวิทยาลัยในการกำกับดูแลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 6) เป็นแนวทางกำหนดมาตรการต่าง ๆ โดยคำนึงถึงศักยภาพในการบริหารและการจัดการ
- 7) ให้แนวความคิดเพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้พัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

1.8 คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยมีคำจำกัดความต่าง ๆ ที่ใช้ ดังนี้

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน หมายถึง มหาวิทยาลัยและวิทยาลัยเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พุทธศักราช 2522

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจ ระดับปริญญาตรี และกำลังศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 8 แห่ง

การพิจารณารับรองมาตรฐานการศึกษา หมายถึง
การพิจารณาความพร้อมของบุคลากร ความพร้อมของห้องสมุด
ความพร้อมของอุปกรณ์การศึกษา ความพร้อมของการจัดการสถานที่
และข้อเสนอแนะ

การพิจารณาหลักสูตร หมายถึง การชี้แจง
ระเบียบการและขั้นตอนการพิจารณาหลักสูตร เนื้อหาสาระของ
หลักสูตรกับปรัชญาของสถาบัน เนื้อหาสาระของหลักสูตรกับระดับการ
ศึกษา เนื้อหาสาระของหลักสูตรกับสภาพปัจจุบัน หลักสูตรกับความ
ต้องการของสังคม

การพิจารณาการวัดผลการศึกษา หมายถึง
การพิจารณาข้อสอบก่อนนำไปสอบ การพิจารณาผลสอบ การจัดระดับ
คะแนน การพิจารณาอนุมัติผลสอบ และข้อเสนอแนะ

บทที่ 2

จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา

การศึกษาขั้นอุดมศึกษาต่างกับการประถมศึกษาและ
การมัธยมศึกษา คือ เป็นการศึกษาระบบหนึ่งที่ทำให้แก่คนวัยที่กำลังจะ
เป็นผู้ใหญ่ หรือเป็นผู้ใหญ่แล้ว โดยมุ่งเน้นความรู้ทางด้านวิชาชีพ
ในขณะที่ประถมศึกษาเป็นการศึกษาสำหรับเด็กเล็ก และมัธยมศึกษา
เป็นการศึกษาสำหรับเด็กวัยรุ่น โดยเหตุนี้จึงมักจะมีผู้เรียกการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาว่า การศึกษาระดับที่สาม (Tertiary Education)
หรือการศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา (Post-Secondary
Education) เพราะเน้นการศึกษาที่ต่อจากระดับมัธยม (เอกสาร
อ้างอิง 14)

กิจการของการอุดมศึกษาครอบคลุมในเรื่องของคน
ความรู้ และสิ่งแวดล้อม ทั้งสามประการนี้มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน
อย่างแยกไม่ออก การกำหนดจุดมุ่งหมายของการอุดมศึกษานั้นจะ
เกี่ยวพันกับสามสิ่งตลอดเวลา เพียงแต่ว่าในสมัยใดจะเน้นเรื่องใด
เป็นพิเศษเท่านั้น (เอกสารอ้างอิง 12)

2.1 จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย โดยทั่วไปได้กำหนดจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาที่มีลักษณะเป็นสากล ประมวลได้เป็น 3 ประการ คือ

- 1) มุ่งบุกเบิก แสวงหา บำรุงรักษา และถ่ายทอดความรู้ เพื่อสร้างสรรพจักรรโลงความก้าวหน้า และความเป็นเลิศทางวิชาการ
- 2) ใช้ความรู้ให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม โดยถือว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งวิชาการชั้นสูง ที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อความเจริญของมนุษยชาติ
- 3) ทำนุบำรุง ส่งเสริม ศิลปะ และวัฒนธรรม

2.1.1 หน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษา

ภายในขอบเขตของจุดมุ่งหมายดังกล่าว มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษากระทำหน้าที่หลัก 4 ประการ คือ

- 1) การสอนวิชาการ และวิชาชีพเพื่อสนองความต้องการกำลังคนของสังคม
- 2) การวิจัยค้นคว้าเพื่อความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการ
- 3) บริการทางวิชาการแก่สังคม
- 4) ถ่ายทอดวัฒนธรรมและปลูกฝังความเป็นพลเมืองดี

2.1.2 จุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา

ไพฑูรย์ สีนลารัตน์ ได้เสนอจุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษาของไทย ว่าน่าจะประกอบไปด้วย

ลักษณะใหญ่อย่างน้อย 5 ประการ (เอกสารอ้างอิง 11) คือ

- 1) ฝึกฝนให้เป็นคนสมบูรณ์ คือ มีความรู้และคุณธรรมอย่างเพียงพอ
- 2) ทำให้เกิดความก้าวหน้าในวิชาการ และประยุกต์วิชาการนั้น เพื่อประโยชน์ของคนในสังคมไทย
- 3) ส่งเสริมการพัฒนาสังคม โดยเป็นอุปกรณ์ให้เกิดการประเมิณผล การพัฒนาในตัวของสังคมเอง
- 4) สนับสนุนและส่งเสริมวิชาชีพและอาชีพต่าง ๆ (โดยไม่จำกัดสาขา) โดยการให้ภาคทฤษฎีสอดคล้องต้องกันกับภาคปฏิบัติอย่างมากที่สุด
- 5) จะต้องเปิดโอกาสทางการศึกษาให้แก่มวลชนอย่างมากที่สุดและกว้างขวางที่สุด

2.2 ภารกิจของอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา

ถึงแม้ว่าภารกิจโดยทั่วไป ของสถาบันอุดมศึกษาจะมีอยู่ 3 ประการใหญ่ ๆ คือ การสอน การวิจัย และการบริการชุมชน แต่ภารกิจของผู้สอนระดับอุดมศึกษา ก็ได้จำกัดอยู่เพียง 3 ประการเท่านั้น ยังคงมีภารกิจอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้นไปอีก

2.2.1 คุณสมบัติและหน้าที่ของอาจารย์

จากการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทของอาจารย์มหาวิทยาลัย โดยการสอบถามความเห็นจากอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาว่า อาจารย์ควรมีคุณสมบัติ หน้าที่และสิทธิที่สำคัญอะไรบ้าง คือ มุ่งที่จะศึกษาถึงบทบาทจริง (role performance) ว่าอาจารย์กำลังปฏิบัติหน้าที่อะไรบ้าง และบทบาทคาดหวัง (role expectations) ว่า อาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาคิดว่าอาจารย์

"ควรมี" คุณสมบัติ หน้าที่ และสิทธิที่สำคัญอะไรบ้าง พบว่า

1) บทบาทจริง (role performance) ทักษะของอาจารย์เกี่ยวกับ "หน้าที่" ที่อาจารย์ปฏิบัติในปัจจุบัน

1.1) การสอน อาจารย์ส่วนใหญ่รับผิดชอบการสอนที่มหาวิทยาลัยที่ทำงานประจำเพียงแห่งเดียว ไม่ได้สอนพิเศษที่อื่น การปฏิบัติหน้าที่สอนของอาจารย์ส่วนใหญ่ ไม่ได้หมายถึงการบรรยายในชั้นเรียนเท่านั้น ยังหมายถึง การทำกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการบรรยายในชั้นเรียนด้วย เช่น การเตรียมการสอน การออกและตรวจข้อสอบ ตรวจรายงานประจำภาค อ่านหนังสือ หรือบทความเกี่ยวกับสาขาวิชาที่สอนและสาขาวิชาอื่นที่สนใจ คือ อาจารย์ส่วนใหญ่สนใจอ่านหนังสือหรือบทความวิชาการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้และปรับปรุงการสอน ซึ่งโดยสรุปแล้วอาจารย์ใช้เวลาอ่านหนังสือหรือบทความประมาณ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

1.2) วิจัยและเขียนบทความเอกสารวิชาการ อาจารย์ที่ปฏิบัติงานวิจัยมีจำนวนน้อยกว่าอาจารย์ที่ไม่ปฏิบัติงานวิจัย โดยสรุปอาจารย์ใช้เวลาปฏิบัติงานวิจัยมากกว่า 9 ชั่วโมง แต่ไม่เกิน 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังพบว่าอาจารย์ที่กำลังเขียนหนังสือหรือบทความทางวิชาการ มีเปอร์เซ็นต์น้อยกว่าอาจารย์ที่ไม่ได้เขียน นอกจากนี้ ยังพบว่า อาจารย์ใช้เวลาเขียนประมาณ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนอุปสรรคสำคัญที่ทำให้อาจารย์ไม่ได้เขียนคือ ไม่มีเวลา ไม่มีความมั่นใจในตัวเอง และไม่ชอบงานเขียนที่น่าสนใจ คือ อาจารย์ส่วนใหญ่ มีความเห็นว่าควรหาทางแก้อุปสรรคเพื่ออาจารย์จะได้ปฏิบัติงานวิจัยเพิ่มขึ้น

1.3) การให้คำปรึกษาแนะนำ อาจารย์ส่วนใหญ่ มีหน้าที่ให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษา (ปริญญาตรี) เวลาที่ใช้ในการให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษาประมาณอาทิตย์ละ 6 สัปดาห์ ซึ่งโดยปกติแล้วอาจารย์จะให้คำปรึกษาแนะนำแก่นักศึกษาในเรื่องการเรียน การสอน ส่วนการแนะนำเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมนอกหลักสูตร

หรือการเข้าร่วมกิจกรรมพิเศษกับนักศึกษา มีอาจารย์ปฏิบัติน้อยมาก

1.4) การบริหารมหาวิทยาลัย อาจารย์มีหน้าที่ให้คำปรึกษา และข้อเสนอแนะด้านวิชาการแก่ผู้บริหารในเรื่องต่าง ๆ เช่น การกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย การบริหารงานบุคคล การจัดองค์การ การจัดหาทุน การกำหนดหลักสูตร ตลอดจนการจัดหารวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการเรียนการสอน และที่น่าสังเกต คือ มีอาจารย์ที่มีหน้าที่ช่วยงานบริหารมหาวิทยาลัยเป็นจำนวนไม่มากนัก แต่เมื่อพิจารณาในเรื่องเวลาที่อาจารย์ใช้ปฏิบัติงานบริหารแล้ว พบว่า อาจารย์ใช้เวลาในการปฏิบัติงานบริหารประมาณ 10 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ซึ่งใกล้เคียงกับเวลาที่ใช้ในการปฏิบัติงานสอนและงานวิจัย

1.5) บริการวิชาการแก่สังคม นอกจากหน้าที่ข้างต้น อาจารย์ยังมีหน้าที่ช่วยเหลือการจัดบริการสังคมของสมาคมต่าง ๆ ในฐานะที่เป็นสมาชิกของสมาคม ชื่อน่าสังเกต คือ มีอาจารย์จำนวนไม่น้อยที่เป็นสมาชิกของสมาคมต่าง ๆ ซึ่งส่วนใหญ่แล้วเป็นสมาชิกของสมาคมวิชาชีพในประเทศไทย สมาคมสังคมศาสตร์แห่งประเทศไทย ส่วนกิจกรรมที่อาจารย์ปฏิบัติ ได้แก่ การอภิปราย การประชุม สัมมนา ประชาสัมพันธ์ เขียนบทความ เสนอผลงานวิจัย จัดทำหนังสือ

2) บทบาทคาดหวัง (Role expectations) ทิศนะของอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา มีความเห็นว่า อาจารย์ควรมีคุณสมบัติสำคัญ คือ เฉลียวฉลาด รอบรู้วิชาต่าง ๆ มีศีลธรรม และมีความประพฤติดี มีความสามารถและสนใจงานสอน มีมนุษยสัมพันธ์กับบุคคลทั่วไป มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับนักศึกษา มีใจรักงานในการเป็นอาจารย์ มีความสามารถและสนใจในงานวิจัย และมีผลงานวิชาการ

2.1) หน้าที่ (Obligations) ของอาจารย์ ในทัศนะของอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา อาจารย์ควรมีหน้าที่ที่สำคัญ คือ สอน วิจัย และเขียนบทความ เอกสารทางวิชาการ ให้

คำแนะนำแก่นักศึกษา ศึกษาค้นคว้าหาความรู้ใหม่ ประยุกต์เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา ให้บริการวิชาการแก่สังคม ให้ความร่วมมือในการพัฒนามหาวิทยาลัย ให้ความร่วมมือในการบริหารมหาวิทยาลัย

อาจารย์และผู้บริหารมีความเห็นคล้ายกันว่า การสอน วิจัย และเขียนบทความ เอกสารวิชาการ ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา เป็นหน้าที่ที่สำคัญมากกว่าหน้าที่อื่น ๆ แต่นักศึกษามีความเห็นว่าเป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่สำคัญ 3 ประการแรก ได้แก่ การสอน ให้คำแนะนำแก่นักศึกษา และศึกษาหาความรู้ใหม่ แม้ว่านักศึกษาจะมีได้ระบุให้ทำวิจัย และเขียนบทความเอกสารวิชาการ เป็นหน้าที่สำคัญของอาจารย์ใน 3 ลำดับแรก แต่นักศึกษาก็มีความเห็นตรงกับอาจารย์และผู้บริหารว่าวิจัยและเขียนบทความ เอกสารทางวิชาการ เป็นหน้าที่ของอาจารย์ที่สำคัญมาก

อาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษามีความเห็นต้องกันว่า หน้าที่ของอาจารย์ที่สำคัญที่สุด คือ เตรียมการสอน ขอนำสังเกต คือ ผู้บริหารมองเห็นความสำคัญของหน้าที่ต่าง ๆ ของอาจารย์สูงกว่าอาจารย์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารพิจารณาให้ความสำคัญกับหน้าที่ของอาจารย์ ดังนี้ คือ อ่านหนังสือหรือบทความเกี่ยวกับสาขาวิชาที่สอน ออกและตรวจข้อสอบ ร่วมพิจารณานโยบายเกี่ยวกับการสอน และการบริหารบุคคลในมหาวิทยาลัย การวิจัย การเข้าร่วมประชุมในเรื่องทั่วไป ในระดับสูงกว่าที่อาจารย์พิจารณาอย่างเห็นชัด เช่นเดียวกับนักศึกษานิยามให้ความสำคัญแก่หน้าที่ต่าง ๆ สูงกว่าอาจารย์เกือบทุกรายการ

2.2) สิทธิของอาจารย์ (Rights) การประเมินความเห็นของอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาเกี่ยวกับสิทธิของอาจารย์ ซึ่งได้แก่ สิทธิในการกำหนด สาขาวิชาที่สอน ชั่วโมงที่สอน เนื้อหาสาระและวิธีการสอน

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับงานสอน งานวิจัย และงานบริการทางวิชาการ

2.3.1 งานสอน แต่ก่อนนี้มักเข้าใจกันว่า คนที่มีความรู้ทางวิชาการมากมายคงเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยที่ดีได้เอง แต่ความจริงไม่ได้เป็นเช่นนั้นเสมอไป คนที่มีความรู้ในศาสตร์ต่าง ๆ อาจขาดประสิทธิภาพในการถ่ายทอดวิชาการไปสู่ผู้อื่นได้ ฉะนั้นอาจารย์ควรมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียน โดยเฉพาะเทคนิควิธีการต่าง ๆ ในการถ่ายทอด

จากผลงานวิจัยของมหาวิทยาลัยโทเรโด ที่ให้นักศึกษา คิซซ์เก่า คณะจารย์ จัดลำดับพฤติกรรมการสอน 60 อย่าง ซึ่งจะเสนอเฉพาะ 12 อย่างแรกที่ได้รับการจัดลำดับ 1 ถึง 12 ดังนี้

- 1) การเตรียมการสอนอย่างดี
- 2) แสดงความสนใจอย่างจริงจังในวิชาที่สอน
- 3) แสดงความเข้าใจในเนื้อหาวิชาของตน
- 4) ใช้วิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
- 5) สร้างแบบทดสอบที่ตรวจสอบความสามารถ ไม่ใช่ตรวจสอบความจำ
- 6) ประเมินผลการเรียนอย่างยุติธรรม
- 7) สื่อกับผู้เรียนได้อย่างเหมาะสมกับความพร้อมของผู้เรียน
- 8) สนับสนุนการคิดอย่างฉลาดและเป็นอิสระให้กับผู้เรียน
- 9) จัดระเบียบเนื้อหาวิชาได้อย่างเหมาะสม
- 10) เร้าให้นักเรียนให้ตั้งใจเรียน
- 11) ดูแลนักเรียนด้วยความรู้สึกยกย่อง
- 12) ตอบคำถามทุกข้อตามความสามารถ

2.3.2 งานวิจัย หน้าที่อย่างหนึ่งที่สำคัญ ของอาจารย์ในมหาวิทยาลัย คือ การทำวิจัย ในปัจจุบันนี้ อาจารย์มหาวิทยาลัยทำการวิจัยมากขึ้น ความมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการทำวิจัย ได้รับการสนับสนุนอย่างกว้างขวาง บทบาทขององค์การรัฐบาลและองค์การเอกชน รวมทั้งบริษัทธุรกิจต่าง ๆ ให้ความสำคัญต่อการวิจัยมาก องค์การต่าง ๆ เหล่านี้จะให้ทุนสนับสนุนแก่สถาบันอุดมศึกษาดำเนินการวิจัย

2.3.3 งานบริการทางวิชาการ หมายถึงงานที่อาจารย์มีส่วนในการให้บริการด้านวิชาการแก่สังคม เช่น การเป็นวิทยากรไปบรรยายภายนอกมหาวิทยาลัย การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่กระทำในลักษณะที่เป็นการศึกษาต่อเนื่อง เช่น การจัดและฝึกอบรม การสัมมนาทางวิชาการ การเผยแพร่สิ่งพิมพ์ทางด้านวิชาการ เพื่อเสริมและให้โอกาสแก่ผู้ประสงค์ จะศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติม และการที่อาจารย์ได้นำการวิจัยค้นคว้าเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ ผลที่ตอบสนองต่อสังคมก็ถือว่าเป็นบริการทางวิชาการแก่สังคมด้วยเช่นกัน

2.4 มหาวิทยาลัยไทยกับการพัฒนา

มหาวิทยาลัยเป็นสถาบันสังคมที่เกิดขึ้นเพื่อสนองความต้องการของสังคมนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ หน้าที่ บทบาท ตลอดจนรูปแบบของมหาวิทยาลัย จึงมักถูกกำหนดโดยความต้องการของสังคมนั้น และโดยที่ความต้องการของแต่ละสังคมอาจจะไม่เหมือนกัน หน้าที่ บทบาท และรูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยแต่ละประเทศจึงอาจจะไม่เหมือนกัน นอกจากนั้น ในสังคมเดียวกัน ความต้องการอาจจะเปลี่ยนไปตามกาลสมัย ปัญหาจึงมีว่าหน้าที่ บทบาท และรูปแบบของมหาวิทยาลัยได้ปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลง เพื่อจะทำหน้าที่สนองความต้องการของสังคมไทยได้ดี หรือไม่เพียงใด ได้เปลี่ยน

แปลงไปเป็นอันมาก แต่มหาวิทยาลัยยังไม่ได้ปรับปรุงตัวให้สามารถ
มีบทบาทและทำหน้าที่เพื่อสนองความต้องการของสังคมได้อย่างที่ควร
อย่างใดก็ตาม แม้ว่าความต้องการของสังคม
แต่ละสังคมอาจต่างกัน อันเป็นผลทำให้บทบาท หน้าที่ รูปแบบของ
มหาวิทยาลัย ต่างสังคมไม่เหมือนกัน แต่มีหลักที่ยอมรับอันเป็นสากล
ว่ามหาวิทยาลัยเป็นแหล่งรวมวิทยาการขั้นสูง เพื่อสงวนรักษาความรู้
นั้นไว้แล้วถ่ายทอดจากคนปัจจุบัน ให้คนในอนาคตอย่างไม่สิ้นสุด ซึ่ง
มหาวิทยาลัยจัดทำโดยการสอนหรือถ่ายทอดโดยวิธีอื่น นอกจากนั้น
มหาวิทยาลัยยังมีหน้าที่ขยายเพิ่มเติมความรู้ของโลกมนุษย์ที่มีอยู่แล้วให้
เพิ่มเติมเจริญขึ้น โดยการคิดพิจารณาและการวิจัย และในระยะ
หลัง มหาวิทยาลัยได้เพิ่มบทบาทของตนขึ้นจากการอยู่บน "หอคอยงา
ช้าง" มาสัมผัสกับสภาพความเป็นจริงของสังคม โดยให้บริการกับ
สังคม และประยุกต์ความรู้เพื่อแก้ไขปัญหาของสังคมนั้น ๆ

หน้าที่ของมหาวิทยาลัย 3 ประการนี้ คือ การ
ถ่ายทอดความรู้ ขยายเพิ่มเติมความรู้ และบริการสังคม ถือเป็น
หน้าที่หลักและต้องทำร่วมกันไปในอัตราส่วนที่เหมาะสม หากเน้นหนัก
อย่างหนึ่งอย่างใดไปแล้วก็อาจเป็นมหาวิทยาลัยแต่ชื่อ แม้ว่า
มหาวิทยาลัยนั้น ๆ จะสนองความต้องการของสังคมในระบุนั้นได้ดี
ก็ตาม เช่น มหาวิทยาลัยจีนในสมัยปฏิวัติวัฒนธรรม มีหน้าที่ปลูกฝังลัทธิ
การเมืองของประเทศ และบริการสังคมโดยอาจารย์และนักศึกษา
ต้องใช้เวลาสัมผัสชนบทอย่างมาก มหาวิทยาลัยจีนในระบุนั้นก็ขาด
ความเป็นมหาวิทยาลัยในหลักสากลไปเป็นอันมาก จนมีผลทำให้
มหาวิทยาลัยไม่สามารถสนองความต้องการทางเทคโนโลยีให้กับ
ประเทศจีนได้อย่างที่ต้องการ จนผู้นำจีนต้องหาทางแก้ไขอยู่ในระยะ
5 ปีที่ผ่านมา เช่นเดียวกับมหาวิทยาลัยไทยในระยะแรกมหาวิทยาลัย
เน้นหนักแต่ในหน้าที่การสอน จนขาดความเป็นมหาวิทยาลัยเช่นเดียว
กัน (เอกสารอ้างอิง 1)

มหาวิทยาลัยในความหมายสากลเป็นผลผลิตของ สังคมตะวันตก และเกิดขึ้นในสมัยกลางหรือประมาณเจ็ดร้อยปีเศษ มหาวิทยาลัยเหล่านี้เกิดขึ้นจากจิตใจ และประเพณีที่ฝังรากลึกอยู่ในสังคม เหล่านี้ มหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นจากจิตใจและประเพณีที่ฝังรากลึกนี้ มีผล ต่อบทบาท หน้าตา และรูปแบบการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยในตะวันตกสมัยนั้นมากเกี่ยวกับวิธีสอน มหาวิทยาลัยเหล่านี้มุ่งหวังที่จะสร้าง คุณภาพทางภูมิปัญญาให้กับนักศึกษามากกว่าเรียนรู้และท่องจำ ดังนั้น การค้นหาและศึกษาด้วยตนเองจึงสำคัญมาก ในประเทศตะวันตก คุณภาพของมหาวิทยาลัยส่วนหนึ่งจึงอยู่ที่ห้องสมุด หรือระบบอังกฤษใช้ วิธีให้นักศึกษาอ่านแล้วมาถกเถียงกับครู การอ่านและศึกษาค้นคว้า ด้วยตนเองจะได้ถกเถียงปัญหา เป็นการสร้างสติปัญญาฝึกหัดการใช้ เหตุผล มีความรู้กว้าง มองปัญหากว้าง เป็นการฝึกการใช้สมอง เกี่ยวกับการขยายและเพิ่มเติมความรู้ มหาวิทยาลัยเหล่านี้ถือว่าการ วิจัยเป็นของสำคัญ จึงมีการตั้งศูนย์วิจัย เครื่องมือวิจัย ในระยะ แรกการวิจัยอาจหนักไปในเรื่องการวิจัยพื้นฐาน แต่ในระยะหลังถือว่าวิจัยประยุกต์ก็มีความสำคัญมากขึ้น การวิจัยนอกจากจะทำให้ เกิดการขยายเพิ่มเติมความรู้แล้ว ยังทำให้การเรียนการสอนและ ความรู้สอดคล้องกับปัญหาของสังคมด้วย ในส่วนที่เกี่ยวกับรูปแบบของ การดำเนินงาน หรือการบริหารมหาวิทยาลัยเหล่านี้ถือว่า ความเป็น อิสระในทางวิชาการ และความเป็นอิสระในการบริหารปราศจากการ แทรกแซงจากรัฐเป็นสิ่งสำคัญมาก มหาวิทยาลัยในตะวันตกจึง มีบทบาทอย่างมากในการสร้างความเจริญรุ่งเรืองในทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจและสังคมแก่ประเทศเหล่านั้น สิ่งประดิษฐ์ใหม่ ๆ กิติ ติคุณความคิดใหม่ ๆ กิติ การปกครองประเทศก็ดี มหาวิทยาลัยมี ส่วนอย่างมากในการสร้างสมองให้กับประเทศ

2.5 รูปแบบของมหาวิทยาลัยไทยและมหาวิทยาลัยในตะวันตก

จากจุดมุ่งหมายที่ตั้งมหาวิทยาลัยขึ้นเพื่อสนองความต้องการของประเทศในด้านกำลังคนที่มีความรู้โดยเฉพาะ ในระยะที่ประเทศกำลังจะเจริญก้าวหน้าแบบตะวันตกนี้เอง ทำให้หน้าที่บทบาท และรูปแบบของมหาวิทยาลัยไทยไม่เหมือนกับมหาวิทยาลัยในตะวันตก หรือจิตใจและประเด็นที่ผู้รู้ต่างจะเปรียบดังต่อไปนี้

1) ในขณะที่มหาวิทยาลัยในตะวันตกมีหน้าที่บทบาทในด้านสติปัญญา มีเหตุมีผล ซึ่งมีผลทำให้เกิดการเรียนการสอนแบบค้นคว้า ถกเถียง มหาวิทยาลัยของไทยเริ่มต้นด้วยต้องการให้คนได้เรียนรู้วิชาที่จะมีประโยชน์ไปใช้ทำงานเพื่อพัฒนาประเทศได้ทันที จึงมุ่งให้นักศึกษาได้เรียนรู้เฉพาะที่เห็นว่าจำเป็น โดยอาจารย์เป็นผู้กำหนดว่าจะเรียนอะไรและมากน้อยเท่าใด การสอนของเราจึงมีลักษณะเหมือนการบ่อนให้ และนักเรียนนำไปท่องจำ และทดสอบแต่ที่อาจารย์สอน ผู้เรียนเก่งคือคนที่ท่องสิ่งที่ครูสอนได้มาก การอ่านหรือหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อสร้างคุณภาพ สมองจึงไม่จำเป็น ไม่ต้องเข้าห้องสมุดเลยก็สอบได้ ไปฟังเล็คเชอร์ จดเล็คเชอร์ มีแต่ตำราฝรั่ง ดังนั้น การสอนจึงมีลักษณะบ่อนให้ เรียนโดยท่อง สิ่งที่ครูสอนก็เป็นการให้ตำราทั้งดุ้น เมื่อเป็นดังนี้ วิชาความรู้จึงเป็นความรู้ที่ฝรั่งเขียน ไม่เป็นปัญหาหรือเรื่องของไทย ห้องสมุดเป็นสิ่งประดับมากกว่าของจำเป็น และที่มีอยู่ส่วนใหญ่อีกไม่ได้มาตรฐานทั้งปริมาณและคุณภาพ

2) ในขณะที่มหาวิทยาลัยในตะวันตกมีบทบาทหน้าที่สำคัญ คือ การขยายเพิ่มเติมความรู้ของมนุษย์ โดยการทำการวิจัย ทั้งการวิจัยพื้นฐาน หรือวิจัยหลักและการวิจัยประยุกต์ มหาวิทยาลัยแต่ดั้งเดิมส่วนใหญ่มุ่งแต่การสอน แทบจะเรียกว่าไม่มีการวิจัยเลย การวิจัยเป็นของใหม่ และโดยทั่วไปคุณภาพยังไม่ดีพอ ศูนย์วิจัยที่ได้มาตรฐานแทบจะไม่มี

2.6 แนวโน้มนโยบายทางการอุดมศึกษาฉบับที่ 7

นโยบายทางการอุดมศึกษา ฉบับที่ 7 จะเป็นส่วนหนึ่งในการดำเนินการ จัดร่างแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี ซึ่งนโยบายและเป้าหมาย รวมทั้งวัตถุประสงค์ได้กำหนดเป็นสูตรสำเร็จไว้ 146 ข้อ โดยแยกเป็นวัตถุประสงค์หลัก 5 ข้อ นโยบาย 24 ข้อ และมาตรการต่าง ๆ อีก 117 ข้อ การจัดทำแผนนี้ (เอกสารอ้างอิง 13) เป็นการจัดทำแผนรวมของทั้งประเทศ ของสถาบันอุดมศึกษาที่สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย โดยไม่ได้จัดทำเป็นกรณีเฉพาะของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้ เพราะเอกชนมิได้รับเงินงบประมาณแผ่นดิน วัตถุประสงค์หลักของแผนนี้ คือ การพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ให้สามารถปฏิบัติภารกิจในการผลิตบัณฑิตวิจัย ให้บริการสังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้ดีขึ้น โดยมุ่งป้องกันและแก้ไขปัญหา อุปสรรคที่จะเกิดขึ้นกับระบบอุดมศึกษา เพื่อให้เกิดสภาพคล่องตัว ส่งผลต่อการพัฒนาทางวิชาการ ด้วยการขยายโอกาสทางการศึกษาไปยังประชากรผู้ด้อยโอกาส ให้ได้เข้ารับการศึกษามากขึ้น และให้สถาบันอุดมศึกษาสามารถพึ่งตนเองได้ในเรื่องค่าใช้จ่าย

สำหรับนโยบายและมาตรการที่สำคัญ คือ

1) การจัดสรรงบประมาณอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น ในอัตราที่ไม่ต่ำกว่าอัตราการเพิ่มของงบประมาณแผ่นดิน โดยไม่รวมงบประมาณอุดมศึกษาสำหรับโครงการมหาวิทยาลัยใหม่ที่กำลังมีการผลักดันให้จัดตั้งได้สำเร็จ ในแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติฉบับที่ 7 คือ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี จังหวัดนครราชสีมา มหาวิทยาลัยแนวดาว จังหวัดพิษณุโลก มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี และมหาวิทยาลัยนครศรีธรรมราช โดยให้มีการจัดสรรงบประมาณ ทั้งในลักษณะเงินอุดหนุนทั่วไป และการระดมเงินจากแหล่งต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นในหรือนอกประเทศ ทั้งจากภาค

รัฐบาลและเอกชน เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่เดิมและที่จะจัดตั้งใหม่ทั้ง 5 แห่ง ได้สามารถพัฒนาแผนงาน และโครงการต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2) การมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อการศึกษาโดยประชาชน

นั้น ให้สถาบันอุดมศึกษาแต่ละแห่งกำหนดอัตราค่าเล่าเรียน และค่าบริการทางวิชาการตามความเหมาะสม ซึ่งผู้เรียน และผู้รับประโยชน์จากการศึกษาร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้ยังให้พิจารณาภูมิหลังทางเศรษฐกิจ และภูมิสำเนาของผู้ศึกษาเล่าเรียน ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจที่ต่างกันของแต่ละสาขาวิชา และยังให้มีมาตรการในการช่วยเหลือ และผ่อนปรนภาระของผู้เรียน เช่น การจัดสรรทุนการศึกษาสำหรับนักศึกษาในกลุ่มเศรษฐกิจและสังคมเป้าหมาย การจัดตั้งกองทุนสินเชื่อเพื่อการศึกษาโดยรัฐบาล ด้วยการกำหนดเงื่อนไข การจ่ายค่าเล่าเรียนและค่าบริการในระยะเวลาที่เหมาะสม เช่น หลังจากสำเร็จการศึกษาระยะหนึ่งแล้ว เพื่อความเป็นธรรมในสังคมโดยรวม

3) การพัฒนาองค์กรการบริหารสถาบันอุดมศึกษา

โดยพัฒนาบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย (ก.ม.) เพื่อเน้นการส่งเสริมสถานภาพทางวิชาการ และวิชาชีพของบุคลากรในมหาวิทยาลัย กับทั้งในการปรับปรุงเกณฑ์การได้มาซึ่งผู้บริหารระดับต่าง ๆ ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งบุคคลที่มีความสามารถสูงทั้งจากภายนอกและภายในมหาวิทยาลัย โดยจะใช้คณะบุคคลซึ่งประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางวิชาการและวิชาชีพ และมีความเป็นอิสระจากองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัยเป็นผู้เลือก ในส่วนของสภามหาวิทยาลัยก็จะให้ผู้แทนจากชุมชน สมาคมวิชาการ และวิชาชีพเพิ่มมากขึ้น ทั้งนี้จะมีการปรับปรุงสวัสดิการมาตรการต่าง ๆ ที่มีอยู่เดิมให้ชักจูง และรักษาบุคลากรในมหาวิทยาลัยเอาไว้ให้ได้ เช่น การจ้างในอัตราค่าตอบแทนพิเศษ โดยมีการประเมินการทำงานเป็นระยะ ๆ การจ้างผู้เกษียณอายุราชการ โดยพิจารณา

จากสาขาที่ขาดแคลน และบุคคลที่มีความสามารถ

4) การจัดการศึกษา จะมีการปรับปรุงการรับนักศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ความเสมอภาค และความเป็นธรรม โดยใช้ข้อมูล ภูมิหลังการเรียนในชั้นมัธยม สภาพทางเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจนสถิติปัญหาประกอบกัน แทนที่จะใช้การวัดผลสัมฤทธิ์ทางคะแนน ประกอบกับผลการศึกษาอย่างในปัจจุบัน ทั้งนี้ให้มหาวิทยาลัยพัฒนาวิธีการรับนักศึกษาที่ด้อยโอกาสทางเศรษฐกิจและวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น และยังให้มีการขยายความร่วมมือกับโรงเรียนมัธยมศึกษาในชนบท เพื่อเพิ่มภาวะความร่วมมือในด้านสถิติปัญหาให้กับนักเรียนมัธยมศึกษาที่มีความสามารถที่จะเรียนต่อในระดับอุดมศึกษาได้ โดยให้สอดคล้องกับการจัดตั้งสถาบันอุดมศึกษาใหม่ โดยพิจารณาถึงแผนพัฒนาเมืองหลัก และเมืองรองของประเทศในอนาคตอันใกล้

5) การขยายบทบาทและสร้างภาพพจน์ของการอุดมศึกษาไทยไปยังต่างประเทศ ได้มีการเสนอแนวทางให้ส่งเสริมความร่วมมือกับต่างประเทศด้านไทยคดีศึกษาขึ้นในสถาบันอุดมศึกษาต่างประเทศ ทั้งยังสนับสนุนให้จัดหลักสูตรนานาชาติขึ้นในประเทศไทย ที่เอื้ออำนวยให้คนต่างวัฒนธรรมเข้าศึกษาได้ และยังเปิดโอกาสให้มีการศึกษา เพื่อเพิ่มความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศ และกลุ่มประเทศที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและการเมืองระหว่างประเทศ เช่น ประเทศเพื่อนบ้านอินโดจีน กลุ่มอาเซียน ประชาคมเอเชีย และแปซิฟิกประชาคมยุโรป และประเทศกลุ่มยุโรปตะวันออก

6) การพัฒนาขีดความสามารถในการใช้สื่อมวลชนและเทคโนโลยีการสื่อสาร ในการให้บริการทางวิชาการนั้น ให้มีสถานีโทรทัศน์เพื่อการศึกษา และศูนย์ผลิตรายการที่จะใช้ร่วมกันระหว่างสถาบันเพิ่มขึ้น และจะปรับปรุงการผลิตรายการของสถานีวิทยุของสถาบันอุดมศึกษาที่มีอยู่แล้ว ไม่ว่าจะเป็นในส่วนกลางหรือภูมิภาค ให้สามารถพัฒนาเนื้อหาสาระการออกอากาศให้ตอบสนองต่อบรรดาภาคทางวิชาการมากขึ้น โดยให้สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นเจ้าของเป็นผู้

กำหนดนโยบาย และรูปแบบการบริหาร ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยจะ
ประสานงานขอความร่วมมือไปยังสถานวิทย์และเทคโนโลยี ที่มีอยู่ใน
ปัจจุบันให้จัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาได้มากขึ้น รวมทั้งปรับปรุงเกณฑ์
การกำหนดค่าเช่าเวลาออกอากาศสำหรับรายการเพื่อการศึกษาเป็น
กรณีพิเศษ

บทที่ 3

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

กับทบวงมหาวิทยาลัย

ในการส่งเสริมและรักษามาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยได้ยึดตามแผน 5 (พ.ศ. 2525-2529) ซึ่งได้กำหนดนโยบาย และกำหนดวิธีการส่งเสริมสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไว้อย่างชัดเจน นโยบายของทบวงฯ ในการส่งเสริมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ได้กำหนดหลักใหญ่ไว้ 3 ประการ คือ

1) ส่งเสริมให้เกิดขึ้น เราคำนึงถึงความพร้อม ความเหมาะสม ความสามารถ ศักยภาพในการเปิดสอนและดำเนินการ มีประสิทธิภาพแน่นอน

2) ส่งเสริมให้คงอยู่ การส่งเสริมให้คงอยู่อย่างมีคุณภาพและมาตรฐานเป็นเรื่องสำคัญ เป็นเรื่องที่น่าได้รับการสนใจอย่างที่สุด ถ้าไม่ส่งเสริมให้คงอยู่อย่างมีมาตรฐานแล้ว ก็จะขาดความเชื่อถือ จะทำให้ภารกิจที่เอกชนจะรับภาระจากรัฐบาลในเรื่อง การศึกษาระดับอุดมศึกษาขาดตกบกพร่องไป และไม่เป็นที่เชื่อถือ นอกจากนั้น ทบวงฯ ก็ได้พยายามช่วยเหลือในด้านวิชาการต่าง ๆ เพื่อให้มีมาตรฐานตลอดเวลา

3) การส่งเสริมให้มีพัฒนาการ เป็นการส่งเสริมสนับสนุนและให้ความช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ แก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้มีความก้าวหน้าพอ ๆ กับมหาวิทยาลัยของรัฐ มีการพัฒนาขยายกิจการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพของบุคลากรในการวิจัยและด้านอื่น ๆ พยายามที่จะส่งเสริมทุกลักษณะเพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้พัฒนาก้าวหน้าต่อไป เช่น การส่งเสริมให้เปลี่ยนประเภท ให้ขยายสาขาวิชา ซึ่งกระทำอยู่อย่างเนื่องนี้ การส่งเสริมสนับสนุนตามแนวทางที่ได้พูดไว้ว่าส่งเสริมให้คงอยู่ ส่งเสริมให้มีการพัฒนา โดยวิธีการที่กระทำอยู่ 3 วิธีการ คือ การส่งเสริมทางด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านการเงิน

3.1 หน้าที่กรรมการมาตรฐานของทบวงมหาวิทยาลัย

โดยที่กรรมการมาตรฐานของทบวงฯ ปฏิบัติหน้าที่ในด้าน

1) พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการรับรองวิทยฐานะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามกฎหมายของ ฉบับที่ 5 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

2) พิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับการขอรับรองมาตรฐานการศึกษา และการประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาสาขาวิชาต่าง ๆ ตามกฎหมาย ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2525) ออกตามความในพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522

3) ติดตามประเมินผล และเสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของสาขาวิชาต่าง ๆ ที่ได้รับอนุญาตเปิดดำเนินการ

4) พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ในการรักษา และส่งเสริมมาตรฐานการศึกษา

การรับรองวิทยฐานะสถาบัน หรือการรับรอง
 มาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาใดวิชาหนึ่ง บัณฑิตหรือเกณฑ์มาตรฐานที่
 จะนำมาพิจารณาก็ไม่ต่างกัน ถ้าพิจารณาจากกฎทรวง จะเห็นว่า
 ข้อมูลที่ใช้ประกอบการพิจารณา คือ จำนวนนักศึกษา รายละเอียด
 เกี่ยวกับอาจารย์หัวหน้าสาขาวิชา รายละเอียดเกี่ยวกับอาจารย์
 ประจำสาขาวิชา อาจารย์ประจำที่ร่วมสอน อาจารย์พิเศษ
 บุคคลากร ห้องสมุด อุปกรณ์การศึกษา อาคารสถานที่ หลักสูตร
 ห้องปฏิบัติการ และอื่น ๆ ซึ่งปัจจัยที่จะนำมาพิจารณา ก็คือ ปัจจัย
 ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานการศึกษาการพิจารณาก็ขึ้นอยู่กับความ
 ละเอียด และขอบข่าย ว่าจะดูลึกหรือกว้างมากน้อยเพียงไร ถ้าเป็น
 การดูวิทยฐานะ ของสถาบันทั้งสถาบันก็จะมองภาพรวม และดูนอก
 เหนือจากมาตรฐานการศึกษาในบางเรื่อง เป็นต้นว่า กิจการนิสิต
 การเงิน การบริการนิสิตนักศึกษา สวัสดิการอาจารย์ โครงการวิจัย
 ต่าง ๆ ของสถาบัน หรือโครงการพัฒนาสถาบันในระยะ 3-5 ปีข้าง
 หน้า ถ้ามองในลักษณะกว้าง ๆ ในการดูสถาบันทั้งส่วนรวม ก็ต้อง
 มองพวกปัจจัยดังกล่าวมากขึ้น แต่ถ้ามองในแง่ของสาขาวิชา จะมอง
 ปัจจัยไม่กว้างขวางขนาดนั้น แต่ก็ต้องเจาะลึกลงไปในแง่ อาจารย์
 นักศึกษา ห้องสมุด อัตราส่วนอาจารย์ต่อนักศึกษา วิธีการดูก็ไม่ต่างกัน
 มาก แต่อยู่ที่ว่าจะดูมาตรฐานในเรื่องไหน ถ้ามองในแง่ที่ว่า
 ประเทศไทยจะเป็นแบบอเมริกา ไม่ได้ให้อิสระเสรี จนกระทั่ง
 วิทยาลัยจะล้นก็ล้น จะปิดก็ปิด เมื่อมีวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งปิด
 ดำเนินการไป รัฐบาลก็วุ่นวายมากกว่าจะแก้ปัญหาได้ หรือวิทยาลัย
 เอกชนชวนเซไป รัฐบาลจะต้องเข้าไปมีบทบาทช่วยเหลือ เพราะ
 ฉะนั้น เรื่องนี้เป็นภาระที่จะต้องหนักใจอย่างมาก และเนื่องจาก
 ประเทศไทยคงจะยอมให้เหตุการณ์เกิดขึ้นอย่างในสหรัฐอเมริกาไม่ได้
 เมื่อวิทยาลัยเอกชนมีมากขึ้น มาตรฐานก็แตกต่างกันออกไป เมื่อ
 สมัยก่อนไม่มีวิทยาลัยเอกชน มีมหาวิทยาลัยของรัฐ ก็ไม่สามารถที่
 จะเอาแบบอังกฤษ ออลเทรเลียมาใช้ได้ และพอจะประกันได้ว่า

มาตรฐานใกล้เคียงกัน แต่ระยะต่อมาวิทยาลัยเอกชนมีจำนวนมากขึ้น จะคาดหวังว่าจะให้ทุกแห่งมีมาตรฐานการศึกษาในระดับใกล้เคียงกัน ก็คงจะเป็นไปไม่ได้พอสมควร แต่อย่างน้อยในฐานะที่ทบวงฯ ควรจะ ช่วยรัฐ อย่าไปมองว่ารัฐเป็นฝ่ายหนึ่ง และมหาวิทยาลัยเป็นฝ่ายหนึ่ง หรือวิทยาลัยเอกชนเป็นฝ่ายหนึ่ง ถ้ามองเช่นนี้ ก็คงเกิดผลดีต่อ ส่วนรวมได้ยาก แต่ควรช่วยกันดูแลผลประโยชน์ส่วนรวมร่วมกัน เพราะฉะนั้นจะต้องมีเกณฑ์มาตรฐานที่จะทำเป็นเกณฑ์หรือมาตรฐานต่ำ ลุค ก็จะต้องแข่งขันกับต่างประเทศได้ด้วย คัดสรรครูในการที่คนไทยจะ ไปเรียนต่อต่างประเทศ หรือว่าจบออกมาแล้วในสาขาวิชาชีพที่ สามารถไปประกอบอาชีพแข่งขันกับประเทศชาติอื่นได้ด้วย ซึ่งเรื่องนี้ จะต้องมองในลักษณะส่วนรวมภายใน 10-20 ปีข้างหน้า เมื่อวิทยาลัย เอกชนเกิดขึ้นมาก ๆ

3.2 มาตรฐานของวิทยาลัยหรือหลักสูตร

มาตรฐานของตัววิทยาลัยก็ดี หรือหลักสูตรก็ดี ควรจะประกอบด้วย 2 ส่วนใหญ่ (เอกสารอ้างอิง 8) คือ ในส่วนที่ รัฐสามารถควบคุมได้ ดูแลได้ และออกมาในรูปของกรรมการต่าง ๆ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่อยู่ตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ในส่วนนี้ จะมี 3 ส่วน หรือพูดว่าเป็นไตรลักษณ์ คือ จะมี อาจารย์ส่วนหนึ่ง นักศึกษาส่วนหนึ่ง และเจ้าของส่วนหนึ่งซึ่งมีความ สำคัญทั้ง 3 ส่วนที่เป็นไตรลักษณ์นี้มีความเกี่ยวข้องกันอย่างใกล้ชิด ควรมีความร่วมมือที่ดีต่อกัน มาตรฐานการศึกษานั้นจึงจะสำเร็จ สมประสงค์ได้

ในภาพทั่ว ๆ ไป มาตรฐานการศึกษาต้อง ประกอบด้วย 3 ส่วนใหญ่ คือ

1) สิ่งนำเข้า (Input) ซึ่งเป็นทรัพยากร เช่น นักศึกษา หนังสือ อุปกรณ์การศึกษา งบประมาณ อาคารสถานที่ สิ่ง

เหล่านี้เป็นสิ่งที่นำเข้าไปที่บ่อนเข้าไป ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับมาตรฐานการศึกษาโดยตรง

2) กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย วิธีการสอนหลักสูตร

3) สิ่งส่งออก (Outcome) คือ นักศึกษาที่จบออกมา จะมีคุณภาพเพียงใด

ทั้ง 3 ส่วนนี้ จะต้องมีความสัมพันธ์สอดคล้องกันเป็นอย่างดี

สำหรับการพิจารณาหลักสูตร ทบวงมหาวิทยาลัย ในฐานะที่เป็นองค์กรกลาง จะมีหลักเกณฑ์ วิธีการ และการพิจารณา มาตรฐานทางวิชาการของหลักสูตรว่าได้มาตรฐานตามเกณฑ์มาตรฐานที่ทบวงได้กำหนดไว้แล้วหรือไม่ และพิจารณาจากความพร้อม คักยภาพ ความเหมาะสมที่จะเปิดสอนตามหลักสูตรนั้น ๆ ว่า สถาบันอุดมศึกษา เอกชนนั้น จะมีความพร้อมคักยภาพ เพียงพอที่จะเปิดสอนตามหลักสูตรนั้นได้อย่างไร ได้คุณภาพมาตรฐานตามสมควรหรือไม่

3.3 การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3.3.1 สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การเปิดสอนสาขาวิชาใด ๆ ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนจะต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของสถาบันนั้น ๆ และเป็นไปโดย สอดคล้องกับพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 ทั้งนี้ โดยคำนึงถึงความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น อาคารสถานที่ หลักสูตร โปรแกรมการศึกษา อาจารย์ อุปกรณ์การศึกษา และห้องสมุด

3.3.2 ระบบการศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนใช้ระบบทวิภาคในการให้การศึกษา โดยแบ่งระยะเวลาให้การศึกษาในปีหนึ่ง ๆ ออกเป็น 2 ภาคปกติ ซึ่งเป็นการศึกษาภาคบังคับ มีระยะเวลาเรียนภาคละ 16 สัปดาห์ และหากสถาบันเห็นสมควร อาจเปิดการศึกษาภาคฤดูร้อน ด้วยก็ได้ แต่ไม่ถือเป็นการศึกษาภาคบังคับ

3.3.3 การวัดผลการศึกษา

การวัดผลการศึกษานับว่าเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการศึกษาโดยใช้ระบบการเรียนเป็นหน่วยกิต การวัดผลการศึกษา จึงใช้วิธีกำหนดตัวอักษรแทนแต้มคะแนน ตามหลักสากลนิยมที่ใช้อยู่ทั่วไป แต่เพื่อเป็นการรักษาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทบวงมหาวิทยาลัยจึงได้กำหนดให้มีคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกควบคุมการวัดผลการศึกษา

3.3.4 สถานการณ์งานทำของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน

จากการวิจัยของทบวงมหาวิทยาลัยในปี 2519 เปรียบเทียบการเข้าทำงานของบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยของรัฐ ปรากฏผลว่าบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถเข้าทำงานได้ถึงร้อยละ 74.31 ส่วนบัณฑิตที่จบจากมหาวิทยาลัยของรัฐ สามารถหางานทำได้ร้อยละ 61.34 (เอกสารอ้างอิง 17)

จากการสัมภาษณ์เรื่อง "การประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับทบวงมหาวิทยาลัย"

มีข้อสรุปไว้ว่า ผู้แทนจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ได้อภิปรายถึงปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ก.พ. โดยได้แสดงตัวเลขเกี่ยวกับจำนวนผู้สมัครสอบบรรจุเข้ารับราชการ และจำนวนผู้สอบบรรจุได้ประจำปี 2525 ที่ ก.พ. เป็นศูนย์กลางรับสมัครสอบ และที่มอบให้ส่วนราชการระดับกรมเป็นผู้ดำเนินการปรากฏว่า

จำนวนผู้สมัครสอบ : ทุกระดับการศึกษา ยกเว้นระดับ ปวช. โดยเฉลี่ยร้อยละ 12 ถึง 20 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันของเอกชน และจากสถาบันการศึกษาของรัฐมีประมาณร้อยละ 80 ถึง 88

จำนวนผู้สอบบรรจุได้ : ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันของเอกชนโดยเฉลี่ยมีอยู่ร้อยละ 4 ถึง 7 จากจำนวนผู้สอบบรรจุเข้ารับราชการได้ทั้งหมด นอกนั้นเป็นผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันของรัฐ และมีข้อสังเกตว่า ตามหน่วยงานที่บุคคลเหล่านี้ได้เข้าไปทำงาน โดยการสอบถามผู้ให้พบว่า ถ้าสามารถเลือกได้จะเลือกผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันของรัฐ โดยเฉพาะสาขาวิชาด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (เอกสารอ้างอิง 18)

3.3.5 ข้อเสนอแนะ

นอกจากนั้น ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับวิทยฐานะ และมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาอย่างจริงจัง เนื่องจาก ผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้ารับราชการมีจำนวนน้อย เกี่ยวกับเรื่องนี้ อาจเป็นไปได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้วางเป้าหมายในการผลิตบัณฑิต เพื่อสนองความต้องการของสังคมในวงธุรกิจมากกว่าที่จะผลิตบัณฑิตไปเพื่อรับราชการ สำหรับข้อเสนอแนะในเรื่องนี้ คือ

1) ก่อนที่จะสรุปคุณภาพของบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรจะได้ทำการศึกษาวิจัยก่อนว่า บัณฑิตดังกล่าวมีข้อบกพร่องตรงไหน อย่างไร และมีมาตรฐานเพียงใด

2) ควรมีการสัมมนาเรื่อง "คุณภาพบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน"

3) ตัวเลขที่ ก.พ. เสนอว่ามีบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสมัครเข้ารับราชการเป็นจำนวนน้อย ก.พ. ควรศึกษาสำรวจว่าบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เข้ารับราชการในแต่ละปีได้รับหรือมีคะแนนมากน้อยเพียงใด

4) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้งหลาย ควรจะให้ความสนใจบ้างว่าบัณฑิตของสถาบันไปทำงานที่ใดบ้าง

3.4 การเงินของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3.4.1 รายรับ

รายรับของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วยรายการต่าง ๆ (เอกสารอ้างอิง 4) ดังนี้

- 1) ค่าเล่าเรียน
- 2) ค่าบำรุง
- 3) ค่าธรรมเนียม
- 4) รายได้อื่น ๆ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีแนวโน้มของรายรับเพิ่มมากขึ้นทุกปี ซึ่งการเพิ่มขึ้นของรายได้ในแต่ละสถาบันเกิดขึ้นได้ 2 ประการ คือ การเพิ่มจำนวนนักศึกษา และการเพิ่มค่าเล่าเรียนของสถาบัน

3.4.2 รายจ่าย

รายจ่ายของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วย
รายการต่าง ๆ (เอกสารอ้างอิง 19)

- 1) เงินเดือน
- 2) ค่าตอบแทน
- 3) ค่าใช้สอย
- 4) ค่าวัสดุ
- 5) ค่าครุภัณฑ์
- 6) ค่าที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง
- 7) รายจ่ายอื่น ๆ

รายจ่ายเหล่านี้ จำแนกออกเป็นหมวดใหญ่ ๆ ได้
2 หมวด คือ งบลงทุนและงบดำเนินงาน
งบลงทุน ได้แก่ ค่าที่ดิน และสิ่งปลูกสร้าง ค่าเสื่อม
ราคาอาคาร ค่าครุภัณฑ์ ค่าเสื่อมราคาครุภัณฑ์ อุปกรณ์การศึกษา และ
การจ่ายชำระหนี้

งบดำเนินงาน ได้แก่ เงินเดือน ค่าตอบแทน ค่า
ใช้สอย ค่าวัสดุ และรายจ่ายอื่น ๆ งบการดำเนินงานของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนนี้เพิ่มมากขึ้นทุกปี ทั้งนี้เนื่องจากการรับนักศึกษาและ
บุคลากรเพิ่มมากขึ้น

3.5 อาคารสถานที่

อาคารสถานที่นับว่ามีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงจำเป็นต้องคำนึงถึงความพร้อมของอาคารสถานที่ด้วย อย่างไรก็ตามสำหรับ
เกณฑ์มาตรฐานกลางเกี่ยวกับอาคารสถานที่ ซึ่งกำหนดไว้เป็นแนวทาง
ในการพิจารณาโครงการของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในช่วงแผน

พัฒนาการศึกษาแห่งชาติระยะที่ 4 (พ.ศ.2520-2524) นั้นมีดังนี้

ห้องบรรยาย 2 ตารางเมตร ต่อนักศึกษา 1 คน

ห้องปฏิบัติการทดลอง 3.5 ตารางเมตร

ต่อนักศึกษา 1 คน

โรงฝึกงาน 10 ตารางเมตร ต่อนักศึกษา 1 คน

หอพักนิสิตนักศึกษา 9 ตารางเมตร

ต่อนักศึกษา 1 คน

ห้องสมุด 1.5 ตารางเมตร ต่อนักศึกษา 1 คน

โรงอาหาร 1.5 ตารางเมตร ต่อนักศึกษา 1 คน

ห้องทำงานอาจารย์ 9 ตารางเมตร

ต่ออาจารย์ 1 คน

ห้องทำงานเจ้าหน้าที่ 4 ตารางเมตร

ต่ออาจารย์ 1 คน

3.6 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน (Association of Private Higher Education Institutions of Thailand) ได้กำเนิดขึ้น ภายหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติวิทยาลัยเอกชน พ.ศ.2512 ไม่นานนัก ในขั้นเริ่มต้นมิได้จัดตั้งเป็นสมาคมตามกฎหมาย แต่เป็นการรวมตัวของผู้บริหารวิทยาลัยเอกชนตั้งเป็นชมรมขึ้น และมีการประชุมปรึกษาหารือกันด้วยเรื่องต่าง ๆ ของวิทยาลัยเอกชนอย่างน้อยเดือนละ 1 ครั้ง ต่อเนื่องกันตลอดมาจนกระทั่งถึงวันที่ 18 พฤศจิกายน 2520 เมื่อชมรมผู้บริหารวิทยาลัยเอกชนมีความพร้อม จึงได้จดทะเบียนตั้งเป็นสมาคมขึ้นตามกฎหมายชื่อว่า "สมาคมวิทยาลัยเอกชนแห่งประเทศไทย" จนถึงวันที่ 27 เมษายน 2522 สมาคมนี้ก็ได้เปลี่ยนชื่อเป็น "สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย" เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติ

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 (เอกสารอ้างอิง 20)

3.7 วัตถุประสงค์ของสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

วัตถุประสงค์ของสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
แห่งประเทศไทย มีดังต่อไปนี้

- 1) ร่วมมือและส่งเสริมการสร้างสามัคคีธรรม
ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และกับสถาบันการศึกษาอื่น ๆ
- 2) ร่วมมือและให้คำปรึกษาเกี่ยวกับการศึกษาแก่
รัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาล
- 3) ร่วมมือและประสานงานในด้านวิชาการ การ
บริหารและการปกครอง ในระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยกัน
เพื่อให้การศึกษาแก่นักศึกษาดำเนินไปโดยได้มาตรฐานและบังเกิดผลดี
ที่สุด
- 4) ส่งเสริมการค้นคว้า วิเคราะห์และวิจัย เพื่อ
นำผลการวิจัยไปปฏิบัติและเผยแพร่ให้เกิดประโยชน์
- 5) ส่งเสริมเกียรติและฐานะของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ให้มีระดับสูงตามที่ควรจะเป็น เพื่อให้บังเกิดความเชื่อถือ
ศรัทธา
- 6) เผยแพร่กิจการและความเคลื่อนไหวของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นที่ทราบทั้งในวงการศึกษาของชาติ และ
ประชาชนทั่วไปทั้งในและนอกประเทศ
- 7) ติดต่อ ประสานงาน ร่วมมือ ให้หรือขอ
คำแนะนำหรือความช่วยเหลือกับสมาคม สถาบัน หรือองค์การการ
ศึกษา และองค์การธุรกิจทั้งในและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์ใน
การให้หรือการจัดการศึกษา
- 8) ให้คำแนะนำ คำปรึกษา และให้ความ
ช่วยเหลือแก่ผู้ประสงค์จะก่อตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

๑) ปฏิบัติภารกิจอื่น ๆ เท่าที่จำเป็นหรือเห็นสมควร เพื่อให้บรรลุถึงซึ่งวัตถุประสงค์ดังกล่าวข้างต้น

3.8 บทบาทของสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนต่อการพัฒนาสถาบัน อุดมศึกษาเอกชน

หากพิจารณาวัตถุประสงค์ของสมาคมแล้ว จะเห็นว่าสมาคมต้องการสร้างความเป็นปึกแผ่น หรือความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในบรรดาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยกันเอง เป็นพลังในการดำเนินกิจการการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มุ่งส่งเสริมพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในด้านต่าง ๆ ที่ควรจะเป็น ไม่ว่าจะเป็นการร่วมมือประสานงานในด้านวิชาการ การบริหาร ระหว่างสถาบันฯ การค้นคว้า การวิเคราะห์ วิจัย และการส่งเสริมสภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้เจริญก้าวหน้า

บทบาทและผลงานของสมาคมฯ ได้แก่ การจัดให้มีการประชุมสัมมนาร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัยในเรื่องต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน การจัดประชุมพิเศษ อาจารย์ใหม่ของสถาบันฯ จึงอาจกล่าวได้ว่า สมาคมฯ เป็นปัจจัยหลักตัวหนึ่งที่ทำให้เกิดพัฒนาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

3.9 ความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กับทบวงมหาวิทยาลัย

โดยที่ทบวงมหาวิทยาลัยมีอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบในการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ. 2522 ซึ่งตามนัยของบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว มุ่งที่จะให้มีการตรวจสอบ ควบคุม และส่งเสริมการบริหารงานของสถาบันอุดม

ศึกษาเอกชนให้ดำเนินการตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ทบวงมหาวิทยาลัยมีหน้าที่ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมาย จึงมุ่งสร้างเสริมให้เกิดการประสานงาน ร่วมแรงร่วมใจ และความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับทบวงมหาวิทยาลัย (เอกสารอ้างอิง 21) ในหลาย ๆ ด้าน คือ ด้านการบริหาร ด้านวิชาการ และด้านการเงิน

3.3.1 การส่งเสริมด้านการบริหาร

ในการดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จะมีคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชนชุดหนึ่ง ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและควบคุมดูแลการบริหารทั่วไปของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมให้มีการประสานงานด้านนโยบายระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

นอกจากนั้นทางทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการหลายด้านด้วยกัน คือ

1) แต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยของรัฐร่วมเป็นกรรมการสภาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อให้เป็นกำลังทางวิชาการที่ไปให้คำแนะนำแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

2) ร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการประชุมสัมมนาต่าง ๆ เช่น การอบรมปฐมนิเทศอาจารย์ใหม่ การสัมมนาเกี่ยวกับงานวิจัยสถาบัน

3) การจัดประชุมสัมมนาระหว่างทบวงมหาวิทยาลัยกับผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่เป็นประจำทุกปี นอกจากนั้นทบวงฯ ก็รับข้อเสนอแนะต่าง ๆ จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ต้องการให้ทบวงฯ ปรับปรุงแก้ไข

3.9.2 การส่งเสริมด้านวิชาการ

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ดำเนินการส่งเสริมคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เท่าเทียมกันกับของรัฐ ให้เป็นที่เชื่อถือทั้งในประเทศและต่างประเทศ ได้พยายามติดต่อกับสำนักงาน ก.พ. ให้การรับรองคุณภาพมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้มีศักดิ์และลัทธิเท่าเทียมกันกับมหาวิทยาลัยของรัฐทุกประการ นอกจากนั้น ทบวงฯ ได้ให้การส่งเสริมในด้านอื่น ๆ เชิงวิชาการอย่างใกล้ชิด คือ

- 1) การวิจัย ทบวงฯ ได้ของงบประมาณสำหรับการวิจัย และได้มีระเบียบสำหรับการวิจัยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนช่วยเหลือโดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะทำการวิจัย ก็จะมีระเบียบที่เอื้ออำนวยต่อการที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่จะดำเนินการปฏิบัติได้
- 2) สนับสนุนให้อาจารย์ชาวต่างประเทศ อยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนตามเวลาอันสมควร โดยทำความตกลงกับกรมตำรวจบ้าง กระทรวงต่างประเทศ ในเรื่องการตรวจลงตราหนังสือเดินทาง เพื่อนำนักอยู่ในประเทศไทยได้
- 3) การขอผ่อนผันให้อาจารย์ประจำชายได้รับการยกเว้นการเข้ารับราชการทหาร หรือการระดมพล
- 4) การสนับสนุนให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไปร่วมประชุมสัมมนาทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยและส่วนราชการต่าง ๆ จัดขึ้น
- 5) ทบวงฯ ได้เชิญให้ผู้ทรงคุณวุฒิจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนร่วมเป็นกรรมการทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง
- 6) การสนับสนุนการค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
- 7) การสนับสนุนให้คณาจารย์สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่งตำราภาษาไทย

8) สนับสนุนให้มีการแลกเปลี่ยนคณาจารย์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนด้วยกัน

จะเห็นได้ว่าความสัมพันธ์หรือการประสานร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับทบวงมหาวิทยาลัย ได้พัฒนาไปเป็นอันมาก ทบวงฯ จะให้ความสนใจหรือเน้นทางด้านปริมาณและคุณภาพของอาจารย์ที่จะเข้าไปทำการสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมาก คือ มุ่งเน้นที่มาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สัดส่วนของอาจารย์ต่อนักศึกษา

3.9.3 การส่งเสริมด้านการเงิน

ทบวงมหาวิทยาลัยได้ตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทและภารกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แต่การให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านการเงินโดยตรงแก่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทำได้ยาก อย่างไรก็ตาม ในด้านการเงิน ทบวงฯ ได้รับเงินงบประมาณ ดังนี้

1) โครงการอุดหนุน และส่งเสริมด้านวิชาการ
5.5 ล้านบาท

2) โครงการพัฒนาผู้บริหารและคณาจารย์ 5.5
ล้านบาท

3) โครงการวิจัย 2.0 ล้านบาท

4) โครงการบริการสังคม และค่ายอาสาสมัคร
ชนบท ของนิสิตนักศึกษา 5.0 ล้านบาท

5) การส่งเสริมอื่น ๆ ในทางการเงิน เช่น การส่งเสริมการปรับปรุงค่าหน่วยกิตให้อยู่ในพิกัด การจ่ายเงินดวณค่าลงทะเบียยนต่าง ๆ เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนสามารถปรับปรุงและขยายกิจการดำเนินการจัดการศึกษาได้ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงให้ความช่วยเหลือสนับสนุน ดังนี้

5.1) อนุมัติให้มีการปรับปรุงรายได้จากค่า
หน่วยกิต ค่าบำรุง โดยปรับตามสถานการณ์ของเศรษฐกิจ และ
โครงการพัฒนาลำดับอุดมศึกษาเอกชนนั้น ๆ ได้ตลอดเวลา รวม
ตลอดทั้งให้มีการขยายจำนวนรับนักศึกษาและเปิดสาขาวิชาเพิ่มตาม
ความพร้อมของสถาบันด้วย

5.2) การงดเว้นไม่เก็บค่าลงทะเบียนการ
ประชุมสัมมนา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยจัดขึ้นทุกครั้ง

5.3) การงดเว้นไม่เก็บค่าธรรมเนียมใบ
อนุญาตหรือคำขอใด ๆ จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
นอกจากนั้น ในการสัมมนาเรื่อง "การ
วางแผนพัฒนาการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน" ได้มีการพิจารณา
หาข้อสรุปด้านปัญหาและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการจัดการศึกษาของ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากมายหลายประการด้วยกัน โดยเฉพาะ
ปัญหาด้านการเงินที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนประสบก็ได้มีการสรุปปัญหา
ออกมาว่า ทางทบวงควรให้ความช่วยเหลือ เช่น รัฐควรพิจารณาให้
ทุนอุดหนุน

3.10 นโยบายของรัฐด้านอุดมศึกษาเอกชนในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)

การอุดมศึกษาเป็นการจัดการศึกษาชั้นสูงของ
ประเทศ ที่จะผลิตกำลังคนระดับสูงให้กับสังคม เพื่อเป็นกำลังในการ
พัฒนาทุก ๆ ด้าน สำหรับประเทศไทยเรานั้น การอุดมศึกษาได้
เริ่มต้นมาตั้งแต่รัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5
นับจนขณะนี้ก็มีมหาวิทยาลัยของรัฐ และเอกชนร่วมกันรับผิดชอบในการ
จัดการศึกษาตามกฎหมายอยู่มากมาย โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนนั้น มีพระราชบัญญัติสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522 เป็น
แนวทางในการดำเนินงาน มีนักศึกษารวมกันใกล้เคียงกับมหาวิทยาลัย

ของรัฐในระบบจำกัดรับ มีการปรับสถานภาพจากวิทยาลัยเป็นมหาวิทยาลัย และนับวันจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นเป็นลำดับ สิ่งเหล่านี้พอจะกล่าวได้ว่าการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ได้พัฒนามาเป็นลำดับจนเป็นที่ยอมรับกันในสังคมไทยและต่างประเทศ ว่าเราสามารถจัดได้ดี มีคุณภาพและมีมาตรฐานการศึกษา การจัดทำแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้น ถือเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาการศึกษาของประเทศ และแผนพัฒนาการศึกษาก็เป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ การพัฒนาประเทศจะสมบูรณ์หรือไม่ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการพัฒนา ไม่มีประเทศใดในโลกที่จะพัฒนาหรือวางแผนได้อย่างสมบูรณ์โดยไม่มีการพัฒนาอีก เพราะมนุษย์มีความคิดความใฝ่ฝันไม่มีที่สิ้นสุด พัฒนาถึงจุดนี้แล้วก็มุ่งพัฒนาต่อไปอีกเหมือนกัน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง เริ่มพัฒนามาจากโรงเรียนเอกชน มาเป็นวิทยาลัยเอกชน เปิดสอนเพียง ปวส. จาก ปวส. พัฒนาเป็นปริญญาตรี โอนมาอยู่ทบวงมหาวิทยาลัย อยู่ทบวงมหาวิทยาลัย พัฒนาจนเต็มที่จะเปลี่ยนสถานภาพเป็นมหาวิทยาลัย เป็นสถาบัน นี่คือ ข้อเท็จจริงของคำว่าพัฒนา ซึ่งน่าจะหมายถึงการก้าวไปข้างหน้าหรือเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในช่วงแผนพัฒนาฉบับที่ 5 ที่ผ่านมานั้น มีปัญหาในเรื่องของการขาดแคลนทรัพยากร และข้อจำกัดด้านการเงิน ซึ่งเป็นผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศอย่างยิ่ง ภายใต้สถานการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ จึงจำเป็นต้องเร่งรัดและผลักดันการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น ดังนั้นในการพัฒนา ฉบับที่ 6 นี้ รัฐจึงได้เน้นความสำคัญกับการเพิ่มประสิทธิภาพ โดยอาศัยการใช้เทคโนโลยี และการส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพคน รวมทั้งการปรับปรุงระบบการบริหารให้เอื้ออำนวยต่อการพัฒนามากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังได้เน้นการพัฒนาสังคมจากแนวทางการพัฒนาสังคมส่วนรวมมาให้ความสำคัญแก่การพัฒนาสังคมในระดับพื้นฐาน คือ ระดับคน ครอบครัว และชุมชน

นอกจากนี้ การพัฒนาการศึกษาโดยส่วนรวมนั้น รัฐยังมุ่งพัฒนาคนให้มีความรู้ มีสติปัญญา มีเหตุผล คุณธรรม มีทักษะ ในการประกอบอาชีพ พึ่งตนเองได้ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคม มีความรู้ความสามารถในการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

จากวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการศึกษา โดย ส่วนรวมดังได้กล่าวข้างต้นนี้ สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน จะต้องยึดถือเช่นเดียวกัน เพราะเป้าหมายของการพัฒนานั้นคือ สังคมส่วนรวม สำหรับวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายของ แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) นั้น มีสาระสำคัญของวัตถุประสงค์ นโยบาย และ เป้าหมาย โดยส่วนรวมดังนี้

3.10.1 วัตถุประสงค์

เพื่อพัฒนาการอุดมศึกษา โดยมุ่งให้สถาบันอุดม ศึกษาดำเนินการผลิตบัณฑิต วิจัย บริการทางวิชาการแก่สังคม และ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างมีคุณภาพ และประสิทธิภาพ อันจะเป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ

3.10.2 นโยบาย

1) ผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มีคุณธรรม จริยธรรม ที่ พึงประสงค์ สามารถปรับตัวให้เข้ากับภาวะการเปลี่ยนแปลงทาง เศรษฐกิจและสังคม และให้มีความสามารถในการสร้างงานและ ประกอบอาชีพอิสระได้

2) ปรับปรุงหลักสูตรให้มีความยืดหยุ่นและสอดคล้อง กับการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ตลอดจน ให้มีความสมดุลย์ระหว่างภาคทฤษฎีกับภาคปฏิบัติ

3) ปรับปรุงคุณภาพอาจารย์และบุคลากรของสถาบัน
อุดมศึกษา โดยเฉพาะเน้นประสิทธิภาพการสอน และการวิจัย
ของอาจารย์ และเพิ่มสัดส่วนคุณวุฒิของอาจารย์ สนับสนุนให้มี
บุคลากรอย่างเพียงพอ ตลอดจนให้มีโอกาสก้าวหน้าในหน้าที่การ
งานที่ทัดเทียมกัน

4) ให้มหาวิทยาลัยจำกัดรับปรับทิศทางการใช้
ทรัพยากร ไป เพื่อการขยายปริมาณการผลิต และพัฒนาคุณภาพการผลิต
ในสาขาที่สอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรมของ
ประเทศ ตลอดจนส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาร่วมรับภาระในการจัด
การศึกษาให้มากขึ้น และกระจายโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา
โดยผ่านทางมหาวิทยาลัยเปิด

5) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน
จัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา และที่เหมาะสมกับความ
ต้องการด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ของสถาบัน โดยเน้น
คุณภาพมากกว่าปริมาณ

6) ส่งเสริมการแต่งตำราภาษาไทย การจัดหา
วัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย และการปรับปรุงระบบสารสนเทศ และห้องสมุด
ของสถาบันอุดมศึกษา เพื่อการจัดการศึกษาและการวิจัยอย่างเพียงพอ

7) ให้ความสำคัญในการผลิตบัณฑิต ในสาขาที่มี
ความสำคัญต่อการดำรงไว้ ซึ่งเอกลักษณ์ประเทศทุกสาขา และทุก
ระดับการศึกษา

8) เพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษาแก่
กลุ่มผู้ด้อยฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม โดยปรับปรุงระบบการรับ
เข้าศึกษา และโดยมีระบบการให้ความช่วยเหลือที่เหมาะสม

9) เร่งปรับปรุงระบบการแนะแนวอาชีพ และ
การจัดหางาน แก่นิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตลอดจนการ
ติดตามผลการปฏิบัติงาน และการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษาให้มี
ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

10) ส่งเสริมให้นิสิต นักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรม เสริมหลักสูตร การทำแฟ้มประโยชน์ต่อสังคม และให้สามารถพัฒนาตนเอง รวมทั้งปรับตัวให้เข้ากับสังคมได้

11) ส่งเสริมให้มีการวิจัยพื้นฐาน เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการวิจัยประยุกต์ เพื่อการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการวิจัยที่จะนำไปใช้ในการพัฒนาชนบท และการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ

12) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาจัดบริการทางวิชาการแก่สังคม ในรูปแบบต่าง ๆ ให้กว้างขวางยิ่งขึ้น โดยเน้นการให้การศึกษาค้นคว้าในเรื่องการเผยแพร่ความรู้ การฝึกอบรม การให้ข่าวสารแก่ชุมชน ตลอดจนการประเมินผล และการนำประสบการณ์ในการดำเนินงาน มาใช้เพิ่มพูนคุณภาพทางวิชาการ

13) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินกิจกรรม ด้านทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับสภาพของสังคมไทยให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

14) ปรับปรุงระบบบริหารของสถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการปรับปรุงโครงสร้าง การได้มาซึ่งผู้บริหารระดับต่าง ๆ และการปรับปรุงกฎระเบียบให้เอื้อต่อการพัฒนาอุดมศึกษา

15) ให้สถาบันอุดมศึกษาของรัฐระดับสภามำลง และหารายได้จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา และให้ผู้รับโอกาสร่วมรับภาระค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาให้มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อแบ่งเบาภาระงบประมาณของรัฐ

16) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชน ร่วมมือช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และร่วมมือกับภาคเอกชน โดยเน้นการจัดให้มีโครงการร่วม เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาดำเนินภารกิจที่เหมาะสมได้เต็มที่

17) เร่งรัดให้มีการจัดทำแผนหลักระยะยาว เพื่อการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษา โดยคำนึงถึงกำลังทรัพยากรและความ

ต้องการทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

ตลอดจนการมี

ส่วนร่วมของท้องถิ่น (เอกสารอ้างอิง 7)

3.10.3 เป้าหมายด้านการผลิตบัณฑิต

การผลิตบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จะช่วยพัฒนากำลังคนระดับสูงและสนับสนุนเป้าหมายการพัฒนากำลังคนของประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ บัณฑิตที่สำเร็จออกมา จะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาสังคมและเศรษฐกิจได้อย่างเหมาะสม จำนวนบัณฑิตที่จะสำเร็จการศึกษาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชน จำแนกเป็นระดับการศึกษาได้ ดังนี้

- 1) ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 35,780 คน
- 2) ระดับปริญญาตรี จำนวน 442,892 คน
- 3) ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต จำนวน 6,129 คน
- 4) ระดับปริญญาโท จำนวน 38,936 คน
- 5) ระดับปริญญาเอก จำนวน 1,783 คน

สำหรับจำนวนผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี

ซึ่งมีจำนวนถึง 442,892 คนนั้น จะเป็นผู้สำเร็จจากมหาวิทยาลัยระบบไม่จำกัดรับ จำนวน 268,763 คน หรือ คิดเป็นร้อยละ 60.68 ของผู้สำเร็จทั้งหมด นอกนั้น อีกร้อยละ 39.32 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาระบบจำกัดรับของรัฐและเอกชน สำหรับผู้สำเร็จการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษานั้น จะเพิ่มมากขึ้นกว่าแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 5 ทั้งนี้ เพื่อสนองนโยบายการพัฒนาคุณภาพทรัพยากรบุคคลทั้งภาครัฐและเอกชน รวมทั้งการส่งเสริมการวิจัยเพื่อประยุกต์ใช้กับการพัฒนา และความก้าวหน้าทางวิชาการ ทบวงมหาวิทยาลัยจึงมีนโยบายให้มหาวิทยาลัย สถาบันที่มีความพร้อมและศักยภาพสูงดำเนินการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาลาวิชาต่าง ๆ กว้างขวางขึ้น

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ในช่วงแผนพัฒนาฯ จะมีผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี รวม 50,746 คน เมื่อเทียบกับมหาวิทยาลัยระบบจำกัดรับ ซึ่งคาดว่าจะมีผู้สำเร็จระดับปริญญาตรี รวม 123,383 คน สัดส่วนการผลิตบัณฑิตของเอกชนกับรัฐแล้วจะเป็นประมาณ 29:71 และเมื่อเปรียบเทียบผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีในกลุ่มสาขาวิทยาศาสตร์ และกลุ่มสังคมศาสตร์ ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนแล้ว สัดส่วนของผู้สำเร็จการศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม จะเป็นประมาณ 18:82

3.10.4 การพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา

จากวัตถุประสงค์ นโยบาย และเป้าหมายข้างต้น จึงพอจะกล่าวได้ว่า นโยบายของรัฐในการพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาให้ ทบวงมหาวิทยาลัยถือเป็นนโยบายที่ต้องปฏิบัติ ทั้งสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนพร้อม ๆ กันไป ส่วนมาตรการหรือวิธีการปฏิบัตินั้นขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของแต่ละสถาบัน จุดเน้นของสถาบันนั้น ๆ ด้วย และสิ่งที่ผู้บริหารควรจะต้องคำนึงถึง คือ คุณภาพ และมาตรฐานของการอุดมศึกษาเป็นสิ่งสำคัญ และทำอย่างไรจึงจะหาทางพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น โดยเฉพาะในด้าน

- 1) การยกระดับคุณภาพอาจารย์ประจำ
- 2) การพัฒนาประสิทธิภาพการสอนของคณาจารย์
- 3) การส่งเสริมการแต่งตำราภาษาไทย
- 4) การจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่ทันสมัย และให้เพียงพอ
- 5) การปรับปรุงระบบบริหาร หลักสูตรการเรียนการสอน
- 6) การสนับสนุนการวิจัยค้นคว้า เพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการ

3.11 นโยบายและการรักษามาตรฐานการศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชน

3.11.1 นโยบายและมาตรฐานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

นโยบายด้านการศึกษาเอกชน

- 1) ส่งเสริมการจัดการศึกษาในลักษณะ "กำกับ" มากกว่า "ควบคุม"
- 2) อนุญาตให้จัดตั้งวิทยาลัยที่มีความพร้อมและศักยภาพที่จะพัฒนาได้
- 3) ส่งเสริมให้ภาคเอกชนได้ร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาตามนโยบายของรัฐบาลและแผนพัฒนาการศึกษาของชาติ ระยะที่ 6
- 4) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่ตลาดแรงงานต้องการ รวมทั้งสามารถไปประกอบอาชีพอิสระได้ สาขาต่าง ๆ ดังกล่าวที่ภาคเอกชนสนใจอยู่และได้รับอนุญาตให้เปิดสอนแล้วได้แก่ เภสัชศาสตร์ เทคนิคการแพทย์ กายภาพบำบัด เทคโนโลยีชีวภาพ พยาบาลศาสตร์ เกษตรศาสตร์ด้านเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ วิศวกรรมศาสตร์ วิทยาการคอมพิวเตอร์ การโรงแรมและการท่องเที่ยว บริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์ บัญชี นิติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ นิเทศศาสตร์

การส่งเสริมคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา

- 1) มีเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาไปให้เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สำหรับสถาบันที่มีคุณภาพสูงอยู่แล้ว ก็จะส่งเสริมให้พัฒนายิ่งขึ้น
- 2) ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการให้มีการคิดค้น วิจัย แต่งตั้งและเรียบเรียงตำรา ตลอดจนให้แสดงความเป็นผู้นำทางวิชาการต่อไป

3) ส่งเสริมให้มีมาตรฐานทางด้านวิชาการเป็นเกณฑ์เดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เช่น หลักสูตร ใช้มาตรฐานหลักสูตรของรัฐในการเปิดสอนหลักสูตรต่าง ๆ เกี่ยวกับคุณภาพการเรียนการสอน ก็กำหนดเป็นเกณฑ์เดียวกับของรัฐ

3.11.2 ศักดิ์และสิทธิของปริญญาเท่าเทียมกับของรัฐ

ศักดิ์และสิทธิของปริญญาเท่าเทียมกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกประการ

1) สำนักงาน ก.พ.รับรองปริญญาทุกสาขาวิชาให้มีคุณวุฒิเข้ารับราชการได้ โดยได้เทียบคุณวุฒิและกำหนดอัตราเงินเดือนให้เท่ากับผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐทุกประการ

2) หลักสูตรทุกสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เปิดสอนภายหลังจากที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจากทบวงมหาวิทยาลัยแล้ว ทบวงฯ จะขอให้ ก.พ.พิจารณาเพื่อให้การรับรองปริญญาด้วย

3.11.3 ทบวงมหาวิทยาลัยให้การส่งเสริมด้านวิชาการของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

การส่งเสริมด้านวิชาการ

1) ส่งเสริมให้อาจารย์ของสถาบันเอกชนได้ทำการวิจัย ค้นคว้า ปีหนึ่ง ๆ ประมาณ 40 เรื่อง เข้าร่วมและเป็นวิทยากรในการประชุมสัมมนาวิชาการ รวมทั้งแต่งแปลและเรียบเรียงตำรา สิ่งสำคัญที่สุดของการพัฒนาทางวิชาการก็ได้แก่การพัฒนาอาจารย์ ซึ่งแนวทางการปฏิบัติก็ได้กำหนดให้เป็นเกณฑ์มาตรฐานเดียวกันกับอาจารย์ของรัฐทุกประการ

2) จัดให้มีตำแหน่งทางวิชาการ คือ ศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในมาตรฐานเดียวกับ คณาจารย์ของสถาบันของรัฐ อาจารย์ สถาบันเอกชนที่มีผลงานทาง วิชาการ สามารถเสนอขอตำแหน่งทางวิชาการได้

3) สนับสนุนให้ขยายการเรียนการสอนสาขาวิชา ต่าง ๆ ทั้งในระดับปริญญาตรี และปริญญาโท ซึ่งย่อมเป็นผลให้ สถาบันเอกชนมีความเข้มแข็งทางวิชาการขึ้นทางสาขาวิชาในสถาบัน เอกชนอาจมีความคล่องตัวที่จะดำเนินการมากกว่า

4) ส่งเสริมให้เป็นสถาบันสมทบและมีความร่วมมือ ทางวิชาการกับต่างประเทศ เพื่อเป็นการพัฒนาทางวิชาการ โดย ทบวงฯ เป็นผู้ประสานงานให้

3.11.4 การควบคุมคุณภาพบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ ของ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

มีขั้นตอนการควบคุมคุณภาพ ดังนี้

1) ก่อนเปิดสอน

- กำหนดให้สภาวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัย พิจารณออนุมัติการขอเปิดสอนเสียก่อน สภาวิทยาลัยซึ่งมีผู้แทนทบวง มหาวิทยาลัย จากสถาบันของรัฐร่วมเป็นกรรมการสภาอยู่ด้วย จะพิจารณาว่า สถาบันเอกชนนั้น ๆ มีความพร้อมที่จะเปิดสอน อย่างมี คุณภาพหรือไม่ ก่อนที่จะเสนอมายังทบวงมหาวิทยาลัย

- หลักสูตรที่เปิดสอน ทบวงมหาวิทยาลัยจะ พิจารณาว่า เป็นสาขาวิชาที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาการศึกษา ระยะที่ 6 หรือไม่ และจะใช้เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของรัฐมาเป็นแนวทางที่ จะอนุมัติหลักสูตรสถาบันเอกชน มาตรฐานทางวิชาการของหลักสูตร สถาบันของรัฐกับเอกชน จึงเหมือนกันทุกประการ

- อาจารย์ผู้สอน จะพิจารณาทั้งคุณวุฒิและจำนวนอาจารย์ที่จะสอนตามหลักสูตร โดยพิจารณาว่าเหมาะสมหรือมีความรู้ จะสอนได้หรือไม่

- อุปกรณ์การศึกษาและหนังสือตำราพิจารณา เช่นเดียวกับอาจารย์ว่าเหมาะสมและเพียงพอที่จะใช้เรียนใช้สอนหรือไม่ ระดับมาตรฐานของอุปกรณ์การศึกษาและหนังสือตำราจะต้องเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

- การบริหารทางวิชาการ ในการบริหารหลักสูตรนั้น ทบวงมหาวิทยาลัยจะพิจารณาด้วยว่า สถาบันเอกชนนั้นมีองค์การบริหารทางวิชาการหรือไม่ เช่น ต้องมีคณบดี หัวหน้าภาควิชา หรือคณะกรรมการวิชาการ เพื่อให้มีความมั่นใจได้ว่าสามารถจะจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรได้อย่างมีคุณภาพ

- จำนวนนักศึกษา เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทุกแห่งในปัจจุบัน เป็นการจัดการศึกษาระบบบิต มีชั้นเรียน ทบวงมหาวิทยาลัยได้กำกับคุณภาพของบัณฑิต โดยกำหนดจำนวนนักศึกษาให้เหมาะสมกับความพร้อมของสถาบันเอกชน จำนวนนักศึกษาจำเป็นต้องมีสัดส่วนสัมพันธ์กับจำนวนอาจารย์ และอุปกรณ์การเรียนการสอนด้วย

2) ขณะเปิดสอน

- ทบวงมหาวิทยาลัยจะเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่ประกอบด้วยอาจารย์จากมหาวิทยาลัยของรัฐเป็นผู้ติดตามให้สถาบันเอกชนจัดการเรียนการสอน ให้เป็นไปตามเงื่อนไขและมาตรฐานที่ได้กำหนดไว้ ดังเช่น โครงการพัฒนาทางวิชาการเกี่ยวกับการจัดหาอาจารย์คุณวุฒิสูง ๆ สถาบันเอกชนจำเป็นต้องปฏิบัติ

- สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้องขอให้ทบวงมหาวิทยาลัย รับรองมาตรฐานการศึกษา ภายหลังจากที่ได้เปิดสอนไประยะหนึ่ง การรับรองมาตรฐานนี้เป็นกลไกสำคัญยิ่งที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต้องปรับปรุงคุณภาพการจัดการศึกษาให้ดีขึ้นอยู่เสมอ ๆ หาก

ทบวงมหาวิทยาลัยไม่รับรองมาตรฐานการศึกษา ย่อมจะมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อการดำเนินกิจการได้

- การวัดผลการศึกษาโดยคณะกรรมการสอบไล่
ทบวงมหาวิทยาลัยจะแต่งตั้งคณะกรรมการชั้นชุดหนึ่ง ทำหน้าที่ในการกำกับดูแลการวัดผลการศึกษา ตั้งแต่การอนุมัติข้อสอบไล่ การตัดเกรด และการอนุมัติผลสอบ ซึ่งทำให้การวัดผลการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีมาตรฐานทางวิชาการอย่างดี

3) สำเร็จการศึกษา

- ขั้นตอนสุดท้ายของการควบคุมคุณภาพ คือ
ทบวงมหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยจะเป็นผู้พิจารณาและอนุมัติผู้สำเร็จการศึกษา ซึ่งเป็นที่เชื่อมั่นได้ว่า ได้มีการเรียนการสอนอย่างมีระบบ มีคุณภาพ มาตรฐาน ตามหลักเกณฑ์ และระเบียบของทบวงมหาวิทยาลัย และสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ (เอกสารอ้างอิง 15)

3.12 การดำเนินการด้านมาตรฐานการศึกษา

3.12.1 หน้าที่ของคณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษา

ทบวงมหาวิทยาลัย ได้แต่งตั้งคณะกรรมการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน คณะกรรมการนี้มีอำนาจหน้าที่เสนอความเห็นต่อคณะกรรมการสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ดังนี้

1) เสนอความเห็นเกี่ยวกับการรับรองวิทยฐานะ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

2) เสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษา
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ภายในขอบเขตสาขาวิชาของคณะกรรมการแต่ละสาขาวิชา

3) ตรวจสอบและเสนอความเห็นเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ซึ่งทำการสอนตามหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติให้เปิดสอนได้แล้ว รวมทั้งพิจารณาความพร้อมในการเปิดสอนตามหลักสูตรใหม่

4) พิจารณาเกี่ยวกับการรับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เสนอทบวงมหาวิทยาลัยให้รับรองมาตรฐานการศึกษา โดยยึดถือปฏิบัติตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎทบวง

5) ติดตามและประเมินผลมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในสาขาวิชาที่ตรงกับสาขาวิชาของคณะกรรมการแต่ละคณะ

6) พิจารณาเสนอความเห็นในการกำหนดหลักเกณฑ์มาตรฐานตามที่เห็นควรและเหมาะสม เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมมาตรฐานการศึกษาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

7) เสนอความเห็นและดำเนินการในเรื่องอื่น ๆ ตามที่ทบวงมหาวิทยาลัยมอบหมาย...."

3.12.2 วัตถุประสงค์ของการรับรองมาตรฐาน

ธนุ กุลชล (เอกสารอ้างอิง 9) ได้กล่าวถึงการให้การรับรองมาตรฐาน (Accreditation) ว่า การรับรองมาตรฐาน คือ กระบวนการซึ่งสถาบันหนึ่งสถาบันใดยอมรับนับถือ วิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย หรือคณะสาขาวิชาใดว่ามีคุณสมบัตินับถือตามข้อกำหนด หรือมาตรฐานขั้นต่ำ ซึ่งสถาบันนั้น ๆ ได้กำหนดไว้ล่วงหน้า

วัตถุประสงค์ของการรับรองมาตรฐานที่สำคัญ มี 2 ประการ คือ

1) เพื่อกำหนดมาตรฐานและส่งเสริมคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ โดยการสอดคล้องดูแลให้สถาบันอุดมศึกษาที่เกี่ยวข้องทุกแห่งปรับปรุงคุณภาพให้ได้มาตรฐานอยู่เสมอ

2) เพื่อพิทักษ์อิสรภาพ และเอกลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งนี้ โดยยึดหลักว่าสถาบันอุดมศึกษาจะต้องไม่ถูกครอบงำหรือตกอยู่ใต้อิทธิพลทางการเมือง ศาลนา หรือองค์การใด ๆ ทั้งสิ้น อิสรภาพดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญที่สุดต่อการบรรลุถึงความเป็นเลิศทางวิชาการ

3.12.3 หลักเกณฑ์ในการพิจารณา

ทบวงมหาวิทยาลัยจะให้การรับรองมาตรฐานการศึกษาแก่วิทยาลัยเอกชน ก็ต่อเมื่อวิทยาลัยเอกชนนั้นได้ปฏิบัติตามข้อกำหนด ซึ่งคณะกรรมการได้วางหลักเกณฑ์ในการพิจารณา โดยอาศัยหลักเกณฑ์เดิมที่กระทรวงศึกษาธิการวางไว้ ประกอบด้วยมาตรฐานของยูเนสโก ดังต่อไปนี้

- 1) สภาพทั่วไปของวิทยาลัย พิจารณาเกี่ยวกับอาคารสถานที่ห้องเรียน ห้องสมุด และอุปกรณ์การศึกษา
- 2) พิจารณาเกี่ยวกับจำนวนผู้สอนประจำและผู้สอนพิเศษวิชาที่เปิดสอน ชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์
- 3) หลักสูตรและการวัดผล พิจารณาเปรียบเทียบการดำเนินการสอนของวิทยาลัยเอกชนกับหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติ
- 4) ฐานะทางการเงินของวิทยาลัย พิจารณางบดุลและงบการเปลี่ยนแปลงของเงินกองทุนประเภทต่าง ๆ
- 5) คุณภาพการจัดการศึกษา พิจารณาการจัดองค์การและการบริหารงานภายในของวิทยาลัยเอกชน ทั้งฝ่ายบริหารและฝ่ายธุรการ

ในด้านคุณภาพการจัดการศึกษา องค์ประกอบที่จะช่วยให้วิทยาลัยเอกชนมีคุณภาพก็คือ ความพร้อมและความมีคุณภาพของทรัพยากรทางการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนนั้น ๆ ได้แก่ นักศึกษา คณาจารย์ เครื่องมือและอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด ผู้บริหารงาน หลักสูตร และเงินทุนในการจัดตั้งดำเนินการ

3.12.4 องค์ประกอบในการประเมินมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษา

ค.ดร.วิจิตร ศรีสอาน (เอกสารอ้างอิง 14) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบ 6 ประการ เกี่ยวกับการประเมินมาตรฐานสถาบันอุดมศึกษาโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยคือ

- 1) มหาวิทยาลัยนั้น ๆ มีภารกิจอะไรบ้าง
- 2) มหาวิทยาลัยนั้น ๆ มีทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับการดำเนินกิจการตามปรัชญาของมหาวิทยาลัยที่ระบุไว้ในข้อ 1 หรือไม่เพียงพอ
- 3) หลักสูตรการศึกษามีคุณภาพและมาตรฐานสอดคล้องกับปรัชญาของสถาบันเพียงใด
- 4) ระบบบริหารและบริการด้านต่าง ๆ มีประสิทธิภาพเพียงพอและเหมาะสมสำหรับการดำเนินภารกิจเพียงใด
- 5) กิจการนักศึกษาและการดำเนินชีวิตในมหาวิทยาลัยสัมพันธ์กับปรัชญาและภารกิจของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ หรือไม่เพียงพอ
- 6) สัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักศึกษาและของสถาบัน

3.12.5 หน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอก

การควบคุมการวัดผลการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน เป็นงานส่วนหนึ่งของการปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การรับรอง
มาตรฐานการศึกษา

หน้าที่ของคณะกรรมการสอบไล่ภายนอกคือ

- 1) ให้ความเห็นชอบการออกข้อสอบแต่ละภาคการ
ศึกษา
- 2) ตรวจสอบและรับรองรายงานผลการตรวจสอบ
- 3) รับรองรายงานการวัดผลการศึกษาแต่ละภาค
การศึกษา
- 4) ส่งรายงานผลการตรวจข้อสอบแต่ละภาคการ
ศึกษาให้ทบวงมหาวิทยาลัยทราบก่อนประกาศผล

ในการวัดผลการศึกษาของวิทยาลัยเอกชนนั้น
คณะกรรมการสอบไล่ภายนอกมีหน้าที่พิจารณาผลการสอบแล้ว บางกรณี
อาจขอเข้าไปสังเกตการเรียนการสอน ขอตรวจสอบเอกสารการให้
คะแนนกระดาษคำตอบและคะแนนรายงานของนักศึกษา ตามที่เห็น
สมควรเพื่อประกอบการพิจารณาให้ความเห็นชอบการวัดผลการศึกษา
ของวิทยาลัยเอกชนนั้น ๆ วิทยาลัยเอกชนบางแห่งประสบปัญหาในด้าน
การเชิญอาจารย์พิเศษจากหน่วยงานหลาย ๆ แห่งเข้ามาสอน
เพราะอาจารย์พิเศษมีเวลาว่างที่ไม่แน่นอน ทำให้มีผลกระทบต่อการ
จัดการเรียนการสอนที่ดำเนินไปไม่ต่อเนื่องกันเป็นเหตุให้นักศึกษาเกิด
ความเบื่อหน่ายและขาดเรียนบ่อยครั้ง นักศึกษาคนใดมีเวลาเรียนวิชา
ใดไม่ครบร้อยละ 80 ก็จะไม่มิลิทธิเข้าสอบและต้องเรียนซ้ำในวิชานั้น
แต่ปรากฏว่าไม่มีอาจารย์พิเศษท่านใดตรวจสอบเวลาเรียนของนักศึกษา
อย่างแท้จริง

3. 12.6 การวัดผลการศึกษา

การวัดผลการศึกษาเป็นหัวใจของการผลิตบัณฑิต
วิทยาลัยเอกชนบางแห่งไม่เข้าใจวิธีการวัดผลในการจัดการเรียนการ
สอนแบบระบบหน่วยกิต ซึ่งสรุปปัญหาได้ 2 ประการคือ

- 1) ปัญหาระบบการให้คะแนน อาจารย์วิทยาลัย
เอกชนบางท่านไม่เข้าใจวิธีการกำหนดค่าคะแนนดิบในการวัดผลการ
ศึกษา เพื่อนำไปจัดระดับคะแนนเป็นตัวอักษร ทั้งนี้ เพราะขาดความรู้
และเทคนิคในการวัดผลการศึกษาตามระบบหน่วยกิต
- 2) ปัญหาการเพิ่มตัวหารของวิชาที่ลอบตก วิทยาลัย
เอกชนแต่ละแห่งยังใช้ระบบการวัดผลที่แตกต่างกันก่อให้เกิดความไม่
ยุติธรรมเกิดขึ้นแก่นักศึกษา เช่น การเรียนซ้ำในวิชาใด ๆ นั้น บาง
วิทยาลัยก็นับจำนวนหน่วยกิตวิชาที่เรียนซ้ำเพิ่มเข้าไปในตัวหารเพื่อหา
ค่าคะแนนเฉลี่ย แต่บางวิทยาลัยไม่มีการเพิ่มตัวหารในวิชาที่เรียนซ้ำ

3. 12.7 ข้อเสนอจากการสัมมนา

ในการประชุมสัมมนาผู้บริหารของวิทยาลัยเอกชน
ได้มีข้อสังเกตเกี่ยวกับเรื่องการวัดผลการศึกษาของคณะกรรมการสอบ
ไล่ภายนอกว่า ควรจะได้กำหนดระยะเวลาการควบคุมการวัดผลการ
ศึกษา โดยอาจยกเลิกคณะกรรมการดังกล่าว เมื่อเห็นว่าการดำเนิน
งานต่าง ๆ ในการเรียนการสอนการออกข้อสอบตลอดจนการให้
คะแนนของอาจารย์ผู้สอนของวิทยาลัยใดวิทยาลัยหนึ่งดำเนินงานถูกต้อง
ตามเกณฑ์มาตรฐานแล้วคือ

- 1) ไม่ควรมีการควบคุมอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิตั้งแต่
ระดับปริญญาเอกและคณาจารย์ในการออกข้อสอบ และการให้คะแนน
- 2) ไม่ควรมีการควบคุมอาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิปริญญา
โท ซึ่งเป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัยของรัฐในการออกข้อสอบ และ

การให้คะแนน

3) อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาโท ซึ่งไม่ได้เป็นอาจารย์ของมหาวิทยาลัย ควรมีการควบคุมการออกข้อสอบและการให้คะแนน โดยกำหนดระยะเวลาอย่างมาก 2 ครั้ง

4) อาจารย์ผู้สอนที่มีวุฒิปริญญาตรี ควรมีการควบคุมการออกข้อสอบและการให้คะแนน โดยมีกำหนดระยะเวลาอย่างมาก 4 ครั้ง (เอกสารอ้างอิง 10)

สำหรับเรื่องเสรีภาพทางวิชาการนี้ ศ.ดร.วิจิตร ศรีสอาน (เอกสารอ้างอิง 14) ได้ให้ความหมายและขอบข่ายของเสรีภาพทางวิชาการว่าจะครอบคลุม 5 เรื่องต่อไปนี้คือ เสรีภาพในการบริหารบุคลากร เสรีภาพในการกำหนดหลักสูตรและมาตรฐานการศึกษา เสรีภาพในการรับนิสิตนักศึกษา เสรีภาพในการพัฒนาสถาบัน และเสรีภาพทางการสอนและการวิจัย เสรีภาพต่าง ๆ เหล่านี้เป็นองค์ประกอบสำคัญของเสรีภาพทางวิชาการที่สถาบันอุดมศึกษาในประเทศเสรีนิยมจะต้องมี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเทศที่ปล่อยให้การอุดมศึกษาเป็นระบบอิสระ (Autonomous System) โดยใช้ระบบบริหารการศึกษาแบบกระจายอำนาจ

บทที่ 4

ทัศนคติของนักศึกษา

ต่อมาตรฐานการศึกษา

ในการพัฒนาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ควรคำนึงถึง การปรับปรุงคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเพื่อให้เป็นที่เชื่อถือ โดยการควบคุมมาตรฐานการศึกษา มิใช่มุ่งเฉพาะปริมาณเท่านั้นบัณฑิต ของวิทยาลัยเอกชน ควรมีคุณภาพเท่าเทียมกับบัณฑิตของรัฐ ซึ่งประเด็นที่สำคัญ ในการบริหารงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ประกอบด้วยประเด็นหลักที่สำคัญ คือ หลักสูตร ผู้สอนตำราและอุปกรณ์การสอน ห้องสมุด การวัดผล รวมทั้งคุณภาพมาตรฐานของการศึกษา ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยของรัฐมีความเห็นว่าการที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นที่ยอมรับของสังคมทั่วไป วิทยาลัยควรปรับปรุงการขยายงาน และเร่งรัดคุณภาพให้ดียิ่งขึ้น โดยพิจารณาถึงความพร้อมของวิทยาลัย ในด้านผู้สอน อุปกรณ์การศึกษาอาคารสถานที่ ห้องสมุด สภาพแวดล้อม และสิ่งอื่น ๆ ที่มีผลต่อมาตรฐานและการจัดการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น ๆ

4.1 วัตถุประสงค์

การศึกษามาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของนักศึกษา โดยการใช้แบบสอบถามมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

- 1) เพื่อเป็นการรวบรวมข้อมูลของมาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของนักศึกษา
- 2) เพื่อเป็นการศึกษารายละเอียดของความพร้อมของวิทยาลัยในด้าน หลักสูตร ผู้สอน ตำราและอุปกรณ์การสอน อาคารสถานที่ ห้องสมุด การวัดผล และสภาพแวดล้อมอื่น ๆ ในทัศนคติของนักศึกษา
- 3) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการประเมินมาตรฐานการศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยทั่วไป
- 4) เพื่อเป็นการสำรวจทัศนคติของนักศึกษาเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพื่อปรับปรุงคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

4.2 วิธีการดำเนินงานศึกษา

การศึกษาที่ดำเนินการโดยการจัดทำแบบสอบถาม นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำนวน 600 ตัวอย่าง โดยใช้หลักเกณฑ์ความเชื่อถือได้ 90% การสุ่มตัวอย่างใช้แบบแบ่งชั้นแล้วสุ่ม (Stratified Two-Stage Random Sampling) โดยแบ่งผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- 1) จำแนกนักศึกษาผู้ตอบสอบถามตามสถาบันซึ่งมี 8 สถาบัน แบ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ 5 สถาบัน

และในต่างจังหวัด 3 สถาบัน

2) จำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน คือ การตลาด การบัญชี คอมพิวเตอร์ธุรกิจ การบริหาร/การจัดการ การเงิน/การธนาคาร การบริหารงานบุคคล การบริหารอุตสาหกรรม การประกันภัย และอื่น ๆ

จำนวนแบบสอบถามที่ใช้สอบถามในแต่ละสถาบัน และแต่ละสาขาวิชาที่เรียน กำหนดตามสัดส่วนของจำนวนนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและสาขานั้น ๆ ต่อจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในสถาบัน

4.3 ลักษณะของข้อมูลที่สอบถาม

แบบสอบถามประกอบด้วยคำถามด้านต่าง ๆ ซึ่งคำตอบและข้อคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถอำนวยความสะดวกให้ผู้ศึกษาได้ทราบข้อมูล สามารถนำมาใช้เสริมการวิเคราะห์ลักษณะของปัญหา เพื่อให้ได้มาตรฐานการศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของนักศึกษาที่ถูกต้อง และสมบูรณ์ตามเจตนารมณ์ของทบวงมหาวิทยาลัย คำถามในแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 6 ส่วน ดังนี้

1) ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพส่วนบุคคล สถานภาพทางครอบครัว และสถานภาพทางการศึกษาของผู้ตอบแบบสอบถาม

2) ข้อมูลการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ได้แก่ การสอบคัดเลือกเข้าศึกษา การเข้าศึกษา สถานภาพของสถานศึกษา สาเหตุของการเปลี่ยนสถานศึกษา การสมัครเจ้าสอบคัดเลือกใหม่ เพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเหตุผลประกอบ

3) ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อหลักสูตร ได้แก่ จำนวนรายวิชาที่มีให้เลือกในหลักสูตร ความเข้มข้นทางวิชาการของ

รายวิชาในหลักสูตร การครอบคลุมเนื้อหาวิชาของหลักสูตร การซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา ความทันสมัยของเนื้อหาวิชาในหลักสูตร ความเหมาะสมของหลักสูตรต่อระดับการศึกษาความรู้สำหรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

4) ข้อมูลทัศนคติด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา ได้แก่ จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ คุณสมบัติของอาจารย์ผู้สอน ความรู้ความเข้าใจที่นักศึกษาได้รับจากวิชาที่เรียน การให้คำแนะนำด้านการเรียนการสอนจากอาจารย์ที่ปรึกษา สาเหตุซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่นักศึกษาน้อยหรือไม่ได้ให้คำแนะนำ

5) ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การสอน ได้แก่ ความเหมาะสมของอาคารสถานที่และห้องบรรยาย จำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษา ความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษา การฝึกใช้อุปกรณ์การศึกษาการให้บริการด้านห้องสมุด จำนวนหนังสือและวารสารในห้องสมุด

6) ข้อมูลทัศนคติด้านการบริการ ได้แก่ ความสะดวกที่นักศึกษาได้รับการลงทะเบียน แหล่งซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน ความสะดวกในการหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน กิจกรรมในหลักสูตร

7) ข้อมูลด้านการวัดผล ได้แก่ ความสอดคล้องของวิธีการวัดผลและประเมินผลกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

8) ข้อมูลทัศนคติต่อการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ ได้แก่ การหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่เรียน การนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปใช้ประกอบอาชีพ ความสอดคล้องของสาขาวิชาบริหารธุรกิจกับความต้องการของตลาดแรงงาน

4.4 พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามของ "มาตรฐานการศึกษาสาขา
บริหารธุรกิจของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในทัศนะของนักศึกษา"
จำนวน 600 ตัวอย่าง มีข้อมูลพื้นฐาน ดังนี้

4.4.1 สถานภาพส่วนบุคคล

- 1) เพศ นักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงถึงสองในสามคือ 66.6% มีเพียงส่วนน้อยที่เป็นเพศชายคือ 33.4% นักศึกษาที่สนใจเรียนทางด้านบริหารธุรกิจมักจะ
เป็นเพศหญิงมากกว่า
- 2) อายุ นักศึกษาที่มีอายุ 20-25 ปี จะเป็นนักศึกษาส่วนใหญ่ที่กำลังศึกษาอยู่ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
เป็นจำนวน 77 % มีนักศึกษาเพียง 19.2% ที่มีอายุน้อยกว่า 20 ปี
และมีนักศึกษาเป็นจำนวนน้อยมาก 3.8% เท่านั้น ที่มีอายุมากกว่า 25
ปี ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีการศึกษาการภาคค่ำมานานแล้ว จะมี
นักศึกษามีอายุมากกว่า 25 ปีมากกว่าสถาบันอื่น
- 3) นักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในกรุงเทพมหานครจำนวนส่วนใหญ่ 25.5 ถึง 78.1% เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ และสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ ซึ่งอยู่
เขตชานพระนคร ยังมีนักศึกษาซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในเขตปริมณฑลของ
กรุงเทพ ศึกษาอยู่ด้วยอีกเป็นจำนวนไม่น้อย คือ 14.3 และ 18.3 %
ส่วนนักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัด
นักศึกษส่วนใหญ่มิมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนนั้น หรือเป็นนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดต่าง ๆ
ในภาคเดียวกันกับสถาบันส่วนภูมิภาคนั้น

ตารางที่ 4.1 : จำนวนและเพศของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้ตอบแบบสอบถาม

สถาบัน	เพศของนักศึกษา				รวม
	ชาย		หญิง		
	จำนวน	%	จำนวน	%	
กทม 1	29	32.2	61	67.8	90
กทม 2	19	19.4	79	80.6	98
กทม 3	57	58.2	41	41.8	98
กทม 4	24	30.8	54	69.2	78
กทม 5	18	25.4	53	74.6	71
ภูมิภาค 1	26	37.7	43	62.3	69
ภูมิภาค 2	19	30.6	43	69.4	62
ภูมิภาค 3	6	22.2	21	77.8	27
รวม	198	33.4	395	66.6	59.3

ตารางที่ 4.2 : กลุ่มอายุของนักศึกษา หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ตอบแบบสอบถาม

สถาบัน	อายุของนักศึกษา					
	น้อยกว่า 20 ปี		20-25 ปี		มากกว่า 25 ปี	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	23	26.1	63	71.6	2	2.3
กทม 2	15	15.3	82	83.7	1	1.0
กทม 3	34	35.1	62	63.9	1	1.0
กทม 4	2	2.5	64	82.1	12	15.4
กทม 5	28	39.4	40	56.3	3	4.3
ภูมิภาค 1	2	2.9	65	94.2	2	2.9
ภูมิภาค 2	7	11.3	54	87.1	1	1.6
ภูมิภาค 3	2	7.4	24	88.9	1	3.7
รวม	113	19.2	454	77.0	23	3.8

ตารางที่ 4.3 : งบค่าเช่าเดิมของนักศึกษา

สถาบัน	ภาค															
	กม.		ปริมาณลดกม.		กลาง		กลางตอนบน		ตะวันออก		เหนือ		ตะวันออก เงืงเพือ		ใต้	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กม 1	37	45.1	7	8.5	8	9.8	4	4.9	4	4.9	2	2.4	6	7.3	14	17.1
กม 2	25	25.5	14	14.3	18	18.4	6	6.1	5	5.1	4	4.1	14	14.3	12	12.2
กม 3	75	78.1	5	5.2	2	2.1	-	-	-	-	5	5.2	6	6.3	3	3.1
กม 4	41	56.2	4	5.5	3	4.1	2	2.7	7	9.6	1	1.4	5	6.8	10	13.7
กม 5	26	36.6	13	18.3	15	21.1	3	4.2	1	1.4	-	-	3	4.2	10	14.1
ภูมิภาค 1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	66	100	-	-
ภูมิภาค 2	8	12.9	2	3.2	3	4.8	7	11.3	-	-	38	61.3	3	4.8	1	1.6
ภูมิภาค 3	-	-	1	4.2	1	4.2	22	91.7	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	212	35.5	46	7.7	50	8.4	44	7.4	17	2.8	50	8.4	129	21.6	50	8.4

4.4.2 สถานภาพทางครอบครัว

ผู้ตอบแบบสอบถามมีลักษณะสถานภาพทางครอบครัว
ดังต่อไปนี้

บิดาของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามจำนวนมากถึง
ครึ่งหนึ่ง 52.5% เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว มีนักศึกษาเป็นจำนวน
20.3 % ที่มีบิดาเป็นข้าราชการ มีบิดาเป็นพนักงานองค์การ/
รัฐวิสาหกิจ และบริษัทเอกชนเป็นจำนวนพอ ๆ กัน 6.0% และ 6.9%
ตามลำดับ นักศึกษาที่มีบิดาเป็นลูกจ้างของหน่วยงานราชการ และเป็น
ข้าราชการบำนาญ คหบดี 2.2% และ 2.7% ตามลำดับ นอกจากนั้น
บิดาประกอบอาชีพอื่น ๆ เช่น ด้านเกษตรกรรม ฯลฯ อีก 9.4%
นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานครมีบิดาเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว มากกว่า
นักศึกษาจากสถาบันในภูมิภาค และนักศึกษาจากสถาบันในภูมิภาคมีบิดา
เป็นข้าราชการเป็นจำนวนมากกว่า นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพ

มารดาของนักศึกษาที่ศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจ
บัณฑิต ส่วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านถึงประมาณครึ่งหนึ่ง 47.1% อีกหนึ่งใน
สามเป็นเจ้าของกิจการส่วนตัวประมาณ 33.4% เป็นข้าราชการเพียง
7.5% เป็นลูกจ้างราชการ พนักงานองค์การรัฐวิสาหกิจ ลูกจ้างบริษัท
เอกชน ประมาณ 5.8% และเป็นอาชีพเกษตรกรรมประมาณ 5.3%
นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในส่วนภูมิภาคจะมีมารดาที่เป็นแม่
บ้านสูงกว่าในกรุงเทพ และเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัวน้อยกว่าใน
กรุงเทพ

นักศึกษาซึ่งเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตได้
รับเงินเพื่อสนับสนุนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายจากบิดามารดาเกือบทั้ง
หมด คือ 86.1% ส่วนที่ได้รับเงินจากแหล่งอื่น ๆ นั้นมีเป็นเปอร์เซ็นต์
ที่น้อย คือ จากญาติพี่น้องมีบ้าง 7.2% จากการที่นักศึกษาประกอบ
อาชีพเอง เพื่อใช้เป็นค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่าย 4.6% นักศึกษาที่ได้
รับทุนการศึกษายังมีจำนวนน้อยเพียง 1.8%

ตารางที่ 4.4 : อาชีพของบิดาของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

อาชีพของบิดา														
สถาบัน	ข้าราชการ		ลูกจ้าง ของราชการ		พนักงานองค์การ รัฐวิสาหกิจ		บริษัทเอกชน		เจ้าของธุรกิจ ส่วนตัว		บำนาญคงเหลือ		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทพ 1	21	23.3	2	2.2	10	11.2	8	8.9	43	47.8	2	2.2	4	4.4
กทพ 2	25	26.3	2	2.1	6	6.3	6	6.3	49	51.6	4	4.2	3	3.2
กทพ 3	5	5.1	1	1.0	6	6.2	12	12.2	69	70.4	-	-	5	5.1
กทพ 4	6	7.8	2	2.6	3	3.9	5	6.5	55	71.4	-	-	6	7.8
กทพ 5	14	32.6	1	2.3	5	11.6	7	16.3	2	4.7	2	4.7	12	27.8
ภูมิภาค 1	22	33.3	3	4.5	4	6.1	-	-	18	27.3	4	6.1	15	22.7
ภูมิภาค 2	13	21.3	-	-	1	1.6	2	3.3	33	54.1	4	6.6	8	13.1
ภูมิภาค 3	12	44.4	2	7.4	-	-	-	-	11	40.8	-	-	2	7.4
รวม	118	20.3	13	2.2	35	6.0	40	6.9	306	52.5	16	2.7	55	9.4

ตารางที่ 4.5 : อาชีพของมารดาของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

อาชีพของมารดา																
สถาบัน	ข้าราชการ		ลูกจ้าง ของราชการ		พนักงานองค์การ รัฐวิสาหกิจ		บริษัท เอกชน		เจ้าของธุรกิจ ส่วนตัว		บ้านญาติ คนใด		แม่บ้าน		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กพม 1	13	14.8	1	1.1	3	3.4	2	2.3	31	35.2	1	1.1	32	36.4	5	5.7
กพม 2	10	10.6	1	1.1	1	1.1	3	3.2	31	33.0	1	1.1	42	44.6	5	5.3
กพม 3	3	2.4	1	0.8	2	1.6	10	8.1	43	35.1	-	-	63	51.2	1	0.8
กพม 4	1	2.0	-	-	-	-	-	-	21	41.2	-	-	27	52.9	2	3.9
กพม 5	2	2.9	-	-	1	1.4	3	4.3	29	41.4	1	1.4	32	45.7	2	2.9
ภูมิภาค 1	7	10.2	3	4.3	-	-	-	-	12	17.4	-	-	37	53.6	10	14.5
ภูมิภาค 2	8	12.7	-	-	2	3.2	1	1.6	20	31.7	2	3.2	26	41.3	4	6.3
ภูมิภาค 3	-	-	-	-	-	-	1	3.7	8	29.6	-	-	16	59.3	2	7.4
รวม	44	7.5	6	1.0	9	1.5	20	3.3	195	33.4	45	0.9	275	47.1	31	5.3

ตารางที่ 4.6 : แหล่งเงินทุนสำหรับการศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

สถาบัน	แหล่งเงินทุนการศึกษา (ค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ)									
	ประกอบอาชีพ		บิดา/มารดา		ญาติ/พี่น้อง		ทุนการศึกษา		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	5	5.6	72	80.0	8	8.8	5	5.6	-	-
กทม 2	2	2.0	88	88.0	8	8.0	2	2.0	-	-
กทม 3	-	-	92	94.9	4	4.1	1	1.0	-	-
กทม 4	17	21.0	51	63.0	12	14.8	-	-	1	1.2
กทม 5	2	2.8	61	84.7	8	11.1	-	-	1	1.4
ภูมิภาค 1	1	1.2	76	95.1	2	2.5	1	1.2	-	-
ภูมิภาค 2	-	-	61	95.3	2	3.1	1	1.6	-	-
ภูมิภาค 3	1	3.7	25	92.6	-	-	1	3.7	-	-
รวม	28	4.6	526	86.1	44	7.2	11	1.8	2	0.3

นักศึกษาที่อยู่ในส่วนภูมิภาคจะเป็นนักศึกษาที่ได้รับ
เงินสนับสนุนจากบิดามารดาสูงกว่า นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชนในกรุงเทพฯ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดภาคค่ำ
มานาน จะมีนักศึกษาที่มีแหล่งเงินทุนสำหรับการศึกษาจากการประกอบ
อาชีพของตนเองสูงกว่าที่อื่น ๆ

4.4.3 สถานภาพทางการศึกษา

นักศึกษาที่เข้าศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับ ม.6 มาแล้ว มากถึง 80.17% ซึ่ง
บางแห่งสูงมากกว่า 90% และสถาบันอุดมศึกษาที่มีจำนวนนักศึกษาที่
จบ ม.6 สูงมาก ๆ มักเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เก็บค่านายกิตสูง ส่วน
นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งเรียนหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี เป็นผู้จบ
การศึกษาระดับ ปวส. 13.6% และที่จบการศึกษาในระดับ ปวท. มี
เพียงประมาณครึ่งหนึ่งของผู้จบปวส. คือ 6.3%

สำหรับปีและผู้ตอบแบบสอบถามสำเร็จการศึกษานั้น
เป็นผู้ที่จบการศึกษาในปี พ.ศ. 2528 , พ.ศ. 2529 และ พ.ศ.
2530 เป็นจำนวนที่ใกล้เคียงกัน คือ 22.0%, 26.4% และ 24.7%
ตามลำดับ มีนักศึกษาเพียง 11.8% ที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ.
2531 และมีส่วนน้อยมาก เพียง 5.5% เท่านั้น ที่สำเร็จการศึกษา
ก่อนปี พ.ศ. 2527 จากข้อมูลดังกล่าว ซึ่งถ้ารวมนักศึกษาที่สำเร็จ
การศึกษา ม.6 ปวส., ปวท. ปี 2528 ถึง 2531 จะมีจำนวนถึง
86.9% แสดงว่านักศึกษาเกือบทั้งหมดได้เข้าศึกษาต่อหลักสูตรบริหาร
ธุรกิจบัณฑิตทันทีหลังจากที่สำเร็จการศึกษาระดับ ม.6 , ปวส., ปวท.

นักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน
กรุงเทพฯ ส่วนใหญ่เป็นจำนวน 41.8 ถึง 97.9 % สำเร็จการศึกษาชั้น
ม.6 ปวส. หรือ ปวท. จากโรงเรียนหรือวิทยาลัยในกรุงเทพฯ นอก
จากนั้นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพฯ ยังมีนักศึกษาอีกส่วนหนึ่งถึง

ตารางที่ 4.7 : วุฒิการศึกษา ของนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	วุฒิการศึกษา					
	ม.6		ปวส.		ปวท.	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	44	50.6	27	31.0	16	18.4
กทม 2	96	98.0	2	2.0	-	-
กทม 3	91	92.9	7	7.1	-	-
กทม 4	52	66.7	21	25.9	5	6.4
กทม 5	53	77.9	11	16.2	4	5.9
ภูมิภาค 1	47	69.2	2	2.9	19	27.9
ภูมิภาค 2	55	90.2	6	9.8	-	-
ภูมิภาค 3	23	85.2	2	7.4	2	7.4
รวม	461	80.17	78	13.6	36	6.3

ตารางที่ 4.8 : ปีการศึกษาที่นักศึกษาสำเร็จการศึกษาวุฒิ ม.6/ปวส./ปวท.

ก่อนเข้าศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	สำเร็จการศึกษาวุฒิ ม.ศ.											
	2531		2530		2529		2528		2527		ก่อนปี 2527	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	33	38.8	37	43.5	8	9.4	5	5.9	-	-	2	2.4
กทม 2	2	2.0	17	17.3	37	37.8	30	30.7	10	10.2	2	2.0
กทม 3	14	14.6	25	26.0	30	31.3	19	19.8	6	6.3	2	2.0
กทม 4	4	5.0	9	11.2	17	21.3	24	30.0	8	10.0	18	22.5
กทม 5	7	10.2	36	52.2	12	17.4	5	7.2	6	8.7	3	4.3
ภูมิภาค 1	3	4.4	11	16.2	27	39.7	15	22.1	10	14.7	2	2.9
ภูมิภาค 2	4	6.6	6	9.8	13	21.3	24	39.3	12	19.7	2	3.3
ภูมิภาค 3	2	7.4	3	11.2	10	37.0	7	25.9	4	14.8	1	3.7
รวม	69	11.8	144	24.7	154	26.4	129	22.0	56	9.6	32	5.5

ตารางที่ 4.9 : ภูมิภาคของโรงเรียนหรือวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษานี้ ม.6/ปวส. หรือ ปวท.

ภาค																
สถาบัน	กม.		ปริมณฑลกม.		กลาง		กลางตอนบน		ตะวันออก		เหนือ		ตะวันออกเฉียงเหนือ		ใต้	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กม 1	54	67.5	11	13.8	2	2.5	2	2.5	1	1.3	-	-	5	6.3	5	6.3
กม 2	38	41.8	24	13.2	11	12.1	8	8.8	2	2.2	3	3.3	10	11.0	7	7.7
กม 3	92	97.9	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1.1	1	1.1	-	-
กม 4	59	83.1	2	2.8	2	2.8	-	-	2	2.8	1	1.4	1	1.4	4	5.6
กม 5	36	52.9	10	14.7	10	14.7	-	-	1	1.5	1	1.5	4	5.9	6	8.8
ภูมิภาค 1	-	-	-	-	1	1.6	-	-	-	-	-	-	62	98.4	-	-
ภูมิภาค 2	6	10	2	3.3	1	1.7	3	5.0	3	5.0	40	66.7	4	6.7	1	1.7
ภูมิภาค 3	-	-	1	3.8	-	-	25	96.2	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	285	51.5	38	6.9	27	4.9	38	6.9	9	1.6	46	8.3	87	15.7	23	4.2

14.7% ที่สำเร็จการศึกษาชั้น ม.6 ปวส หรือ ปวท. จากโรงเรียนหรือวิทยาลัยซึ่งอยู่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพ เช่น จังหวัดนนทบุรี ปทุมธานี ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม โดยที่ในจำนวนนี้มีนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศจำนวน 3 คน ด้วย สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภูมิภาค นักศึกษาส่วนใหญ่ 66.7 ถึง 98.4% สำเร็จการศึกษาชั้น ม.6 ปวส. หรือปวท. จากโรงเรียนหรือวิทยาลัยที่อยู่ในภาคเดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษานั้น

นักศึกษาสำเร็จการศึกษาในชั้น ม.6 ปวส.หรือ ปวท. จากโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่ คือ 64.4% หรือประมาณสองในสาม และสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยเอกชนเพียง 35.6% คือเพียงครึ่งเดียวของผู้ที่สำเร็จจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาล นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพส่วนใหญ่ 3 แห่งจาก 5 แห่งสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาล เช่นเดียวกันนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาจากภูมิภาคสำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาล สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีนักศึกษาส่วนใหญ่ สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยเอกชน มักเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เก็บค่าเล่าเรียนสูง และมีโรงเรียนระดับมัธยมหรือวิทยาลัยระดับอาชีวะอยู่ในเครือข่ายด้วย

นักศึกษาจำนวนครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมดเป็นจำนวน 44.2% ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในชั้น ม.6 ปวส. หรือ ปวท. 2.00-2.49% เท่านั้น นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในช่วง 2.50-2.99 มีจำนวนใกล้เคียงกัน คือ 41.6% นักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมในเกณฑ์ดี 3.00-3.49% เพียง 11.6% ส่วนนักศึกษาที่ได้คะแนนเฉลี่ยสะสมสูงคือ 3.50 ขึ้นไปมี 2.6% เท่านั้น ดังนั้นจะเห็นได้ว่านักศึกษาเกือบทั้งหมด (85.8%) ได้คะแนนอยู่ระหว่าง 2.00-2.99

ตารางที่ 4.10 : สภาพภาพของโรงเรียนหรือวิทยาลัยที่นักศึกษา
สำเร็จการศึกษา วุฒิ ม.6/ปวส./ปวท.
ก่อนเข้าศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	โรงเรียนหรือวิทยาลัยที่สำเร็จการศึกษา			
	รัฐบาล		เอกชน	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	42	50.0	42	50.0
กทม 2	87	88.8	11	11.2
กทม 3	30	30.6	68	69.4
กทม 4	48	61.5	30	38.5
กทม 5	50	73.5	18	26.5
ภูมิภาค 1	49	71.6	20	29.0
ภูมิภาค 2	46	74.2	16	25.8
ภูมิภาค 3	24	88.9	3	11.1
รวม	376	64.4	208	35.6

ตารางที่ 4.11 : คะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ชั้น ม.6/ปวส. หรือ ปวท.

ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	คะแนนเฉลี่ยสะสมชั้น ม.6/ปวส. หรือ ปวท.							
	มากกว่า 3.50		3.00-3.49		2.50-2.99		2.00-2.49	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	2	2.3	15	17.2	32	36.8	38	43.7
กทม 2	-	-	6	6.1	40	40.8	52	53.1
กทม 3	4	4.4	14	15.4	41	45.0	32	35.2
กทม 4	3	3.8	11	14.2	33	42.3	31	39.7
กทม 5	3	4.4	8	11.8	25	36.8	32	47.0
ภูมิภาค 1	3	4.5	8	11.9	37	55.2	19	28.4
ภูมิภาค 2	-	-	5	8.1	21	33.9	36	58.0
ภูมิภาค 3	-	-	-	-	11	42.3	15	57.7
รวม	15	2.6	67	11.6	240	41.6	255	44.2

ในการสุ่มตัวอย่างแบบสอบถามนี้ ได้กระจายให้นักศึกษาตอบแบบสอบถามทุกชั้นปี โดยพิจารณามุ่งเน้นให้นักศึกษาปี 3 และ ปี4 มากกว่าปี 1 และ ปี2 เล็กน้อย ซึ่งมีนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยปีที่ 3 เป็นส่วนใหญ่ถึง 36.7% และศึกษาในปีที่ 1 เป็นจำนวนที่รองลงมา 28.2% นักศึกษาที่กำลังศึกษาในปีที่ 2 และปีที่ 4 มีจำนวน 15.5 % และ 19.6% เพื่อช่วยให้ได้ข้อมูลนักศึกษาที่ได้ศึกษามาระยะเวลาหนึ่ง ซึ่งได้เรียนในหลักสูตรนี้มาแล้ว และใกล้จะสำเร็จการศึกษา

นักศึกษาซึ่งตอบแบบสอบถามกำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในสาขาวิชาต่าง ๆ ดังนี้

- 1) การตลาด จำนวน 144 คน
- 2) การบัญชี จำนวน 179 คน
- 3) คอมพิวเตอร์ธุรกิจ จำนวน 55 คน
- 4) การบริหาร/การจัดการ จำนวน 75 คน
- 5) การเงิน/การธนาคาร จำนวน 54 คน
- 6) การบริหารงานบุคคล จำนวน 22 คน
- 7) การบริหารอุตสาหกรรม จำนวน 10 คน
- 8) การประกันภัย จำนวน 2 คน
- 9) สาขาอื่น ๆ จำนวน 75 คน

4.5 การเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่ประมาณสี่ในห้าหรือ 79.9% เคยสมัครสอบคัดเลือก เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐมาแล้ว สำหรับนักศึกษาที่ไม่เคยสอบเข้าในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐมาก่อนมีเป็นส่วนน้อย 20.1% ประมาณหนึ่งในห้า สถานภาพการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐทั้งของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพและในส่วนภูมิภาคมีลักษณะสอดคล้องกัน

ตารางที่ 4.12 : จำนวนนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในแต่ละชั้นปี

สถาบัน	ชั้นปีของนักศึกษา							
	ปีที่ 1		ปีที่ 2		ปีที่ 3		ปีที่ 4	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	53	58.9	10	11.1	27	30.0	-	-
กทม 2	15	15.3	27	27.5	48	49.0	8	8.2
กทม 3	28	28.6	25	25.5	33	33.7	12	12.2
กทม 4	9	11.5	10	12.8	44	56.4	15	19.2
กทม 5	50	71.4	3	4.3	8	11.4	9	12.9
ภูมิภาค 1	3	4.3	5	7.3	19	27.5	42	60.9
ภูมิภาค 2	9	14.5	9	14.5	25	40.3	19	30.7
ภูมิภาค 3	-	-	3	11.1	13	48.2	11	40.7
รวม	167	28.2	92	15.5	217	36.7	116	19.6

ตารางที่ 4.13 : การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือ
วิทยาลัย ของรัฐ ของนักศึกษา ก่อนเข้าศึกษา
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน

สถาบัน	การสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถานศึกษาของรัฐ			
	เคยสอบ		ไม่เคยสอบ	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	68	75.6	22	24.4
กทม 2	92	93.9	6	6.1
กทม 3	72	74.2	25	25.8
กทม 4	61	78.2	17	21.8
กทม 5	54	76.1	17	23.9
ภูมิภาค 1	47	68.1	22	31.9
ภูมิภาค 2	57	91.9	5	8.1
ภูมิภาค 3	22	81.5	5	18.5
รวม	473	79.9	119	20.1

นักศึกษาซึ่งเคยสมัครคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยของรัฐมาแล้วนั้น เป็นนักศึกษาที่สอบไม่ผ่านเป็น ส่วนมากถึง 77.7% และมีจำนวนนักศึกษาที่สอบผ่านจำนวน 22.3%

ก่อนที่นักศึกษาจะเข้าศึกษาในสถาบันที่กำลังศึกษา อยู่ปัจจุบันนักศึกษาเหล่านี้ได้เคยศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา แห่งอื่นมาแล้วถึงหนึ่งในสี่ของนักศึกษาทั้งหมด คือ 24.5% และมี นักศึกษามากถึงสามในสี่ คือ 75.5% ของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม ซึ่งไม่เคยเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐมาก่อนที่จะเข้า ศึกษาในสถาบันที่กำลังศึกษาอยู่ขณะนี้ แสดงให้เห็นว่านักศึกษามีการ เปลี่ยนมหาวิทยาลัยหรือเปลี่ยนสาขาเรียนในอัตราส่วนที่ค่อนข้างสูง

นักศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถามและเคยศึกษา ในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่นมาก่อนจำนวนสองในสามหรือ 64% มี 36.0% ที่เคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งอื่น ๆ มาก่อนที่จะ เข้ามาศึกษาในสถาบันปัจจุบัน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้มีความสอดคล้องกันทั้ง สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพและภูมิภาค สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นของ รัฐบาลมักจะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด

นักศึกษาได้เปลี่ยนสถานศึกษามาเป็นสถาบันแห่ง ใหม่ 41.3% มีสาเหตุมาจากต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน เปลี่ยน สาขาวิชาเนื่องจากผลการศึกษาจากสถาบันเดิมไม่ดี 23.9% นอกจาก นั้นสาเหตุของการเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียนเนื่องจากเหตุอื่น ๆ มีจำ นวนน้อย คือ นักศึกษาต้องการย้ายที่อยู่ตามบิดามารดา ผู้ปกครอง 9.7% อีก 9.0% เปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียนเพื่อลดค่าใช้จ่ายในการ ศึกษาให้ต่ำลง การเปลี่ยนสถานศึกษาเพราะผลการศึกษาไม่ดี เกิดขึ้น กับนักศึกษาในกรุงเทพมากกว่าในส่วนภูมิภาค ในขณะที่การเปลี่ยน สถานศึกษาเพราะต้องการลดค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นในภูมิภาคมากกว่าใน กรุงเทพ

นักศึกษาส่วนใหญ่ถึง 78.0% คิดว่าไม่ต้องการสอบ คัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัยของรัฐ สถาบันอุดม

ตารางที่ 4.14 : การสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาใน
มหาวิทยาลัยของรัฐของนักศึกษา
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การสอบคัดเลือกเข้าในมหาวิทยาลัยของรัฐ			
	สอบผ่าน		สอบไม่ผ่าน	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	19	25.7	55	74.3
กทม 2	17	18.1	77	81.9
กทม 3	26	35.6	47	64.4
กทม 4	15	23.4	49	76.7
กทม 5	11	19.3	46	80.7
ภูมิภาค 1	14	26.4	39	73.6
ภูมิภาค 2	1	1.8	56	98.2
ภูมิภาค 3	7	31.8	15	68.2
รวม	110	22.3	384	77.7

ตารางที่ 4.15 : การเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแห่งอื่น ๆ ของ
นักศึกษาก่อนเข้าศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาอื่น			
	เคย		ไม่เคย	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	32	36.0	57	64.0
กทม 2	31	32.0	66	68.0
กทม 3	10	10.4	86	89.6
กทม 4	19	24.4	59	75.6
กทม 5	15	22.1	53	77.9
ภูมิภาค 1	9	14.5	53	85.5
ภูมิภาค 2	7	25.9	20	74.1
ภูมิภาค 3	21	29.6	50	70.4
รวม	144	24.5	444	75.5

ตารางที่ 4.16 : สถานภาพของสถานศึกษาในระดับอุดมศึกษา
ที่นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนเคยเข้าศึกษา

สถาบัน	สถานศึกษาที่เคยศึกษาในระดับอุดมศึกษา			
	รัฐบาล		เอกชน	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	20	51.3	19	48.7
กทม 2	24	72.7	9	27.3
กทม 3	11	68.7	5	31.3
กทม 4	16	72.7	6	27.3
กทม 5	15	65.2	8	34.8
ภูมิภาค 1	12	50.0	12	50.0
ภูมิภาค 2	8	80.0	2	20.0
ภูมิภาค 3	6	75.0	2	25.0
รวม	112	64.0	63	36.0

ตารางที่ 4.17 : สาเหตุของการเปลี่ยนสถานศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาของเอกชน

สถาบัน	สาเหตุของการเปลี่ยนสถานศึกษา									
	เปลี่ยนสาขา		ย้ายที่อยู่		ผลการศึกษาไม่ดี		ลดค่าใช้จ่าย		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทข 1	10	32.3	4	12.8	12	38.7	2	6.5	3	9.7
กทข 2	15	51.8	3	10.3	4	13.8	1	3.4	6	20.7
กทข 3	9	81.8	-	-	1	9.1	-	-	1	9.1
กทข 4	17	35.0	-	-	6	30.0	1	5.0	6	30.0
กทข 5	4	18.2	2	9.1	8	36.4	1	4.5	7	31.8
ภูมิภาค 1	10	41.7	5	20.8	3	12.5	6	25.0	-	-
ภูมิภาค 2	6	54.5	1	9.1	2	18.2	1	9.1	1	9.1
ภูมิภาค 3	3	42.8	-	-	1	14.3	2	28.6	1	14.3
รวม	64	41.3	15	9.7	37	23.9	14	9.0	25	16.1

ศึกษาเอกชนแห่งอื่นอีก ส่วนนักศึกษาที่ต้องการเข้าสมัครสอบคัดเลือกใหม่มีเพียง 7.2% เท่านั้น และมีนักศึกษาอีกส่วนหนึ่ง 14.8% ยังไม่แน่ใจว่าจะสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอื่น คือ มหาวิทยาลัยวิทยาลัยของรัฐ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งอื่นหรือไม่ ดังนั้นจากข้อมูลนี้พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่พอใจที่จะศึกษาอยู่ ณ สถาบันเดิมที่กำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบันนี้ นักศึกษาที่คิดจะสมัครสอบหรือไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่จะเป็นนักศึกษาในระดับชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานานจะมีนักศึกษาที่คิดจะสมัครสอบน้อยกว่าสถาบันอุดมศึกษาที่ตั้งใหม่

ส่วนนักศึกษาซึ่งประสงค์ที่จะสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย วิทยาลัยของรัฐ หรือสถาบันการศึกษาเอกชนแห่งอื่นใหม่ มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนสาขาจากสาขาเดิมไปเป็นสาขาใหม่ที่ต้องการเป็นจำนวน 43.5% หรือประมาณครึ่งหนึ่ง มีอีก 28.0% หรือเกือบหนึ่งในสามที่มีเหตุผลว่าต้องการลดค่าใช้จ่ายในการศึกษาให้ต่ำลง นอกจากนั้นมี 12.6% ที่สมัครสอบคัดเลือกใหม่ เนื่องจากผลการศึกษาเดิมไม่ดี สาเหตุเพราะต้องย้ายที่อยู่ประมาณ 4.8% และสาเหตุอื่น ๆ อีกประมาณ 11.1% ในส่วนของความต้องการที่จะเปลี่ยนสาขาของนักศึกษานั้น ทั้งนักศึกษาจาสถาบันในกรุงเทพมหานครและภูมิภาคมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน การสมัครสอบคัดเลือกเข้าในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเพราะผลการศึกษาไม่ดีเกิดขึ้นในกรุงเทพมหานครมากกว่าในเขตภูมิภาค ส่วนสาเหตุคือ เพื่อต้องการลดค่าใช้จ่ายมักเป็นของนักศึกษาในภูมิภาค

4.6 ทิศนคติต่อหลักสูตร

นักศึกษาเป็นจำนวนครึ่งหนึ่ง 50.5% เห็นว่ามีรายวิชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตให้เลือกเรียนมากเพียงพอ มีนักศึกษาอีก 41.6% ที่เห็นว่ามีรายวิชาให้เลือกน้อยเกินไป แต่มีจำนวน

ตารางที่ 4.18 : การสมัครเข้าสอบคัดเลือกในสถาบันอุดมศึกษา
ของรัฐ ในปีการศึกษาใหม่ ของนักศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การสมัครเข้าสอบคัดเลือกในสถาบันอุดมศึกษา					
	ไม่สมัครสอบ		สมัครสอบ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทพ 1	58	70.7	5	6.1	19	23.2
กทพ 2	89	92.7	1	1.0	6	6.3
กทพ 3	57	92.0	3	4.8	2	3.2
กทพ 4	64	84.2	1	1.3	11	14.5
กทพ 5	38	59.4	9	14.0	17	26.6
ภูมิภาค 1	41	62.1	13	19.7	12	18.2
ภูมิภาค 2	47	77.0	5	8.2	9	14.8
ภูมิภาค 3	21	84.0	1	4.0	3	12.0
รวม	415	78.0	38	7.2	79	14.8

ตารางที่ 4.19 : เหตุผลของการสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ในปีการศึกษาต่อไป
ของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	สาเหตุของการสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ									
	ต้องการ เปลี่ยนสาขา		ย้ายที่อยู่		ผลการเรียนไม่ดี		ต้องการ ลดค่าใช้จ่าย		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	9	29.0	-	-	6	19.4	11	35.5	5	16.1
กทม 2	17	46.0	2	5.4	4	10.8	10	27.0	4	10.8
กทม 3	15	53.6	-	-	6	21.4	6	21.4	1	3.6
กทม 4	7	43.7	-	-	1	6.3	6	37.5	2	12.5
กทม 5	15	42.9	3	8.6	6	17.1	7	17.1	5	14.3
ภูมิภาค 1	14	45.2	5	16.0	2	6.5	9	22.6	3	9.7
ภูมิภาค 2	8	40.0	-	-	1	5.0	3	45.0	2	10.0
ภูมิภาค 3	5	55.6	-	-	-	-	2	33.3	1	11.1
รวม	90	43.5	10	4.8	26	12.6	58	28.0	23	11.1

ตารางที่ 4.20 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อจำนวนรายวิชาที่ให้เลือก
เรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	จำนวนรายวิชาที่ให้เลือกศึกษา					
	จำนวนมากพอ		จำนวนน้อยไป		ไม่สามารถเลือก	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	59	66.3	21	23.6	9	10.1
กทม 2	45	45.9	48	49.0	5	5.1
กทม 3	61	64.2	32	33.7	2	2.1
กทม 4	34	43.6	33	42.3	11	14.1
กทม 5	41	58.6	26	37.1	3	4.3
ภูมิภาค 1	18	26.5	41	60.3	9	13.2
ภูมิภาค 2	35	56.4	23	37.1	4	6.5
ภูมิภาค 3	3	11.5	20	77.0	3	11.5
รวม	296	50.5	244	41.6	46	7.9

น้อยมาก 7.9% ซึ่งเห็นว่าไม่สามารถเลือกรายวิชาได้เลยสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชนในภูมิภาคนั้นมีรายวิชาให้เลือกน้อยเกินไปเป็นส่วน
มากส่วนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครมีรายวิชาให้นักศึกษาเลือก
มากพอ โดยมีนักศึกษาที่เห็นว่ามีรายวิชาให้เลือกมากพอตั้งแต่ 45.9
ถึง 66.3% จากจำนวนนักศึกษาที่เห็นว่าไม่สามารถเลือกรายวิชาได้
เหล่านั้น ไม่ต่างกันระหว่างนักศึกษาลงสถาบันในกรุงเทพและในต่างจังหวัด

นักศึกษการบริหารธุรกิจบัณฑิตเห็นว่าหลักสูตรบริหาร
ธุรกิจบัณฑิตมีความเข้มข้นทางวิชาการพอสมควรประมาณสองในสาม
คือ 63.4% และ 29.3% เห็นว่าหลักสูตรมีความเข้มข้นทางวิชาการ
มากพอแล้วมีเพียงส่วนน้อย 7.3% ที่เห็นว่ารายวิชามีความเข้มข้นทาง
วิชาการน้อยเกินไป สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภูมิภาคและในเขตกรุง
เทพมีความเห็นในลักษณะใกล้เคียงกัน สถาบันที่ได้ดำเนินงานทางด้าน
การศึกษามานานจะมีความเข้มข้นทางวิชาการของแต่ละรายวิชามาก
กว่า

นักศึกษการบริหารธุรกิจบัณฑิตเป็นส่วนใหญ่ 64.4%
คิดว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่สามารถครอบคลุมเนื้อหาวิชาได้พอควร นักศึกษา
เกือบครึ่งหนึ่งนักศึกษากลุ่มแรก 29.0% มีความเห็นว่าหลักสูตรครอบ
คลุมเนื้อหาวิชามาก มีเพียง 6.6% ที่เห็นว่าหลักสูตรครอบคลุมเนื้อหา
วิชาได้น้อย นักศึกษาในสถาบันภูมิภาคกับสถาบันในกรุงเทพมีความเห็น
เช่นเดียวกันนี้ จะเห็นได้ว่าทัศนคติของนักศึกษาเรื่องการครอบคลุม
เนื้อหาวิชาหลักสูตรนี้ สอดคล้องกับความคิดเห็นในเรื่องความเข้มข้น
ทางวิชาการของรายวิชา ซึ่งสถาบันการศึกษาที่ได้ดำเนินงานมานาน
หรือสถาบันในกรุงเทพมีหลักสูตรซึ่งครอบคลุมเนื้อหาวิชามากกว่าสถาบัน
อุดมศึกษาที่ต้งขึ้นใหม่หรืออยู่ในภูมิภาค

สำหรับเนื้อหาวิชาบริหารธุรกิจที่กำลังศึกษาอยู่มิ
เนื้อหาซ้ำซ้อนกันน้อย 48.2% ใกล้เคียงกันกับที่นักศึกษาเห็นว่ามิ
เนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกันมาก 41.4% แต่มีนักศึกษาเห็นว่าเนื้อหาวิชาไม่
ซ้ำซ้อนกันเพียง 10.4% นักศึกษาลงสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ

ตารางที่ 4.21 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อความเข้มข้นทางวิชาการ
ของรายวิชาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	ความเข้มข้นทางวิชาการของรายวิชา					
	มาก		พอสมควร		น้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	23	25.8	60	67.4	6	6.8
กทม 2	26	26.5	68	69.4	4	4.1
กทม 3	51	52.0	43	43.9	4	4.1
กทม 4	24	30.7	47	60.3	7	9.0
กทม 5	11	15.7	54	77.2	5	7.1
ภูมิภาค 1	15	22.1	41	60.3	12	17.6
ภูมิภาค 2	16	25.8	43	69.4	3	4.8
ภูมิภาค 3	7	25.9	18	66.7	2	7.4
รวม	173	29.3	374	63.4	43	7.3

ตารางที่ 4.22 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อการครอบคลุมเนื้อหาวิชา
ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การครอบคลุมเนื้อหาวิชาของหลักสูตร					
	ครอบคลุม มาก		ครอบคลุม พอสมควร		ครอบคลุม น้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	23	25.6	59	65.6	8	8.8
กทม 2	28	28.6	68	69.4	2	2.0
กทม 3	41	41.8	52	53.1	5	5.1
กทม 4	28	36.8	44	57.9	4	5.3
กทม 5	16	22.9	49	70.0	5	7.1
ภูมิภาค 1	17	25.0	39	57.4	12	17.6
ภูมิภาค 2	11	17.8	48	77.4	3	4.8
ภูมิภาค 3	7	25.9	20	74.1	-	-
รวม	171	29.0	379	64.4	39	6.6

ตารางที่ 4.23 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อความซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา
ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การซ้ำซ้อนของเนื้อหาวิชา					
	ซ้ำซ้อนมาก		ซ้ำซ้อนน้อย		ไม่ซ้ำซ้อนกัน	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	46	51.7	37	41.6	6	6.7
กทม 2	34	35.1	52	53.6	11	11.3
กทม 3	49	50.0	40	40.8	9	9.2
กทม 4	37	47.4	35	44.9	6	7.7
กทม 5	15	21.7	46	66.7	8	11.6
ภูมิภาค 1	28	41.8	29	43.3	10	14.9
ภูมิภาค 2	28	45.2	26	41.9	8	12.9
ภูมิภาค 3	6	22.2	18	66.7	3	11.1
รวม	243	41.4	283	48.2	61	10.4

ส่วนใหญ่เห็นว่าเนื้อหาวิชาซ้ำซ้อนกันมากกว่า แต่นักศึกษาของสถาบันในภูมิภาคเห็นว่าเนื้อหาวิชามีความซ้ำซ้อนกันน้อย

นักศึกษาส่วนมาก 81.5% มีความคิดเห็นว่าเนื้อหาวิชาทันสมัยพอสมควรแล้ว 14.0% เห็นว่าเนื้อหาวิชาทันสมัยมาก นักศึกษาที่เห็นว่าวิชาล้าสมัยมีเพียง 4.5% นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพและในเขตต่างจังหวัดมีความเห็นสอดคล้องกันว่าเนื้อหาวิชาทันสมัยพอสมควร โดยอยู่ในช่วงระหว่าง 73.1-87.6% สถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครมีความทันสมัยของเนื้อหาวิชามากกว่าสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเล็กน้อย สถาบันที่เปิดสอนมานานจะมีความทันสมัยมากกว่าสถาบันที่เพิ่งเปิดใหม่

หลักสูตรบริหารธุรกิจที่ใช้อยู่ขณะนี้ 71.6% ซึ่งเป็นนักศึกษาล้วนส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรเหมาะสมพอสมควรกับการศึกษาในระดับปริญญาตรี มีจำนวนอีก 23.7% ที่คิดว่าหลักสูตรเหมาะสมมากต่อการศึกษาระดับปริญญาตรี และมีส่วนน้อยมาก 4.7% ที่เห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจปัจจุบันไม่เหมาะสมกับระดับการศึกษาและนักศึกษาจากสถาบันในภูมิภาคมีความเห็นว่าหลักสูตรไม่เหมาะสมกับระดับการศึกษามากกว่านักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพจะเห็นได้ว่านักศึกษาเกือบทั้งหมดมีความเห็นว่าหลักสูตรมีความเหมาะสมกับระดับปริญญาตรี

นักศึกษาระดับปริญญาตรีจะเห็นได้ว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่นี้ช่วยสร้างพื้นฐานความรู้ให้เพียงพอสำหรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้เพียงพอมากถึง 63.8% มีนักศึกษาครึ่งหนึ่งของกลุ่มแรก 27.6% เห็นว่าหลักสูตรพอเหมาะมากสำหรับการศึกษาต่อระดับสูงขึ้น มีนักศึกษาเพียง 8.6% ที่เห็นว่าหลักสูตรสร้างพื้นฐานได้น้อยสำหรับการศึกษาต่อระดับสูง นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรสร้างพื้นฐานได้มาก เป็นจำนวนมากกว่านักศึกษาในสถาบันภูมิภาคจะเห็นได้ว่านักศึกษาเกือบทั้งหมดมีความเห็นว่าหลักสูตรสามารถทำให้ศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นได้ สถาบันที่เปิดมานานนักศึกษาก็จะมีความมั่นใจในหลักสูตรมากกว่าสถาบันที่เปิดดำเนินการมาไม่นาน

ตารางที่ 4.24 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อความทันสมัยของเนื้อหาวิชา
ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	ความทันสมัยของเนื้อหาวิชา					
	ทันสมัยมาก		ทันสมัยพอสมควร		ล้าสมัย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	8	9.0	78	87.6	3	3.4
กทม 2	14	14.3	83	84.7	1	1.0
กทม 3	21	22.6	68	73.1	4	4.3
กทม 4	14	17.9	63	80.8	1	1.3
กทม 5	5	7.1	61	87.2	4	5.7
ภูมิภาค 1	9	13.4	50	74.6	8	12.0
ภูมิภาค 2	9	14.8	49	80.3	3	4.9
ภูมิภาค 3	2	7.4	23	85.2	2	7.4
รวม	82	14.0	475	81.5	26	4.5

ตารางที่ 4.25 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาด้านความเหมาะสมกับระดับ
การศึกษาชั้นปริญญาตรีของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	ความเหมาะสมของหลักสูตรต่อระดับการศึกษา					
	เหมาะสมมาก		เหมาะสมพอสมควร		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	18	20.0	69	76.6	3	3.3
กทม 2	29	29.6	67	68.4	2	2.0
กทม 3	29	29.6	64	65.3	5	5.1
กทม 4	15	19.2	61	78.2	2	2.6
กทม 5	13	18.6	54	77.1	3	4.3
ภูมิภาค 1	17	25.0	43	63.2	8	11.8
ภูมิภาค 2	14	22.6	43	69.4	5	8.0
ภูมิภาค 3	5	18.5	22	81.5	-	-
รวม	140	23.7	423	71.6	28	4.7

ตารางที่ 4.26 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ด้านการให้พื้นฐานความรู้
สำหรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น

สถาบัน	หลักสูตรเอื้ออำนวยต่อการศึกษาต่อ					
	มาก		พอสมควร		น้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	17	19.3	65	73.9	6	6.8
กทม 2	27	27.6	60	61.2	11	11.2
กทม 3	43	43.9	53	54.1	2	2.0
กทม 4	27	35.1	40	51.9	10	13.0
กทม 5	22	31.9	38	55.1	9	13.0
ภูมิภาค 1	9	13.4	51	76.2	7	10.4
ภูมิภาค 2	13	21.0	45	72.6	4	6.4
ภูมิภาค 3	4	14.8	22	81.5	1	3.7
รวม	162	27.6	374	63.8	50	8.6

4.7 ทศณคดีด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ที่ปรึกษา

นักศึกษาส่วนใหญ่ 60.9% มีความเห็นว่ามีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษไม่เพียงพอ นักศึกษาซึ่งเห็นว่ามีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษมากพอแล้ว 39.1% ดังนั้นจะเห็นว่ามีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษไม่เพียงพอทั้งสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ในต่างจังหวัดมีปัญหาที่ว่ามีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษไม่พอเพียงพอนัก แต่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานาน พบว่ามีอาจารย์มากเพียงพอเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาที่ดำเนินงานมาในระยะสั้น

นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 34.8% เห็นว่าอาจารย์ผู้สอนมีความรู้ดีในวิชาที่สอน อาจารย์มีประสบการณ์ในการสอนมาแล้วถึง 23.6% มีความเห็นเป็นจำนวนใกล้เคียงกัน คือ อาจารย์มีความกระตือรือร้นในการสอน 15.7% มีเทคนิคและวิธีการสอนที่มีคุณภาพ 14.6% นอกจากนี้มีเป็น % เล็กน้อย อาจารย์ไม่เตรียมการสอน 3.8% ด้วยประสิทธิภาพในการสอน 4.7% ความเห็นอื่น ๆ อีก 2.8% ในด้านคุณสมบัติอาจารย์นี้นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกือบทุกแห่งมีความเห็นสอดคล้องคล้ายคลึงกัน เช่นเห็นว่ามีความรู้ในการสอนประมาณตั้งแต่ 31.5 ถึง 40.5% จากความคิดเห็นดังกล่าวนี้ พิจารณาได้ว่าอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยส่วนรวมมีความรู้ มีความกระตือรือร้น มีประสบการณ์การสอน และมีวิธีสอนที่ดี

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจำนวนครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม 50.5% เห็นว่าได้รับความรู้ ความเข้าใจจากอาจารย์ผู้สอนมากพอสมควร อีกเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาทั้งหมด 40.1% มีความรู้ในวิชาที่เรียนปานกลาง อีก 2 กลุ่ม มีจำนวนพอกัน ดังนี้ ได้รับความรู้มากที่สุด 3.1% ได้รับความรู้น้อยจากวิชาที่เรียน 4.4% ซึ่งมีนักศึกษาเพียง 1.9% ที่เห็นว่าได้รับความรู้น้อยมาก แสดง

ตารางที่ 4.27 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำและ
 อาจารย์พิเศษ ในหลักสูตรบริหารธุรกิจของสถาบัน
 อุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	จำนวนอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ			
	มากเพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	32	36.4	56	63.6
กทม 2	27	27.6	71	72.4
กทม 3	59	60.2	39	39.8
กทม 4	55	72.4	21	27.6
กทม 5	20	29.4	48	70.6
ภูมิภาค 1	10	15.2	56	84.8
ภูมิภาค 2	16	26.2	45	73.8
ภูมิภาค 3	8	30.8	18	69.2
รวม	227	39.1	354	60.9

ตารางที่ 4.29 ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อความรู้ความเข้าใจที่นักศึกษาได้รับในวิชาที่เรียนจากหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การได้รับความรู้ในวิชาที่เรียน									
	ได้รับความรู้มากที่สุด		ได้รับความรู้มากพอสมควร		ได้รับความรู้ปานกลาง		ได้รับความรู้ น้อย		ได้รับความรู้ น้อยมาก	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	6	6.8	50	56.8	26	29.5	6	6.8	-	-
กทม 2	2	2.0	55	56.2	41	41.8	-	-	-	-
กทม 3	1	1.0	37	37.8	53	54.1	4	4.1	3	3.0
กทม 4	2	2.6	45	58.4	29	37.7	1	1.3	-	-
กทม 5	4	5.8	39	56.5	21	30.4	4	5.8	1	1.4
ภูมิภาค 1	1	1.4	19	27.5	31	45.0	11	15.9	7	10.2
ภูมิภาค 2	1	1.6	33	53.2	28	45.2	-	-	-	-
ภูมิภาค 3	1	3.7	19	70.4	7	25.9	-	-	-	-
รวม	18	3.1	297	50.5	236	40.1	26	4.4	11	1.9

ให้เห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเข้มข้นทางวิชาการสูง นักศึกษาได้รับความรู้ดี สิ่งที่มีพลังเกตุประการหนึ่งคือ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ได้เปิดดำเนินการมานาน นักศึกษาจะมีความคาดหวังจะได้รับความรู้ในวิชาที่เรียนค่อนข้างมาก จึงให้ทัศนคติในลักษณะที่ว่าได้รับความรู้เพียงปานกลางมากกว่าแห่งอื่น และได้รับความรู้มากพอสมควรน้อยกว่าที่อื่น ๆ

นักศึกษการบริหารธุรกิจที่ตอบแบบสอบถามจำนวนครึ่งหนึ่ง 49.7% เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำพอสมควรแต่มีอาจารย์ที่ปรึกษาซึ่งให้คำแนะนำแก่นักศึกษาน้อย 23.4% นักศึกษาจำนวน 12.6% มีความเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียนอย่างมากแล้ว แต่มีถึง 14.3% ที่เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาไม่ได้ให้คำแนะนำเลย นักศึกษาในกรุงเทพมหานครมีจำนวนที่เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำมากหรือพอสมควรน้อยกว่านักศึกษาในภูมิภาค แสดงให้เห็นว่านักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีความใกล้ชิดกับอาจารย์มากกว่าในกรุงเทพ

สาเหตุซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนน้อยเนื่องจาก อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีเวลา 37.2% นักศึกษาที่เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้ในด้านการแนะนำการเรียนการสอนมีจำนวน 5.7% ไม่เข้าใจความต้องการของนักศึกษา 18.0% แต่มีนักศึกษาประมาณหนึ่งในสามคือ 33.4% ที่เห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำน้อย เพราะไม่เคยเข้าไปขอคำแนะนำจากอาจารย์ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในกรณีเช่นนี้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะต้องดำเนินการที่ให้อาจารย์และนักศึกษามีความใกล้ชิดกันมากขึ้น ปรับปรุงระบบการดำเนินงานให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอสำหรับการให้คำแนะนำ ตลอดจนเสริมสร้างความรู้ในด้านการให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ซึ่งปัญหาในเรื่องอาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความรู้หรือไม่เข้าใจความต้องการของนักศึกษานี้จะพบเห็นในสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ ในส่วนของการที่นักศึกษาไม่เคยเข้าขอ

ตารางที่ 4.30 ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อการให้คำแนะนำ เรื่องการเรียนการสอนจาก
อาจารย์ที่ปรึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การให้คำแนะนำ ของอาจารย์ที่ปรึกษา							
	ให้คำแนะนำ มาก		ให้คำแนะนำ พอสมควร		ให้คำแนะนำ น้อย		ไม่ให้นิยามแนะนํ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	19	21.8	45	51.7	15	17.3	8	9.2
กทม 2	10	10.0	53	53.0	23	23.0	14	14.0
กทม 3	4	4.2	31	32.3	31	32.3	30	31.2
กทม 4	8	10.4	34	44.2	23	29.8	12	15.6
กทม 5	13	18.8	40	58.0	12	17.4	4	5.8
ภูมิภาค 1	7	10.2	29	42.0	20	29.0	13	18.8
ภูมิภาค 2	9	14.5	41	66.2	9	14.5	3	4.8
ภูมิภาค 3	4	14.8	19	70.4	4	14.8	-	-
รวม	74	12.6	292	49.7	137	23.4	84	14.3

ตารางที่ 4.31: เหตุผลที่อาจารย์ที่ปรึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตของสถาบันอุดมศึกษา เอกชน
ใช้คำแนะนำเรื่องการเรียนน้อย หรือไม่ใช้คำแนะนำในความคิดเห็นของนักศึกษา

สถาบัน	สาเหตุที่ได้รับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา									
	อาจารย์ ไม่มีความรู้		อาจารย์ไม่เข้าใจ ความต้องการ		อาจารย์ ไม่มีเวลา		นักศึกษาไม่เคย ขอคำแนะนำ		อื่น ๆ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	3	3.9	16	20.8	35	45.4	22	28.6	1	1.3
กทม 2	2	2.4	12	14.1	42	49.4	23	27.1	6	7.0
กทม 3	1	1.1	13	13.6	26	27.4	46	48.4	9	9.5
กทม 4	1	1.4	17	23.3	22	30.1	27	37.0	6	8.2
กทม 5	1	1.7	8	13.8	21	36.2	23	39.7	5	8.6
ภูมิภาค 1	19	26.0	11	15.1	30	41.1	12	16.4	1	1.4
ภูมิภาค 2	1	2.3	12	27.3	13	29.5	16	36.4	2	4.5
ภูมิภาค 3	2	8.0	7	28.0	8	32.0	8	32.0	-	-
รวม	30	5.7	96	18.0	197	37.2	177	33.4	30	5.7

คำแนะนำจากอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานาน จะมี% สูงกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดดำเนินการมาน้อยกว่า จึงอาจพิจารณาได้ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานานมีนักศึกษาจำนวนมาก การดูแลให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาจึงลดน้อยลง และ/หรือนักศึกษาไปขอคำแนะนำการเรียนจากเพื่อนนักศึกษารุ่นนี้ แทนการเข้าขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

4.8 ทักษะด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การสอน

นักศึกษาส่วนใหญ่ 63.1% มีความเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กำลังศึกษาอยู่มีอาคารสถานที่ และห้องบรรยายพอสมควร แต่ที่คิดว่ามีจำนวนอาคารสถานที่และห้องบรรยายไม่เหมาะสมมีถึง 24.9% สำหรับนักศึกษาที่เห็นว่ามีอาคารสถานที่ ห้องบรรยายเหมาะสมมากมี 12.0% สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพมหานครมีอาคารสถานที่ห้องบรรยาย ซึ่งเหมาะสมมากกว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัด

นักศึกษา 48.6% ซึ่งเป็นจำนวนเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่ามีอุปกรณ์การศึกษาทั้งชนิดต่าง ๆ และจำนวนพอสมควร มีนักศึกษาจำนวนเกือบเท่ากับกลุ่มแรก 41.0% ที่เห็นว่ามีชนิดและจำนวนของอุปกรณ์การศึกษาน้อย นักศึกษาอีก 10.4% เห็นว่ามีชนิดและจำนวนอุปกรณ์การศึกษามาก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่อยู่ในกรุงเทพที่เปิดดำเนินการมานานมีจำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษามากกว่าสถาบันที่เริ่มเปิดดำเนินการมาได้ไม่นาน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมีจำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษามากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัด

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตที่ตอบแบบสอบถามที่ความคิดเห็นว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่วนใหญ่ 64.7% มีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยพอสมควรและมี 21.3% เห็นว่าอุปกรณ์การ

ตารางที่ 4.32 : ความเหมาะสมของอาคารสถานที่ และห้องบรรยาย
ตามความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	อาคารสถานที่และห้องบรรยาย					
	เหมาะสมมาก		เหมาะสมพอสมควร		ไม่เหมาะสม	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	13	14.8	63	71.6	12	13.6
กทม 2	13	13.4	69	71.1	15	15.5
กทม 3	26	26.5	59	60.2	13	13.3
กทม 4	8	10.7	50	66.6	17	22.7
กทม 5	3	4.3	45	64.3	22	31.4
ภูมิภาค 1	2	2.9	36	52.2	31	44.9
ภูมิภาค 2	5	8.2	40	65.6	16	26.2
ภูมิภาค 3	-	-	5	20.8	19	79.2
รวม	70	12.0	367	63.1	145	24.9

ตารางที่ 4.33 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อจำนวนและชนิดของอุปกรณ์
การศึกษาสำหรับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	จำนวนอุปกรณ์การศึกษา					
	มาก		พอสมควร		น้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	10	11.4	52	59.1	26	29.5
กทม 2	15	15.3	50	51.0	33	33.7
กทม 3	22	22.4	62	63.3	14	14.3
กทม 4	7	9.2	44	57.9	25	32.9
กทม 5	3	4.3	25	36.2	41	59.5
ภูมิภาค 1	2	2.9	16	23.2	51	73.9
ภูมิภาค 2	2	3.3	31	50.8	28	45.9
ภูมิภาค 3	-	-	5	18.5	22	81.5
รวม	61	10.4	285	48.6	240	41.0

ตารางที่ 4.34 : ความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษาสำหรับหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในทัศนคติของนักศึกษา

สถาบัน	ความทันสมัยของอุปกรณ์การศึกษา					
	ทันสมัยมาก		ทันสมัยพอสมควร		ล้าสมัย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	13	14.8	59	67.0	16	18.2
กทม 2	27	27.6	66	67.3	5	5.1
กทม 3	28	28.6	67	68.4	3	3.0
กทม 4	6	7.8	57	74.0	14	18.2
กทม 5	1	1.4	49	71.0	19	27.6
ภูมิภาค 1	5	7.4	26	38.2	37	54.4
ภูมิภาค 2	1	1.6	46	75.4	14	23.0
ภูมิภาค 3	1	3.7	9	33.3	17	63.0
รวม	82	14.0	379	64.7	125	21.3

ศึกษาล้ำสมัย ส่วนนักศึกษาอีก 14.0% คิดว่าสถาบันอุดมศึกษามีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยมาก ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครมีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยมากกว่าสถาบันในส่วนภูมิภาค โดยนักศึกษาประมาณสองในสามถึงสามในสี่ (74%) ในกรุงเทพเห็นว่ามีอุปกรณ์การศึกษาทันสมัยพอสมควรสถาบันการศึกษาที่ตั้งมานานจะมีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยมากกว่าสถาบันการศึกษาอื่น

มีนักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตส่วนใหญ่ 72.4% เห็นว่ามีโอกาสได้ฝึกใช้อุปกรณ์ทางด้านบริหารธุรกิจน้อย นักศึกษาเป็นจำนวน 24.4% เห็นว่าได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์พอสมควรมีเพียง 3.2% เท่านั้นที่เห็นว่ได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์เป็นอย่างมาก นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในเขตภูมิภาคได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์น้อยกว่าสถาบันในกรุงเทพ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานาน นักศึกษาจะได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์การศึกษามากกว่าสถาบันที่เริ่มเปิดดำเนินการเมื่อไม่นานมานี้

ในด้านจำนวนที่นั่งในห้องสมุด นักศึกษาส่วนใหญ่ถึง 71.9% เห็นว่ามีที่นั่งในห้องสมุดเป็นจำนวนไม่เพียงพอที่จะใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ แต่มีนักศึกษา 28.1% ที่เห็นว่ามีจำนวนที่นั่งในห้องสมุดเพียงพอแล้ว นักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันส่วนภูมิภาคมีที่นั่งในห้องสมุดเพียงพอมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ โดยสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ นักศึกษาประมาณสามในสี่ตั้งแต่ 69.1 ถึง 81.6% เห็นว่ามีจำนวนที่นั่งไม่เพียงพอ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง นักศึกษาเห็นว่ามีที่นั่งในห้องสมุดไม่พอ มีจำนวนสูงมากถึง 93.5%

นักศึกษาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตเกือบครึ่งหนึ่ง 47.2% เห็นว่าในห้องสมุดมีหนังสือ วารสารน้อยเกินไป แต่มีนักศึกษาจำนวนใกล้เคียงกับกลุ่มแรก 42.4% ที่เห็นว่าในสถาบันที่ตนศึกษาอยู่มีหนังสือวารสารพอสมควร และมีนักศึกษา 10.4% เท่านั้นที่เห็นว่ามีหนังสือ วารสารในห้องสมุดเป็นจำนวนมาก นอกจากนั้นสถาบัน

ตารางที่ 4.35 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อการฝึกใช้อุปกรณ์การศึกษา สำหรับ
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	การฝึกให้ใช้อุปกรณ์การศึกษา					
	มีการฝึกมาก		มีการฝึกพอสมควร		มีการฝึกน้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	-	-	21	25.3	62	74.7
กทม 2	7	7.2	34	35.1	56	57.7
กทม 3	5	5.2	37	38.1	55	56.7
กทม 4	1	1.3	2	2.7	72	86.0
กทม 5	18	3.1	141	24.4	418	72.5
ภูมิภาค 1	1	1.5	9	13.2	58	85.3
ภูมิภาค 2	1	1.6	13	21.4	47	77.0
ภูมิภาค 3	1	3.8	2	7.7	23	88.5
รวม	18	3.2	141	24.4	418	72.4

ตารางที่ 4.36 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อการให้บริการด้านห้องสมุด
สำหรับหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	จำนวนที่นั่งในห้องสมุด			
	เพียงพอ		ไม่เพียงพอ	
	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	24	27.6	63	72.4
กทม 2	30	30.9	67	69.1
กทม 3	18	18.4	80	81.6
กทม 4	21	27.3	56	72.7
กทม 5	15	21.4	55	78.6
ภูมิภาค 1	37	53.6	32	46.4
ภูมิภาค 2	4	6.5	58	93.5
ภูมิภาค 3	16	59.3	11	40.7
รวม	165	28.1	422	71.9

ตารางที่ 4.37 : จำนวนหนังสือและวารสารในห้องสมุดที่เกี่ยวข้องกับด้าน
บริหารธุรกิจบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในทัศนคติของนักศึกษา

สถาบัน	จำนวนหนังสือและวารสารในห้องสมุด					
	มาก		พอสมควร		น้อยเกินไป	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	5	5.9	31	36.5	49	57.6
กทม 2	10	10.2	40	40.8	48	49.0
กทม 3	14	14.3	50	51.0	34	34.7
กทม 4	10	13.0	41	53.2	26	33.8
กทม 5	8	11.4	35	50.0	27	38.6
ภูมิภาค 1	1	1.5	18	26.5	49	72.0
ภูมิภาค 2	4	6.6	26	42.6	31	50.8
ภูมิภาค 3	-	-	11	40.7	16	59.3
รวม	62	10.4	252	42.4	280	47.2

อุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครมีหนังสือวารสารมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภูมิภาค โดยเมื่อพิจารณาเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร จำนวนนักศึกษาที่ให้ข้อคิดเห็นว่ามีหนังสือมากพอสมควร และน้อยเกินไปมีจำนวนใกล้เคียงกัน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดดำเนินการมานานมีจำนวนหนังสือวารสารมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดดำเนินการ

4.9 ทศณคติด้านการบริการ

นักศึกษาประมาณครึ่งหนึ่ง 49.2% มีความเห็นว่าได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนขอสมัครแต่นักศึกษาอีกถึง 40.9% ที่เห็นว่าได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนน้อย มีเพียง 9.9% ที่ได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนมาก นักศึกษาในสถาบันจากภูมิภาคส่วนใหญ่มีความเห็นว่าได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนมากกว่านักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานคร ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานคร สถาบันที่มีนักศึกษามากนักศึกษาก็ได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนน้อย ซึ่งบางแห่งนักศึกษาถึงประมาณสามในสี่ (73.5%) มีความเห็นว่าได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนน้อย

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามสามารถหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนได้จากร้านค้าโดยเฉพาะถึงครึ่งหนึ่งของผู้ตอบแบบสอบถาม 47.7% สามารถหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนได้จากสถานศึกษามีถึง 37.8% และสามารถหาซื้อได้สะดวกตามร้านทั่วไปอีก 14.5% ซึ่งนักศึกษามีความเห็นสอดคล้องกันทั้งสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัด สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดดำเนินการมานาน นักศึกษาจะสามารถซื้อหนังสือจากสถานศึกษาได้สะดวกมากกว่าสถาบันที่เพิ่งเปิดดำเนินการ ซึ่งบางแห่งนักศึกษาถึงประมาณสามในสี่ (72.4%) เห็นว่าสามารถซื้อหนังสือจากสถานศึกษาได้ ส่วน

ตารางที่ 4.38 : ความสะดวกที่นักศึกษาได้รับจากการลงทะเบียน
เรียนวิชาในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ของสถาบัน
อุดมศึกษาเอกชน ในทัศนคติของนักศึกษา

สถาบัน	ความสะดวกในการลงทะเบียน					
	สะดวกมาก		สะดวกพอสมควร		สะดวกน้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	11	12.5	56	63.6	21	23.9
กทม 2	3	3.1	42	42.9	53	54.0
กทม 3	3	3.0	23	23.5	72	73.5
กทม 4	16	11.0	83	56.8	47	32.2
กทม 5	12	17.2	43	61.4	15	21.4
ภูมิภาค 1	6	8.8	37	54.4	25	36.8
ภูมิภาค 2	5	8.2	25	41.0	31	50.8
ภูมิภาค 3	9	33.3	14	51.9	4	14.8
รวม	65	9.9	323	49.2	268	40.9

ตารางที่ 4.39 : แหล่งซื้อหนังสือประกอบการเรียนหลักสูตรบริหาร
ธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	สถานที่ซื้อหนังสือ					
	สถานศึกษา		ร้านทั่วไป		ร้านเฉพาะ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	39	43.8	12	13.5	38	42.7
กทม 2	10	10.2	23	23.5	65	66.3
กทม 3	69	63.9	8	7.4	31	28.7
กทม 4	58	72.4	3	3.8	19	23.8
กทม 5	3	4.4	21	30.9	44	64.7
ภูมิภาค 1	15	22.8	9	13.6	42	63.6
ภูมิภาค 2	18	29.0	5	8.1	39	62.9
ภูมิภาค 3	14	51.9	6	22.2	7	25.9
รวม	226	37.8	87	14.5	285	47.7

นักศึกษาจากสถานศึกษาที่เพิ่งเปิดดำเนินการได้ มักจะหาซื้อหนังสือได้ เฉพาะร้านขายหนังสือบางแห่งเท่านั้น

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่าหาซื้อหนังสือ ประกอบการเรียนได้สะดวกพอควรถึงครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่ตอบแบบ สอบถามทั้งหมดคือ 50.2% แต่มีนักศึกษาอีกเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษา ทั้งหมด 45.0% ที่เห็นว่าหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนหลักสูตร บริหารธุรกิจบัณฑิตได้ยาก มีนักศึกษาเพียง 4.8% เท่านั้นที่เห็นว่าหา ซื้อหนังสือประกอบการเรียนได้สะดวกมาก นักศึกษาจากสถาบันใน ภูมิภาคหาซื้อหนังสือได้ยากกว่านักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานคร นักศึกษา จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่ตั้งมานานและมีขนาดใหญ่ประมาณสอง ในสามมีความเห็นว่าสามารถซื้อหนังสือได้สะดวกพอสมควร หรือ สะดวกมากจะมีเพียงประมาณหนึ่งในสามเท่านั้น ที่ให้ข้อคิดเห็นว่าหา ซื้อยาก ดังนั้นแสดงว่านักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนขนาดใหญ่จะ สามารถซื้อหนังสือได้สะดวกกว่า ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในภูมิภาคบางแห่ง นักศึกษาถึงประมาณ 80% ให้ข้อคิดเห็นว่าหาซื้อ หนังสือได้ยาก

นักศึกษาลัทธิบริหารธุรกิจบัณฑิต 53.3% เห็น ว่ากิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยในการส่งเสริมสติปัญญา บุคลิกภาพและ ทักษะทางสังคมพอสมควร มีนักศึกษา 26.3% ที่เห็นว่ากิจกรรม นักศึกษามีส่วนช่วยน้อยในการส่งเสริมสติปัญญา บุคลิกภาพ และทักษะ ทางสังคม แต่ยังมี 20.4% ที่เห็นว่ากิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยอย่าง มากในการส่งเสริมสติปัญญา บุคลิกภาพ ทักษะทางสังคม นักศึกษาใน กรุงเทพมหานครมีความเห็นว่า กิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยในการส่งเสริม สติปัญญา บุคลิกภาพ และทักษะทางสังคมมากกว่าในส่วนภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก

ตารางที่ 4.40 : ความสะดวกในการหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน
หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในทัศนคติของนักศึกษา

สถาบัน	ความสะดวกในการซื้อหนังสือ					
	สะดวกมาก		สะดวกพอสมควร		หาซื้อยาก	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	3	3.4	38	43.7	46	52.9
กทม 2	7	6.6	54	50.9	45	42.5
กทม 3	6	6.7	56	62.2	28	31.1
กทม 4	3	4.0	48	64.0	24	32.0
กทม 5	1	1.4	41	59.4	27	39.2
ภูมิภาค 1	4	5.9	10	14.7	54	79.4
ภูมิภาค 2	3	4.8	34	54.8	25	40.4
ภูมิภาค 3	1	3.7	12	44.4	14	51.9
รวม	28	4.8	293	50.2	263	45.0

ตารางที่ 4.41 : การส่งเสริมสติปัญญา บุคคลิกภาพ และทักษะทางสังคม
แก่นักศึกษาจากกิจกรรม ในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	ประโยชน์ของกิจกรรมนักศึกษา					
	มีประโยชน์มาก		มีประโยชน์พอสมควร		มีประโยชน์น้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	13	14.9	53	60.9	21	24.2
กทม 2	11	11.2	60	61.2	27	27.6
กทม 3	34	34.7	51	52.0	13	13.3
กทม 4	16	21.0	42	55.3	18	23.7
กทม 5	17	24.3	34	48.6	19	27.1
ภูมิภาค 1	9	12.7	33	46.5	29	40.8
ภูมิภาค 2	20	32.3	31	50.0	11	17.7
ภูมิภาค 3	-	-	10	37.0	17	63.0
รวม	120	20.4	314	53.3	155	26.3

4.10 การวัดผล

วิธีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาในสถาบันมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพอสมควรมากถึง 72.8% มีนักศึกษา 14.0% ที่เห็นว่าวิธีวัดผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรน้อย มีนักศึกษา 13.2% ที่เห็นว่าวิธีวัดผลและประเมินผลสอดคล้องกันมากกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานครและในต่างจังหวัดมีความคิดเห็นที่สอดคล้องกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าโดยทั่วไปวิธีการวัดผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

4.11 ทศณคติต่อการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ

นักศึกษาเกือบครึ่งหนึ่งของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม 47.3% มีความไม่มั่นใจว่าจะสามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่ศึกษามา แต่นักศึกษาอีก 47.1% ที่คิดว่าสามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่ได้ศึกษามา และมีนักศึกษาล้วนหนึ่ง 5.6% คิดว่าไม่สามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่ศึกษา นักศึกษาของสถาบันในกรุงเทพมหานครและสถาบันในภูมิภาคมีความคิดสอดคล้องกัน สถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่งเปิดใหม่ นักศึกษาจะมีความมั่นใจในการหางานทำน้อยกว่าสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการมานาน

นักศึกษาล้วนใหญ่ที่ตอบแบบสอบถาม 77.5% มีความเห็นว่าสามารถนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปประกอบอาชีพได้ และอีก 20.1% ไม่มั่นใจนักว่าจะนำความรู้ไปใช้ประกอบอาชีพได้ แต่มีนักศึกษาอีก 2.4% เท่านั้นที่คิดว่าไม่สามารถนำความรู้ทางบริหารธุรกิจที่เรียนมาใช้ประกอบอาชีพได้ นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานครมีความมั่นใจในการนำความรู้บริหารธุรกิจไปประกอบอาชีพสูงกว่านักศึกษาในส่วนภูมิภาค โดยนักศึกษามากกว่าสามในสี่ ตั้งแต่ 75.0-86.5%

ตารางที่ 4.42 : ความสอดคล้องของวิธีการวัดผลและประเมินผล
กับวัตถุประสงค์ ของหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในทัศนคติของนักศึกษา

สถาบัน	วิธีวัดผลสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หลักสูตร					
	สอดคล้องมาก		สอดคล้องพอสมควร		สอดคล้องน้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	8	9.2	66	75.9	13	14.9
กทม 2	20	20.4	71	72.4	7	7.2
กทม 3	12	12.2	69	70.4	17	17.4
กทม 4	5	6.7	58	77.3	12	16.0
กทม 5	8	11.4	54	77.2	8	11.4
ภูมิภาค 1	12	17.6	41	60.3	15	22.1
ภูมิภาค 2	8	12.9	46	74.2	8	12.9
ภูมิภาค 3	4	14.8	21	77.8	2	7.4
รวม	77	13.2	426	72.8	82	14.0

ตารางที่ 4.43 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อความสามารถในการหางาน
ทำได้ตรงตามสาขาวิชาของนักศึกษา หลักสูตรบริหาร
ธุรกิจบัณฑิต ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	ความสามารถในการหางานได้ตรงตามสาขาที่เรียน					
	สามารถ		ไม่สามารถ		ไม่มั่นใจ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	38	44.7	9	10.6	38	44.7
กทม 2	32	33.0	2	2.1	63	64.9
กทม 3	57	60.6	1	1.1	36	38.3
กทม 4	41	53.9	6	7.9	29	38.2
กทม 5	31	45.6	5	7.4	32	47.0
ภูมิภาค 1	38	56.7	3	4.5	26	38.8
ภูมิภาค 2	23	39.7	5	8.6	30	51.7
ภูมิภาค 3	7	31.8	1	4.6	14	63.6
รวม	267	47.1	32	5.6	268	47.3

ตารางที่ 4.44 : ข้อคิดเห็นของนักศึกษาต่อการนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจ
ไปใช้ประกอบอาชีพของนักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สถาบัน	ความสามารถในการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ					
	สามารถ		ไม่สามารถ		ไม่แน่ใจ	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	66	75.0	3	3.4	19	21.6
กทม 2	74	76.3	1	1.0	22	22.7
กทม 3	83	86.5	-	-	13	13.5
กทม 4	62	83.8	3	4.0	9	12.2
กทม 5	56	80.0	1	1.4	13	18.6
ภูมิภาค 1	41	62.1	4	6.1	21	31.8
ภูมิภาค 2	51	82.3	-	-	11	17.7
ภูมิภาค 3	14	58.3	2	8.4	8	33.3
รวม	447	77.5	14	2.4	116	20.1

เห็นว่าสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่
ตั้งมานาน นักศึกษาจะมีความมั่นใจมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาที่เพิ่งเปิด
ดำเนินการ

นักศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตส่วนใหญ่ประมาณ
สองในสามของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 65.1% มีความเห็น
ว่าสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่สถาบันเปิดสอนมีความสอดคล้องกับ
ความต้องการของตลาดแรงงาน นักศึกษาจำนวนประมาณครึ่งหนึ่งของ
นักศึกษากลุ่มแรก 29.3% เห็นว่าสาขาวิชาที่เรียนอยู่สอดคล้องอย่าง
มากกับความต้องการของตลาดแรงงาน และมีนักศึกษาเพียงส่วนน้อย
5.6% เท่านั้นที่เห็นว่าสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่เรียนไม่ค่อยสอดคล้อง
กับความต้องการของตลาดแรงงานความคิดเห็นของนักศึกษาของสถาบัน
ในกรุงเทพเห็นว่าวิชาบริหารธุรกิจในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสอดคล้อง
กับความต้องการของตลาดแรงงานมากกว่าสถาบันในภูมิภาค

ตารางที่ 4.45 : ความสอดคล้องของหลักสูตรสาขาวิชาบริหารธุรกิจ
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กับความต้องการของ
ตลาดแรงงานในทัศนคติของนักศึกษา

สถาบัน	ความสอดคล้องของหลักสูตรต่อตลาดแรงงาน					
	มาก		พอสมควร		น้อย	
	จำนวน	%	จำนวน	%	จำนวน	%
กทม 1	25	28.8	55	63.2	7	8.0
กทม 2	28	30.1	61	65.6	4	4.3
กทม 3	43	44.8	52	54.2	1	1.0
กทม 4	16	20.8	57	74.0	4	5.2
กทม 5	16	23.2	49	71.0	4	5.8
ภูมิภาค 1	14	21.2	43	65.2	9	13.6
ภูมิภาค 2	21	33.9	38	61.3	3	4.8
ภูมิภาค 3	5	21.7	18	78.3	-	-
รวม	168	29.3	373	65.1	32	5.6

บทที่ 5
สรุปผลการวิจัย
อภิปรายผลการวิจัย
และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 ทัวไป

การดำเนินงานของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เพิ่มขยายมากขึ้นเป็นอันมากทั้งในด้านจำนวนของสถาบัน และการก่อกำเนิดการผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ การค้นคว้า วิจัย และการบริการแก่สังคม จึงสมควรรักษามาตรฐานการศึกษาให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเจริญมั่นคง และเอื้ออำนวยต่อการขยายกิจการ เพื่อร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ จึงนับว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากในการจัดการศึกษา

นโยบายด้านการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย ด้านสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เป็นการส่งเสริมการจัดการศึกษาในลักษณะกำกับมากกว่าควบคุม โดยส่งเสริมให้เอกชนได้ร่วมรับภาระในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนผลิตบัณฑิตสาขาวิชาต่าง ๆ โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่ตลาด

แรงงานต้องการ รวมทั้งสามารถไปประกอบอาชีพอิสระได้ ด้านคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยมีเป้าหมายที่จะส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้พัฒนาคุณภาพการศึกษาไปให้เท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สำหรับสถาบันที่มีคุณภาพสูงอยู่แล้ว ก็ส่งเสริมให้พัฒนายิ่งขึ้น ส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพัฒนาไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการ และส่งเสริมให้มีมาตรฐานทางด้านวิชาการ เป็นเกณฑ์เดียวกันกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขาวิชาบริหารธุรกิจ ในทัศนะของนักศึกษา ทำให้สามารถยกระดับมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สูงขึ้น และช่วยให้ทราบถึงแนวทาง และการแก้ปัญหาในการพิจารณารับรองมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินงานศึกษา โดยการจัดทำแบบสอบถาม นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 600 ตัวอย่าง ใช้หลักเกณฑ์ความเชื่อถือได้ 90% การสุ่มตัวอย่างใช้แบบแบ่งชั้นแล้วสุ่ม (Stratified Two-stage Random Sampling) โดยแบ่งผู้ตอบแบบสอบถามออกเป็น 2 กลุ่ม คือ จำแนกนักศึกษาผู้ตอบแบบสอบถามตามสถาบัน 8 สถาบัน แบ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพฯ 5 สถาบัน และในต่างจังหวัด 3 สถาบัน และจำแนกตามสาขาวิชาที่เรียน

5.1.2 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

5.1.2.1 พื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม

นักศึกษาคูตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 20-25 ปี นักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่มิมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพ นอกจกนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครยังมีนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตปริมณฑลของกรุงเทพศึกษาอยู่ด้วยเป็นจำนวนไม่น้อย นักศึกษาซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัดมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัดซึ่งเป็นที่ตั้งของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนนั้น หรือเป็นนักศึกษาซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่ในจังหวัด ซึ่งเป็นภาคเดียวกันกับสถาบันล่วนภูมิภาคนั้น

นักศึกษาล้วนใหญ่มีบิดาเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว จึงมีความสนใจที่จะนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปช่วยทำธุรกิจของครอบครัว โดยที่นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานครมีบิดาเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัวมากกว่านักศึกษาจากสถาบันในภูมิภาค ส่วนมารดาของนักศึกษาล้วนใหญ่จะเป็นแม่บ้านประมาณมากถึงครึ่งหนึ่ง นักศึกษาเกือบทั้งหมดได้รับเงินเพื่อสนับสนุนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่ายจากบิดามารดา ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับ ม.6 แล้วเข้าเรียนในหลักสูตร 4 ปี สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาลเป็นส่วนใหญ่และได้คะแนนเฉลี่ยสะสมค่อนข้างต่ำ

5.1.2.2 การเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

นักศึกษาล้วนมากที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเคยสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐมาแล้ว แต่สอบคัดเลือกไม่ผ่าน หรือสอบได้ในสาขาวิชาที่ไม่ต้องการเข้าเรียน ที่น่าสนใจ คือ มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งซึ่งศึกษาอยู่ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยเคยเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐมาก่อน ในทำนองเดียวกัน นักศึกษาบางคนย้ายมา

จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งอื่น สาเหตุสำคัญที่ทำให้นักศึกษา
เปลี่ยนสถานศึกษา คือ ต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน แต่มี
นักศึกษากลุ่มใหญ่ที่เรียนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้วมีความพอใจใน
คุณภาพของสถาบันและโปรแกรมการศึกษา จึงไม่ต้องการที่จะสอบ
คัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐอีก ส่วนนักศึกษาที่เรียน
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอยู่แล้ว ยังมีบางส่วนที่ต้องการสอบ
คัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐหรือสถาบันอุดมศึกษาแห่ง
อื่น เนื่องจากต้องการเปลี่ยนสาขา และต้องการลดค่าใช้จ่ายในการ
ศึกษาให้ต่ำลง เพราะว่าการศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐ จะเสีย
ค่าใช้จ่ายในการศึกษาต่ำกว่าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

5.1.2.3 ทักษะติดต่อหลักสูตร

ในความคิดเห็นของนักศึกษาหลักสูตร
บริหารธุรกิจบัณฑิตในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีรายวิชาให้เลือกก่อน
ข้างมากพอ โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ ยกเว้น
สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภูมิภาคบางแห่งมีรายวิชาให้เลือกน้อยเกิน
ไป นักศึกษาล้วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรมีความเข้มข้นทางวิชาการ
พอสมควร ครอบคลุมเนื้อหาวิชาได้พอควร และมีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน
น้อย ทันสมัยพอสมควรเหมาะสมพอสมควรกับการศึกษาระดับปริญญาตรี
แล้ว ถ้านักศึกษาต้องการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น หลักสูตรบริหาร
ธุรกิจบัณฑิตนี้สามารถสร้างพื้นฐานความรู้ได้เพียงพอ

5.1.2.4 ทักษะด้านอาจารย์ผู้สอนและอาจารย์ ที่ปรึกษา

จำนวนอาจารย์ผู้สอน เป็นประเด็น
สำคัญที่เป็นปัญหาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เพราะนักศึกษา

ส่วนใหญ่ให้ข้อคิดเห็นว่ามีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษไม่เพียงพอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัด ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าเป็นห่วงในการที่จะชำระรักษามาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัดไว้ แต่นักศึกษาล้วนใหญ่มีความเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีความรู้ดีในวิชาที่สอนและมีประสบการณ์การสอน ทำให้นักศึกษาได้รับความรู้และความเข้าใจมากพอสมควร

สำหรับอาจารย์ที่ปรึกษาในด้านการเรียนการสอน นักศึกษามีความเห็นว่ามีอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่นักศึกษาพอสมควร แต่มีนักศึกษากลุ่มหนึ่งซึ่งเป็นจำนวนไม่มากนักเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนน้อยเพราะอาจารย์ไม่มีเวลาให้กับนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาจึงควรปรับปรุงระบบการดำเนินงานให้อาจารย์มีเวลาเพียงพอสำหรับการให้คำแนะนำ

5.1.2.5 ทิศนคติด้านอาคารสถานที่และอุปกรณ์การสอน

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีอาคารสถานที่และห้องบรรยายเป็นจำนวนพอสมควร ที่น่าเป็นห่วง คือ สถาบันอุดมศึกษาในต่างจังหวัดมีอาคารสถานที่ ห้องบรรยาย ซึ่งไม่ค่อยเหมาะสมเมื่อเทียบกับสถาบันในกรุงเทพ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมักจะมีจำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษาน้อยพอสมควร แต่สถาบันบางแห่งในต่างจังหวัดมีปัญหาค่าอุปกรณ์การศึกษา ซึ่งอาจทำให้นักศึกษามีโอกาสที่จะได้ฝึกฝนใช้อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ ได้น้อย นักศึกษามีความเห็นว่างานอุปกรณ์การศึกษาส่วนใหญ่ทันสมัยพอสมควร โดยที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยมากกว่าสถาบันในภูมิภาค แต่อุปกรณ์ทางด้านบริหารธุรกิจเหล่านี้ นักศึกษาล้วนใหญ่มีโอกาสได้ฝึกใช้น้อย

ในด้านจำนวนที่นั่งในห้องสมุดเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นปัญหาที่ต้องแก้ไข เพราะในความเห็นของนักศึกษา จำนวนที่นั่งในห้องสมุดไม่เพียงพอที่จะใช้ในการค้นคว้าหาความรู้ จำนวนหนังสือ วารสารในห้องสมุด มีน้อยเกินไปในหลายสถาบัน โดยที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครจะมีหนังสือ วารสาร มากกว่าสถาบันในต่างจังหวัด จึงทำให้ไม่น่าเป็นห่วงเรื่องนี้นักนัก สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพ

5.1.2.6 ทักษะด้านการบริการ

นักศึกษาได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนขอสมัคร สามารถหาซื้อหนังสือประกอบการเรียนได้จาก ร้านค้า หนังสือวิชาการ โดยเฉพาะเป็นส่วนมาก และมีหลาย ๆ สถาบันที่มีบริการให้นักศึกษาสามารถซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน ได้ที่สถาบันเอง นอกจากนี้ ยังสามารถหาซื้อหนังสือประกอบการเรียนได้ตามร้านค้าหนังสือทั่วไป ซึ่งนักศึกษาเห็นว่าสามารถหาซื้อหนังสือประกอบการเรียนได้สะดวกพอควร มีนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในภูมิภาคบางแห่งเห็นว่าหาซื้อหนังสือได้ยาก ส่วนกิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยในการส่งเสริมสติปัญญา บุคลิกภาพ และทักษะทางสังคมพอสมควร

5.1.2.7 การวัดผล

ด้านการวัดผลและประเมินผลการศึกษา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรพอสมควร เช่นเดียวกันทั้งสถาบันในกรุงเทพและในต่างจังหวัด แสดงให้เห็นว่าโดยทั่วไปแล้ว วิธีการวัดผลมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

5.1.2.8 ทศนะต่อการนำความรู้ไปประกอบอาชีพ

สิ่งนี้เป็นประเด็นที่น่าสนใจ คือ มี

นักศึกษาไม่มั่นใจว่าจะสามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่ศึกษา มาเท่า ๆ กันกับที่เห็นว่าจะสามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาที่ได้ศึกษามา โดยที่คิดว่าสามารถนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจไปประกอบอาชีพได้ นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมหานครมีความมั่นใจว่าจะนำความรู้บริหารธุรกิจไปประกอบอาชีพได้สูงกว่านักศึกษาในต่างจังหวัด อีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญคือ หลักสูตรบริหารธุรกิจมีความสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน จึงทำให้นักศึกษามั่นใจมากขึ้นว่าจะสามารถหางานทำได้เมื่อสำเร็จการศึกษาแล้ว

5.1.3 อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า

1) นักศึกษาบริหารธุรกิจส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงและมีอายุระหว่าง 20-25 ปี น่าจะสนับสนุนให้นักศึกษาบริหารธุรกิจที่เป็นเพศชายมากขึ้น ทั้งนี้จะเกิดผลดี ในการบริหารธุรกิจในด้านต่าง ๆ มากขึ้น

2) บิดาของนักศึกษาบริหารธุรกิจส่วนมากเป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัว ดังนั้น นักศึกษาจึงควรมีความรู้ทางด้านการบริหารธุรกิจขนาดย่อมด้วย เพื่อนำเอาความรู้ไปใช้ช่วยในการประกอบธุรกิจของครอบครัว นอกจากนี้ ยังอาจส่งเสริมแนะแนวให้นักศึกษามีความรู้ในการประกอบอาชีพอิสระเพื่อดำเนินธุรกิจของตนเองได้เมื่อมีประสบการณ์และความพร้อม โดยเฉพาะนักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพ จะมีบิดาที่เป็นเจ้าของธุรกิจส่วนตัวมากกว่านักศึกษาจากสถาบันในภูมิภาค บิดาของนักศึกษาจากสถาบันในภูมิภาค เห็นว่าการราชการมากกว่านักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพ ซึ่งแสดง

ให้เห็นว่านักศึกษาในต่างจังหวัดยังมีโอกาสในการศึกษาต่อ ผู้ที่มีโอกาสเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงมาจากครอบครัวข้าราชการ

3) นักศึกษาเกือบทั้งหมดได้รับเงินเพื่อสนับสนุนค่าเล่าเรียนและค่าใช้จ่าชจากบิดามารดา แสดงให้เห็นว่าบิดามารดามีการสนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาของบุตรธิดาเป็นอย่างมาก

4) ทั้งนักศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพและในต่างจังหวัดส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยของรัฐบาล แต่มีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนบางแห่ง ที่มีนักศึกษส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากโรงเรียนหรือวิทยาลัยเอกชนซึ่งมักเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เก็บค่าเล่าเรียนสูง และยังมีโรงเรียนในระดับมัธยมหรือวิทยาลัยในระดับอาชีวศึกษาอยู่ในเครือข่ายด้วย

5) นักศึกษาส่วนใหญ่ที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เคยสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐมาแล้ว แต่เนื่องจากสอบคัดเลือกไม่ผ่าน หรือสอบได้ในสาขาวิชาที่ไม่ต้องการเรียน ดังนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงช่วยให้นักศึกษาซึ่งไม่สามารถสอบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยของรัฐ ซึ่งรับนักศึกษาเข้าศึกษาจำนวนจำกัด ได้มีโอกาสเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่ต้องการได้ โดยไม่ต้องไปศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดหรือไปศึกษาในต่างประเทศ

6) นักศึกษามีการเปลี่ยนมหาวิทยาลัยหรือเปลี่ยนสาขาที่เรียนในอัตราที่ค่อนข้างสูง ในกรณีที่จะเข้าศึกษาในสถาบันปัจจุบัน นักศึกษาเคยศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นของรัฐบาลมาก่อน มักจะเป็นมหาวิทยาลัยเปิด การเปลี่ยนสถานศึกษามีสาเหตุหลักมาจากการศึกษาไม่ดีและเป็นเหตุให้นักศึกษาในกรุงเทพเปลี่ยนสถานศึกษามากกว่านักศึกษาในลุ่มภูมิภาค ในขณะที่การเปลี่ยนสถานศึกษาเพื่อต้องการลดค่าใช้จ่ายมักเกิดขึ้นกับนักศึกษาในสถาบันลุ่มภูมิภาคมากกว่านักศึกษาในกรุงเทพ

7) นักศึกษาริหารธุรกิจกลุ่มหนึ่งที่เข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแล้ว ไม่ต้องการที่จะสอบคัดเลือก เพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐอีก เนื่องจากนักศึกษาพอใจในคุณภาพการเรียนการสอน และโปรแกรมการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่กำลังศึกษาอยู่แล้ว แสดงว่าสถาบันอุดมศึกษาได้พยายามปรับปรุงมาตรฐานการศึกษาให้สูงขึ้น จนมีคุณภาพทัดเทียม และไม่ต่างจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

8) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัดมักมีรายวิชาในหลักสูตรให้เลือกน้อยเกินไปเป็นส่วนใหญ่ ในขณะที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพมหานครมีรายวิชาให้นักศึกษาเลือกมากพอ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ได้ดำเนินงานมานาน หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตจะมีความเข้มข้นทางวิชาการของแต่ละรายวิชามากกว่า ทักษะคิของนักศึกษาในด้านการครอบคลุมเนื้อหาวิชาของหลักสูตรสอดคล้องกันกับความคิดเห็นในเรื่องความเข้มข้นทางวิชาการของรายวิชา ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาในกรุงเทพหรือสถาบันการศึกษาที่ได้ดำเนินงานมานาน จะมีหลักสูตรซึ่งครอบคลุมเนื้อหาวิชามากกว่าสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาค หรือสถาบันที่ต้งขึ้นใหม่ สำหรับสถาบันอุดมศึกษาที่ได้เปิดสอนมานาน เนื้อหาวิชามีความทันสมัยมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เพิ่งเปิดดำเนินการ และหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตมีความเหมาะสมกับการศึกษาในระดับปริญญาตรี นักศึกษาเกือบทั้งหมดมีความคิดเห็นว่าหลักสูตรช่วยสร้างพื้นฐานความรู้ให้เพียงพอสำหรับการศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น เช่น ในระดับปริญญาโท โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดมานาน นักศึกษาจะมีความมั่นใจในหลักสูตรมากกว่าสถาบันที่เปิดดำเนินการมาได้ไม่นานนัก ดังนั้น จึงคาดหมายได้ว่าในอนาคต สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีหลักสูตรและเนื้อหาวิชาที่ได้มาตรฐานหลังจากการเปิดดำเนินการมาระยะหนึ่ง

9) นักศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่ามีอาจารย์ประจำ และอาจารย์พิเศษไม่เพียงพอ โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนใน

ต่างจังหวัดประสบปัญหา มีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษไม่พอ มากกว่าสถาบันในกรุงเทพ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานาน จะมีอาจารย์มากเพียงพอว่าสถาบันอุดมศึกษาที่เปิดดำเนินการมาไม่นาน สิ่งนี้เป็นประเด็นสำคัญที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรพิจารณาแก้ไข เพื่อชี้แจงไว้ซึ่งมาตรฐานการศึกษา โดยอาจารย์จำเป็นต้องให้ค่าตอบแทน เงินเดือน แก่อาจารย์สูงขึ้น เพื่อจูงใจให้ได้ผู้ที่มีความรู้ ประสบการณ์ มาทำการสอน สำหรับ สถาบันอุดมศึกษาในต่างจังหวัด ควร พยายามหาผู้ที่มีภูมิสำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น หรือจังหวัดใกล้เคียง มา เป็นอาจารย์ประจำ หรือเชิญผู้ที่ประกอบอาชีพและมีประสบการณ์ทาง ชุมชนในจังหวัดนั้น มาเป็นวิทยากรหรืออาจารย์พิเศษด้วย

10) ในด้านเกี่ยวกับคุณลักษณะของอาจารย์ผู้สอนนั้น นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเกือบทุกแห่ง เห็นว่ามีความรู้ในการสอนดี จึงเห็นได้ว่าอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดย ส่วนรวมมีความรู้ มีประสบการณ์ในการสอน มีวิธีสอนที่ดี จึงทำให้นักศึกษาได้รับความรู้ ความเข้าใจในวิชาที่เรียน ดังนั้น สถาบัน อุดมศึกษาเอกชนจึงมีความเข้มแข็งทางวิชาการสูง โดยที่สถาบัน อุดมศึกษาเอกชนที่ได้เปิดดำเนินการมานาน นักศึกษามักมีความคาดหวังว่าจะได้รับความรู้ในวิชาที่เรียนค่อนข้างมาก

11) ในด้านการให้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษานักศึกษาในกรุงเทพเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำมากหรือพอสมควรน้อยกว่านักศึกษาในภูมิภาค จึงเป็นเครื่องแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาในส่วนภูมิภาคมีความใกล้ชิดกับอาจารย์ที่ปรึกษามากกว่านักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพ สำหรับสาเหตุซึ่งอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำด้านการเรียนน้อย เนื่องจากอาจารย์ที่ปรึกษามักไม่ค่อยมี เวลาให้กับนักศึกษามากนัก และมีนักศึกษาส่วนหนึ่งที่ไม่เคยเข้าไป ขอคำแนะนำจากอาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงควรปรับปรุง ระบบการดำเนินงานให้อาจารย์มีเวลาให้กับนักศึกษาเพียงพอ เพื่อให้คำแนะนำด้านการเรียนการสอนแก่นักศึกษา และเป็นที่น่าสังเกต

ว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานานแล้ว มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก การให้คำแนะนำปรึกษาแก่นักศึกษาจะลดน้อยลง อันเป็นสาเหตุให้ บางครั้งนักศึกษาไปขอรับคำแนะนำในด้านการเรียนจากนักศึกษารุ่นพี่ แทนที่จะขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

12) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนในเขตกรุงเทพ มี อาคารสถานที่ ห้องบรรยาย ที่เหมาะสมมากกว่าสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในต่างจังหวัด สำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในกรุงเทพที่ เปิดดำเนินการมานาน มีจำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษามากกว่า สถาบันที่เริ่มเปิดดำเนินการมาได้ไม่นาน และสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในต่างจังหวัดมีจำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษาน้อยกว่า สถาบันในกรุงเทพ ซึ่งนักศึกษาล้วนใหญ่จากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในกรุงเทพเห็นว่ามีอุปกรณ์การศึกษาที่ทันสมัยพอสมควร และสถาบัน การศึกษาที่ตั้งมานานจะมีอุปกรณ์การศึกษาซึ่งทันสมัยมากกว่าสถาบันอื่น แต่นักศึกษามักได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์การศึกษาน้อย สถาบันที่ตั้ง มานานนักศึกษามีได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์การศึกษามากกว่าสถาบันที่ เปิดดำเนินการใหม่ การที่นักศึกษาได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์การศึกษ น้อยทำให้นักศึกษาขาดประสบการณ์และไม่มีความมั่นใจในการออกไป ประกอบอาชีพ ดังนั้น สถาบันการศึกษา จึงควรเพิ่มการฝึกการใช้ อุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ แก่นักศึกษาให้มาก กว่าในปัจจุบัน

13) ในด้านหนังสือ วารสารที่ใช้ประกอบการเรียน การสอนนั้น สถาบันในกรุงเทพมีหนังสือและวารสารในห้องสมุด มากกว่าสถาบันในต่างจังหวัด เมื่อพิจารณาเฉพาะสถาบันอุดมศึกษา เอกชนในกรุงเทพ นักศึกษาที่มีความเห็นว่ามีหนังสือมากพอสมควร และมีหนังสือน้อยเกินไปมีจำนวนก้ำกึ่งกัน ดังนั้น สถาบันต่าง ๆ ควร พิจารณาเพิ่มจำนวนหนังสือ และวารสารต่าง ๆ ในห้องสมุด

14) สำหรับด้านการบริการ สถาบันอุดมศึกษา เอกชนในกรุงเทพที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก นักศึกษาจะได้รับความ

สะดวกในการลงทะเบียนน้อย การให้บริการนักศึกษาเกี่ยวกับการซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดดำเนินการมานานไม่มีปัญหาในด้านนี้ เพราะนักศึกษาสามารถซื้อหนังสือจากสถานศึกษาได้สะดวก

15) นักศึกษาในกรุงเทพเห็นว่ากิจกรรมนักศึกษามีส่วนช่วยส่งเสริมสติปัญญา บุคลิกภาพ และทักษะทางสังคมได้มาก โดยเฉพาะสถาบันอุดมศึกษาที่มีนักศึกษาเป็นจำนวนมาก

16) นักศึกษาจากสถาบันในกรุงเทพมีความมั่นใจในการนำความรู้บริหารธุรกิจไปประกอบอาชีพสูง นักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่ตั้งมานานจะมีความมั่นใจมากกว่า โดยที่นักศึกษาในกรุงเทพส่วนใหญ่เห็นว่าหลักสูตรบริหารธุรกิจสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน ซึ่งเป็นนิมิตหมายที่ดีของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนหลักสูตรบริหารธุรกิจ

17) การที่นักศึกษาที่ศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัด มักเป็นผู้ที่มีภูมิสำเนาอยู่ในจังหวัดนั้น หรือจังหวัดที่ใกล้เคียง ดังนั้นจึงควรส่งเสริม สนับสนุนและช่วยเหลือให้มีการเปิดสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกระจายอยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ เพิ่มขึ้น เพื่อให้นักศึกษาในต่างจังหวัดมีโอกาสทางด้านการศึกษาเพิ่มขึ้น และได้รับความสะดวกในการศึกษาระดับอุดมศึกษา

5.2 ข้อเสนอแนะ

5.2.1 ทบวงมหาวิทยาลัย ข้อเสนอแนะสำหรับทบวงมหาวิทยาลัยมีดังนี้

1) ในระยะเริ่มแรกทำให้เอกชนจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา รัฐยังต้องกำกับดูแลตามสมควร เพื่อเป็นหลักประกันให้การศึกษาระดับนี้ เป็นที่ยอมรับของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะเป็นผลดีต่อสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในระยะยาว

2) มีนโยบายที่จะส่งเสริมสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้สามารถปรับปรุง เพิ่มขยายกิจการทั้งในด้านปริมาณและคุณภาพเท่าเทียมหรือดีกว่าและสามารถแข่งขันกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย

3) หาทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับความสะดวกในการนำเข้าสำหรับวัสดุอุปกรณ์การศึกษาที่ซื้อจากต่างประเทศ

4) พิจารณาหาทางให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้กู้ยืมเงินไปเอื้อตวาดอกเบี้ยต่ำ และผ่อนส่งระยะยาว เพื่อนำไปพัฒนาสถาบันให้กว้างขวางและมีคุณภาพมาตรฐาน

5) ให้บุคลากรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีโอกาสได้เข้าร่วมประชุมอบรม สัมมนาทางวิชาการและทางบริหาร ซึ่งทบวงมหาวิทยาลัยและส่วนราชการอื่นจัดขึ้น รวมทั้งร่วมกับส่วนราชการอื่น ๆ ในการส่งเสริมสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

6) ให้คำแนะนำแก่สถาบันอุดมศึกษาในเรื่องต่าง ๆ เช่น การพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน ห้องปฏิบัติการ ห้องสมุด

5.2.2 สถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรปรับปรุงการดำเนินงานในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมุ่งมั่นที่จะจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพมาตรฐาน มีการแข่งขันกันในทางเพิ่มคุณภาพมาตรฐาน และดำรงรักษาไว้ตลอดเวลา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของสังคมยิ่งขึ้น

2) เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเติบโตเจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว ซึ่งเป็นการยืนยันนโยบายของรัฐในการส่งเสริมสนับสนุนให้เอกชนมีส่วนร่วมรับภาระจัดการศึกษามากขึ้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเองควรจะให้ความสำคัญในการเร่งรัดพัฒนาปริมาณและคุณภาพของคณาจารย์ประจำให้สูงขึ้นด้วย

3) วางแผนพัฒนาและจัดการสถาบันทั้งในด้านการเรียน การสอน และการวิจัย ให้สอดคล้องกับนโยบายของชาติในการพัฒนาการศึกษาตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

4) ส่งเสริมให้มีการวิจัย การบริการทางวิชาการ และกิจกรรมเสริมหลักสูตรให้แก่สังคม เพื่อเพิ่มการยอมรับของสังคม และเป็นการพัฒนาสถาบัน

5) ปรับปรุง พัฒนาการบริหารสถาบันอุดมศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น เพื่อปรับปรุงคุณภาพ บุคลากร อาคารสถานที่ วัสดุอุปกรณ์การศึกษา ให้ได้มาตรฐานและดียิ่ง ๆ ขึ้น

6) การวางแผนจะมีประโยชน์ในการบริหาร คือ สามารถรับนักศึกษาได้เพิ่มมากขึ้น และมีคุณภาพมาตรฐานตามนโยบายของรัฐ ซึ่งขณะเดียวกับการดำเนินการในลักษณะเช่นนี้ อาจช่วยเหลือและสนองความต้องการของผู้มีงานทำอยู่แล้วส่วนหนึ่ง ซึ่งประสงค์จะมีความรู้เพิ่มเติม เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพของตน

7) ในด้านการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรมีเป้าหมายปรับปรุงคุณภาพโดยเน้นเรื่อง การพัฒนาคณาจารย์ การพัฒนาการเรียนการสอน และการพัฒนาจริยธรรม

8) ในด้านการพัฒนาและสรรหาคณาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังควรดำเนินการพัฒนาคณาจารย์ทั้ง อาจารย์และเจ้าหน้าที่ โดยการให้ทุนไปศึกษาต่อเพื่อเพิ่มวุฒิทั้งในและต่างประเทศ ช่วยเหลือสนับสนุนการดูงาน การฝึกอบรมสัมมนา การบรรยายพิเศษทางวิชาการ ซึ่งจัดขึ้นภายในหน่วยงานและหน่วยงานอื่น ๆ จัดขึ้นตามวาระและโอกาสอันควร นอกจากนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนควรให้ความสำคัญในการสรรหาผู้เชี่ยวชาญจากภาคธุรกิจเอกชน ซึ่งมีคุณวุฒิและประสบการณ์สูง คือ มีความรู้ความสามารถทั้งทางทฤษฎี และปฏิบัติมาเป็นอาจารย์พิเศษด้วย

9) เนื่องจาก สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความ
คล่องตัวในการบริหารงาน ถ้ามีการประเมินและเห็นว่าควรปรับปรุง
อย่างไร ก็จะมีโอกาสปรับปรุงได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นสถาบันอุดม
ศึกษาเอกชนจึงควรประเมินและปรับปรุงกิจการของสถาบันอยู่เสมอ
ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษา ระดับอุดมศึกษาของชาติต่อไป

บรรณานุกรม

1. เกษม สุวรรณกุล, ค.ดร.ทิศทางของมหาวิทยาลัยไทย โครงการ
ตำราและเอกสารทางวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
เมษายน 2531
2. กฤษณพงศ์ กีรติกร "ทิศทางของแผนอุดมศึกษาระยะยาว 15 ปี"
ทบวงมหาวิทยาลัย
3. ชิตรา (นามแฝง) "สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" สยามรัฐ 28
เมษายน 2522
4. ทบวงมหาวิทยาลัย กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พระราชบัญญัติ
สถาบันอุดมศึกษาเอกชน พ.ศ.2522
5. ทบวงมหาวิทยาลัย กองวิทยาลัยเอกชน รายงานสถานภาพวิทยาลัย
เอกชน ปีการศึกษา 2513-2519 เกษมการพิมพ์ 2520
6. ทบวงมหาวิทยาลัย กองสถาบันอุดมศึกษาเอกชน รายงานสถานภาพ
วิทยาลัยเอกชน ปีการศึกษา 2520
7. ทบวงมหาวิทยาลัย "นโยบายของรัฐด้านอุดมศึกษาเอกชนในแผน
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 6 (พ.ศ.2530-2534)"
อุดมศึกษา ปีที่ 11 ฉบับที่ 117 พฤศจิกายน 2529
8. อีซทอง วิริยเวชกุล "บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการมาตรฐาน
การศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน" รายงานการสัมมนาเรื่อง
การรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษา
เอกชน ณ อาคารวิทยพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 28-29
พฤษภาคม 2527
9. ธนู กุลชล "เสรีภาพทางวิชาการ" สยามรัฐ 12 กุมภาพันธ์ 2522
10. บัณฑิต บุณาค และคณะ "หลักสูตรการศึกษา" รายงานสรุปผล
การสัมมนาผู้บริหารวิทยาลัยเอกชน ครั้งที่ 2 สวนสามพราน นครปฐม
11-13 กุมภาพันธ์ 2521

11. ไพฑูรย์ สินลารัตน์ "จุดมุ่งหมายของมหาวิทยาลัยไทย : ความจำเป็นที่จะต้องมีการเปลี่ยนแปลง" พัฒนบริหารศาสตร์ปีที่ 20 เล่มที่ 4 ตุลาคม 2525
12. ไพฑูรย์ สินลารัตน์ หลักและวิธีการสอนระดับอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร ไทยวัฒนาพานิช 2524
13. วิจิตร ศรีล่อ, ศ.ดร.. "นโยบายและเป้าหมายของแผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ระยะที่ 7 (พ.ศ.2535-2539)" ทบวงมหาวิทยาลัย
14. วิจิตร ศรีล่อ, ศ.ดร.หลักการอุดมศึกษา กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2518)
15. สุนัน ปิ่นขยัน "นโยบายและการรักษามาตรฐานการศึกษาลงสถานอุดมศึกษาเอกชน" อุดมศึกษา ปีที่ 12 ฉบับที่ 128 ตุลาคม 2530
16. สุกฤษดิ์ เลียงชเชศ "ระบบการรับรองวิทยฐานะสถาบันและมาตรฐานการศึกษา รายงานสัมมนาเรื่องการรับรองวิทยฐานะและมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ณ อาคารวิทยพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 28-29 พฤษภาคม 2527
17. สมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน แห่งประเทศไทย : สถาบันอุดมศึกษาเอกชน
18. สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย "รายงานการสัมมนาเรื่องการประสานงานอย่างมีประสิทธิภาพระหว่างสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกับทบวงมหาวิทยาลัย" ระหว่างวันที่ 27-28 มิถุนายน 2526 ณ ทบวงมหาวิทยาลัย
19. สุกดา จารุประกร การจัดการด้านสวัสดิการของอาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน วิทยานิพนธ์ ตามหลักสูตรปริญญาโท สาขาเศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524

20. ไสว ลุทธิพิทักษ์ คำกล่าวรายงานของนายกสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ต่อ ฯพณฯ ศาสตราจารย์ สัญญา ชรรณศักดิ์ ประธานองคมนตรี ในพิธีเปิดป้ายชื่อสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน วันที่ 23 ธันวาคม 2522 วารสารวิทยาลัยเอกชน ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 ธันวาคม 2522-กุมภาพันธ์ 2523
21. อักษร ชนเห็นชอบ "นโยบายเกี่ยวกับการรับรองวิทยฐานะสถาบันและมาตรฐานการศึกษาของทบวงมหาวิทยาลัย" เอกสารประกอบ คำบรรยายในการสัมมนาเรื่อง การรับรองวิทยฐานะและ มาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ณ อาคารวิทยพัฒนา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 28-29 พฤษภาคม 2527

ภาคผนวก ก

เรียน นักศึกษาบริหารธุรกิจบัณฑิต

แบบสอบถามฉบับนี้มุ่งสำรวจความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับมาตรฐานการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสาขาวิชาบริหารธุรกิจในทัศนะของนักศึกษา จึงขอให้ท่านกรุณาสละเวลาตอบแบบสอบถามตามความคิดเห็น และความรู้สึกที่แท้จริงของท่านอย่างอิสระ โดยท่านไม่ต้องลงชื่อ คำตอบของท่านจะถือเป็นความลับ และการวิเคราะห์กับการเสนอผลจะกระทำในรูปสรุปรวมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จึงมั่นใจได้ว่าคำตอบของท่านจะไม่มีผลกระทบต่อการศึกษาของท่านหรือสถาบันการศึกษาแต่อย่างใด แบบสอบถามชุดนี้ประกอบด้วย 2 ตอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 มาตรฐานการศึกษาในทัศนะของนักศึกษา

ซึ่งขอให้ท่านได้โปรดตอบแบบสอบถามให้ครบทั้งสองชุดด้วย ขอขอบพระคุณมาก

แบบสอบถาม

ความคาดหวังของนักศึกษาต่อการศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต
ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ☐ หน้าข้อความที่ต้องการตอบและกรุณา
เติมข้อความลงในช่องว่างที่ได้เว้นไว้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานของนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม

1. เพศของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ☐ ชาย
☐ หญิง

2. อายุของผู้ตอบแบบสอบถาม

- ☐ น้อยกว่า 20 ปี
☐ 20 - 25 ปี
☐ มากกว่า 25 ปี

3. ภูมิลำเนาเดิมของท่านอยู่ที่จังหวัด

4. ก่อนที่ท่านเข้าศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต ท่านสำเร็จการศึกษาระดับ

- ☐ ม.6
☐ ปวส.
☐ ปวท.

5. ท่านสำเร็จการศึกษาชั้น ม.6/ปวส. หรือ ปวท. เมื่อปี
- ☐ พ.ศ. 2531
 - ☐ พ.ศ. 2530
 - ☐ พ.ศ. 2529
 - ☐ พ.ศ. 2528
 - ☐ พ.ศ. 2527
 - ☐ ก่อน ปี พ.ศ. 2527 (โปรดระบุ ปี พ.ศ.....)
6. ท่านสำเร็จการศึกษาชั้น ม.6/ปวส. หรือ ปวท. จากโรงเรียน/วิทยาลัย
.....
ที่จังหวัด
7. โรงเรียนหรือวิทยาลัยที่ท่านสำเร็จการศึกษาชั้น ม.6/ปวส. หรือ ปวท. เป็น
โรงเรียนหรือวิทยาลัยของ
- ☐ รัฐบาล
 - ☐ เอกชน
8. ท่านสอบได้คะแนนเฉลี่ยสะสม (G.P.A.) ชั้น ม.6/ปวส. หรือ ปวท.
- ☐ มากกว่า 3.50
 - ☐ 3.00 - 3.49
 - ☐ 2.50 - 2.99
 - ☐ 2.00 - 2.49
9. บิดาของท่านประกอบอาชีพเป็น
- ☐ ข้าราชการ
 - ☐ ลูกจ้างของหน่วยงานราชการ
 - ☐ พนักงานองค์การ/รัฐวิสาหกิจ
 - ☐ พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน
 - ☐ เจ้าของกิจการส่วนตัว
 - ☐ ข้าราชการบำนาญ/คหบดี
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

10. มารดาของท่านประกอบอาชีพเป็น

- ☐ ข้าราชการ
- ☐ ลูกจ้างของหน่วยงานราชการ
- ☐ พนักงานองค์การ/รัฐวิสาหกิจ
- ☐ พนักงานบริษัท/ห้างร้านเอกชน
- ☐ เจ้าของกิจการส่วนตัว
- ☐ ข้าราชการบำนาญ/คหบดี
- ☐ แม่บ้าน
- ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

11. การศึกษาในมหาวิทยาลัยหรือวิทยาลัยนี้ ท่านได้รับเงินสนับสนุนค่าเล่าเรียน และค่าใช้จ่ายต่างๆ จาก

- ☐ การประกอบอาชีพของท่านเอง
- ☐ บิดา/มารดา
- ☐ ญาติ/พี่น้อง
- ☐ ได้รับทุนการศึกษา (โปรดระบุ ทุน
- ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

12. ท่านเคยสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยของรัฐหรือไม่

- ☐ เคย
- ☐ ไม่เคย

13. ถ้าท่านเคยสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยของรัฐ ท่าน

- ☐ สอบผ่าน
- ☐ สอบไม่ผ่าน

14. ก่อนที่ท่านจะเข้าศึกษาที่สถานศึกษาแห่งนี้ ท่านเคยศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งอื่น ๆ หรือไม่

- ☐ เคย
- ☐ ไม่เคย

15. ถ้าท่านเคยศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งอื่น สถานศึกษาที่ท่านเคยศึกษาเป็นของ
- ☐ รัฐบาล
 - ☐ เอกชน
16. ถ้าท่านเคยศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาแห่งอื่น ท่านเปลี่ยนสถานศึกษาเพราะ
- ☐ ท่านต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน
 - ☐ ท่านต้องย้ายถิ่นที่อยู่ตามบิดามารดา/ผู้ปกครอง
 - ☐ ผลการศึกษาไม่ดี
 - ☐ ท่านต้องการลดค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษา
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ
17. ในปีการศึกษาหน้า (ปี พ.ศ. 2532 - 33) ท่านคิดว่าท่านจะสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยของรัฐ หรือสถาบันการศึกษาเอกชนแห่งอื่นๆ หรือไม่
- ☐ ไม่สอบ
 - ☐ เข้าสอบคัดเลือก
 - ☐ ยังไม่แน่ใจ
18. ถ้าท่านจะสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย/วิทยาลัยของรัฐ หรือสถาบันการศึกษา เอกชนแห่งอื่นใหม่ สาเหตุที่ท่านจะสอบเพราะ
- ☐ ท่านต้องการเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน
 - ☐ ท่านจะต้องย้ายถิ่นที่อยู่ตามบิดามารดา/ผู้ปกครอง
 - ☐ ผลการศึกษาไม่ดี
 - ☐ ท่านต้องการลดค่าใช้จ่ายสำหรับการศึกษา
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

ตอนที่ 2 ความคาดหวังต่อการเรียนในหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต

1. ท่านกำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยในชั้นปีที่
 - ☐ ปีที่ 1
 - ☐ ปีที่ 2
 - ☐ ปีที่ 3
 - ☐ ปีที่ 4

2. ท่านกำลังศึกษาหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสาขาวิชา
 - ☐ การตลาด
 - ☐ การบัญชี
 - ☐ คอมพิวเตอร์ธุรกิจ
 - ☐ การบริหาร/การจัดการ
 - ☐ การเงิน/การธนาคาร
 - ☐ การบริหารงานบุคคล
 - ☐ การบริหารอุตสาหกรรม
 - ☐ การประกันภัย
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

3. ท่านเลือกเข้าศึกษาสาขาวิชาบริหารธุรกิจ เพราะ (ตอบมากกว่า 1 ข้อได้)
 - ☐ สนใจ และต้องการประกอบอาชีพทางบริหารธุรกิจ
 - ☐ มีผู้แนะนำให้ท่านเลือกศึกษา
 - ☐ ท่านคิดว่าการสำเร็จการศึกษานบริหารธุรกิจสามารถหางานทำได้ง่าย
 - ☐ ท่านต้องการมีวุฒิทางการศึกษาเพิ่มขึ้น
 - ☐ ท่านเลือกศึกษาเพื่อช่วยกิจการของครอบครัวเมื่อสำเร็จการศึกษา
 - ☐ ท่านเลือกตามเพื่อนของท่าน
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ

4. หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิตในสาขาที่ท่านศึกษาอยู่ มีรายวิชาต่าง ๆ ให้ท่านสามารถเลือกเรียนได้
- ☐ มากพอ
 - ☐ น้อยเกินไป
 - ☐ ไม่สามารถเลือกได้เลย
5. ท่านคิดว่า รายวิชาในหลักสูตรที่กำลังศึกษาอยู่ มีความเข้มข้นทางวิชาการ
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
6. ท่านคิดว่า หลักสูตรที่ใช้ศึกษารอบคลุมเนื้อหาวิชาได้
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
7. ท่านคิดว่า เนื้อหารายวิชาต่าง ๆ ที่ท่านกำลังศึกษาอยู่มีเนื้อหาซ้ำซ้อนกัน
- ☐ มาก
 - ☐ น้อย
 - ☐ ไม่ซ้ำซ้อนกัน
8. ท่านคิดว่า เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ทันสมัย
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ ล้าสมัย
9. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่ใช้ในปัจจุบัน มีความเหมาะสมกับระดับการศึกษาชั้นปริญญาตรี
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ ไม่เหมาะสม เพราะ

10. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่ใช้อยู่สามารถช่วยสร้างพื้นฐานความรู้ให้ท่านเพียงพอสำหรับการศึกษาคือในระดับสูงขึ้นไปได้
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
11. ท่านคิดว่า สถาบันการศึกษาที่ท่านศึกษาอยู่มีอาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษจำนวน
- ☐ มากเพียงพอ
 - ☐ ไม่เพียงพอ
12. ท่านคิดว่า อาจารย์ที่สอนวิชาต่างๆ ส่วนใหญ่มีคุณสมบัติดังนี้ (ตอบมากกว่า 1 ข้อได้)
- ☐ มีความรู้ในวิชาที่สอน
 - ☐ มีความกระตือรือร้นในการสอน
 - ☐ มีประสบการณ์ในการสอน
 - ☐ มีเทคนิคและวิธีการสอนที่มีคุณภาพ
 - ☐ ไม่เตรียมการสอน
 - ☐ ด้อยประสิทธิภาพ
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ
13. ท่านได้รับความรู้ความเข้าใจในวิชาที่เรียนจากอาจารย์ผู้สอน
- ☐ มากที่สุด
 - ☐ มากพอสมควร
 - ☐ ปานกลาง
 - ☐ น้อย
 - ☐ น้อยมาก
14. อาจารย์ที่ปรึกษาของท่านได้ให้คำแนะนำเรื่องการเรียนของท่าน
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
 - ☐ ไม่ให้คำแนะนำเลย

15. ในกรณีที่อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้คำแนะนำเรื่องการเรียนของท่านน้อย หรือไม่ให้คำแนะนำเลย สาเหตุเนื่องมาจาก
- ☐ อาจารย์ไม่มีความรู้ด้านการศึกษาเพียงพอ
 - ☐ อาจารย์ไม่เข้าใจความต้องการของท่าน
 - ☐ อาจารย์ไม่มีเวลาให้ท่านเพียงพอ
 - ☐ ท่านไม่เคยขอคำแนะนำเรื่องการเรียนจากอาจารย์ที่ปรึกษา
 - ☐ อื่น ๆ โปรดระบุ
16. ท่านคิดว่า ท่านได้รับความสะดวกในการลงทะเบียนเรียนวิชาต่าง ๆ
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
17. ท่านคิดว่า สถาบันการศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่มีอาคารสถานที่ และห้องบรรยายที่เหมาะสม
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ ไม่เหมาะสม เพราะ
18. ท่านคิดว่า สถาบันการศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ มีจำนวนและชนิดของอุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
19. ท่านคิดว่า อุปกรณ์การศึกษาต่าง ๆ ในสถาบันการศึกษาของท่านทันสมัย
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ ล้าสมัย

20. ท่านคิดว่า ท่านได้รับการฝึกให้ใช้อุปกรณ์สำหรับการบริหารธุรกิจ เช่น การใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ ฯลฯ
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย
21. ท่านคิดว่า สถาบันการศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ มีจำนวนที่นั่งในห้องสมุด
- ☐ เพียงพอ
 - ☐ ไม่เพียงพอ
22. ท่านคิดว่า สถาบันการศึกษาที่ท่านกำลังศึกษาอยู่มีหนังสือวารสารต่าง ๆ ในห้องสมุดจำนวน
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อยเกินไป
23. ท่านสามารถหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนได้จาก
- ☐ สถานศึกษาของท่าน
 - ☐ ร้านค้าทั่ว ๆ ไป
 - ☐ ร้านค้าที่ขายหนังสือโดยเฉพาะเพียงบางแห่งเท่านั้น
24. ท่านคิดว่า ท่านสามารถหาซื้อหนังสือที่ใช้ประกอบการเรียนได้
- ☐ สะดวกมาก
 - ☐ สะดวกพอสมควร
 - ☐ หาซื้อได้ยาก
25. ท่านคิดว่า กิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ ที่มีอยู่มีส่วนช่วยในการส่งเสริมสติปัญญา บุคลิกภาพ และทักษะทางสังคม
- ☐ มาก
 - ☐ พอสมควร
 - ☐ น้อย

26. ท่านคิดว่า วิธีการวัดผลและประเมินผลการศึกษาที่ใช้อยู่ในสถาบันการศึกษาของท่าน
นั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

- ☐ มาก
- ☐ พอสมควร
- ☐ น้อย

27. ท่านคิดว่า ท่านจะสามารถหางานทำได้ตรงตามสาขาวิชาบริหารธุรกิจที่ท่านได้ศึกษา
มาหรือไม่

- ☐ สามารถ เพราะ
- ☐ ไม่สามารถ เพราะ
- ☐ ไม่มั่นใจนัก เพราะ

28. ท่านคิดว่า ท่านจะสามารถนำความรู้ด้านบริหารธุรกิจที่ได้ศึกษามาไปประกอบอาชีพ
หรือไม่

- ☐ สามารถ
- ☐ ไม่สามารถ
- ☐ ไม่มั่นใจนัก

29. ท่านคิดว่า สาขาวิชาบริหารธุรกิจที่สถาบันการศึกษาของท่านเปิดทำการสอนมีความ
สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน

- ☐ มาก
- ☐ พอสมควร
- ☐ น้อย

* ขอขอบคุณที่ได้กรุณาตอบแบบสอบถาม *

ภาคผนวก ข

ข้อมูล

สถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ตารางที่ 1

สาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย จำแนกตาม ISCED

(International Standard Classification of Education)

ปีการศึกษา ๒๕๓๒

สถาบัน	สาขาวิชา	ระดับปริญญาตรี	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก	ระดับปริญญาโท	ระดับปริญญาเอก	อื่นๆ
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ		✓	✓	✓	✓						
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต		✓		Δ	Δ						
มหาวิทยาลัยพายัพ		✓	Δ		✓	✓	✓				
มหาวิทยาลัยศรีปทุม				✓	○	Δ		○	✓		
มหาวิทยาลัยสยาม				✓	○	Δ		○	✓		
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย		✓	Δ		✓	Δ	✓				
สถาบันเทคโนโลยีสังคม (เกริก)		✓	Δ		✓	Δ					
วิทยาลัยเกษมบัณฑิต				✓	✓	✓		✓			
วิทยาลัยคริสเตียน								✓			
วิทยาลัยเซนต์จอห์น					✓						
วิทยาลัยบัณฑิตพัฒนศิลป์				✓	✓						
วิทยาลัยบัณฑิตสกลนคร									✓		
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์								✓			
วิทยาลัยภาคกลาง					✓						
วิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ					✓						
วิทยาลัยมิชชั่น								✓			
วิทยาลัยโยนิก					✓						
วิทยาลัยรังสิต		✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓	
วิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล				✓	✓			✓			
วิทยาลัยศรีอีสาน		✓		✓	✓	✓			✓		
วิทยาลัยศรีโสภณ					✓						
วิทยาลัยสยามบัณฑิต					✓						
วิทยาลัยแสงธรรม		✓									
วิทยาลัยหัวเฉียว								✓			
วิทยาลัยอัญมณีบริหารธุรกิจ		✓			Δ	✓		✓			
วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์					○	Δ		○	✓		

หมายเหตุ ○ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ✓ ระดับปริญญาตรี Δ ระดับปริญญาโท

ตารางที่ 2 จำนวนนักศึกษา-รับเข้าใหม่ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
1. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	3,090	2,970	2,970	2,850	2,850
2. ระดับปริญญาตรี	19,821	20,448	21,056	21,616	22,119
ปีที่ 1					
ปีที่ 3/4	42	45	47	49	53
3. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	—	—	—	—	—
4. ระดับปริญญาโท	700	865	985	1,045	1,120
5. ระดับปริญญาเอก	—	—	—	—	—
รวม	23,653	24,328	25,058	25,560	26,142

จำนวนนักศึกษารับเข้าใหม่ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 6 สามารถเปรียบเทียบ
ได้ดังแผนภูมิที่ 20 ต่อไปนี้

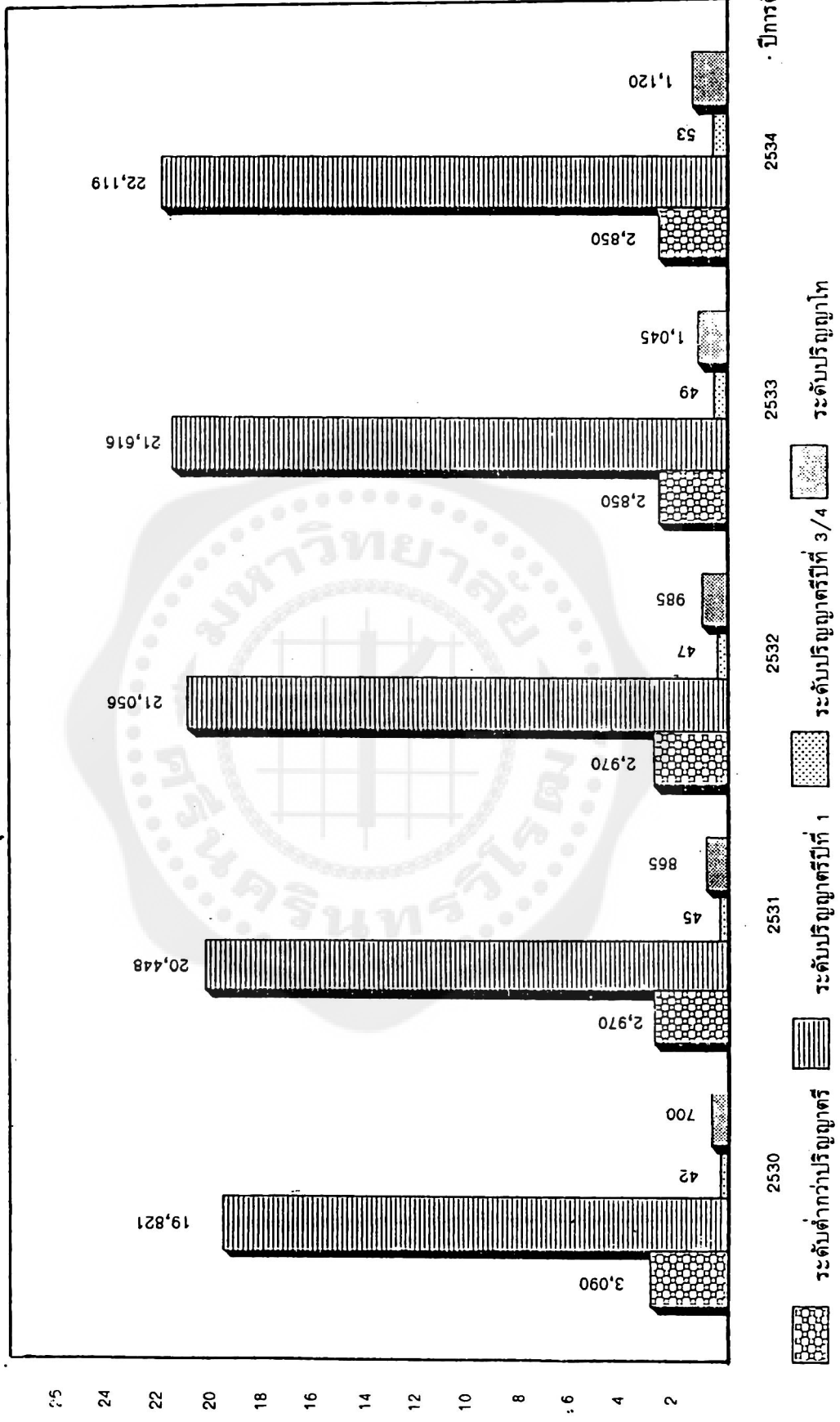
ตารางที่ 3 จำนวนนักศึกษาารวมทั้งสิ้น ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในช่วงแผนพัฒนา
ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

ระดับการศึกษา	ปีการศึกษา				
	2530	2531	2532	2533	2534
1. ระดับต่ำกว่าปริญญาตรี	5,834	5,714	5,624	5,484	5,384
2. ระดับปริญญาตรี	59,018	66,011	71,376	74,280	76,550
3. ระดับประกาศนียบัตรบัณฑิต	—	—	—	—	—
4. ระดับปริญญาโท	1,187	1,480	1,725	1,884	2,003
5. ระดับปริญญาเอก	—	—	—	—	—
รวม	66,039	73,205	78,725	81,648	83,937

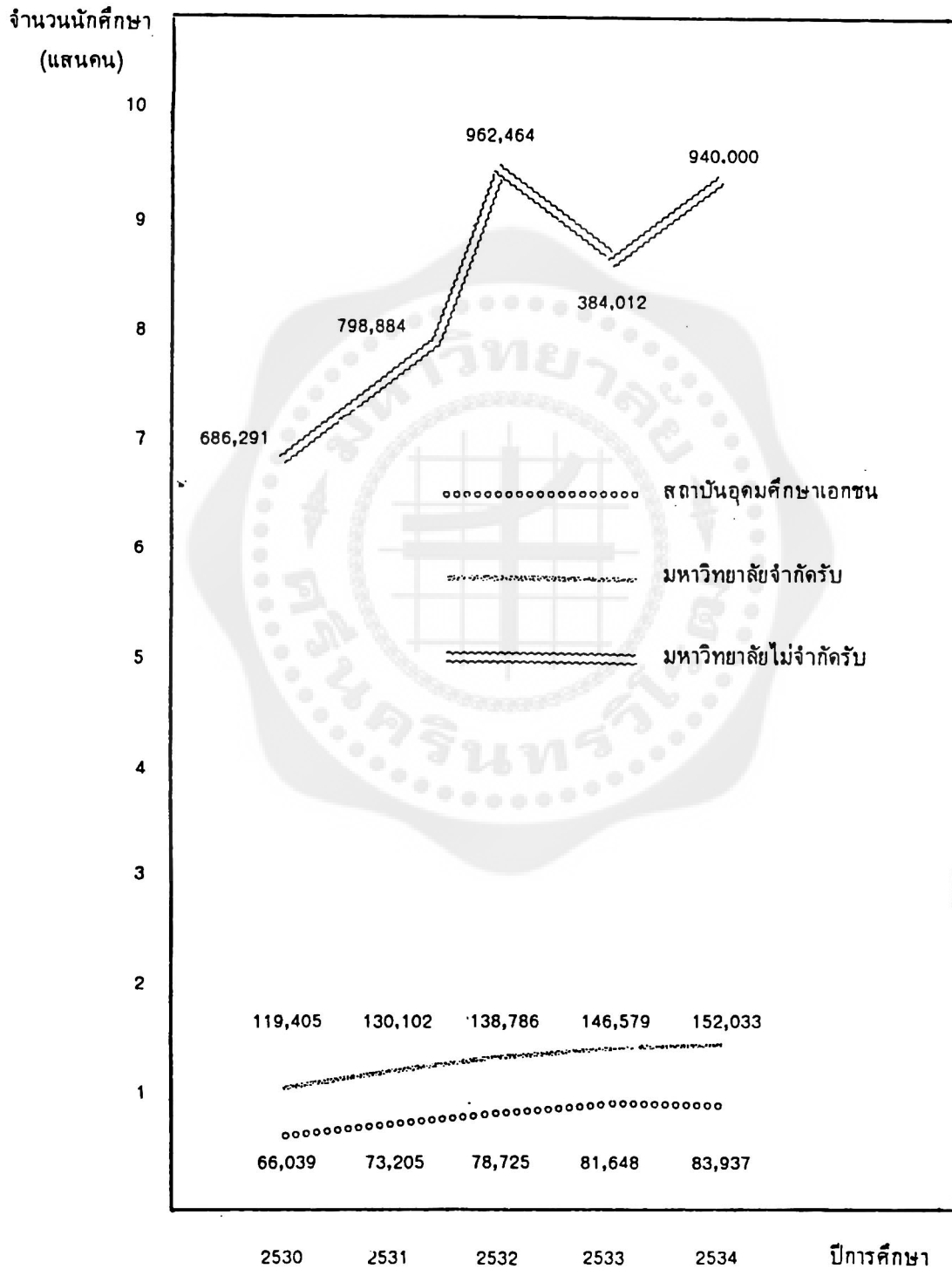
จำนวนนักศึกษา
(พันคน)

แผนภูมิที่ 1

เป้าหมายจำนวนนักศึกษารับเข้าใหม่ ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษาฯ ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534)

แผนภูมิที่ 2
เปรียบเทียบจำนวนรวมนักศึกษาในระดับอุดมศึกษาสังกัดทบวงมหาวิทยาลัยในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา
ระดับอุดมศึกษา ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2530–2534)

ตารางที่ 4. จำนวนอาจารย์ประจำ ครูปฏิบัติการ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนจำแนกตามคุณภาพ สัดส่วนคุณภาพ ปีการศึกษา 2529

หน่วย : คน

สถาบัน	จำนวนรวม อาจารย์ ประจำ ครู ปฏิบัติการ	ครูปฏิบัติการ	อาจารย์ประจำ จำแนกตามคุณภาพ			สัดส่วน : คุณวุฒิ อาจารย์ประจำ ตรี : โท : เอก	รวม โรงเรียน เฉลี่ย/สรุป
			ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก		
1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	360	5	199	147	9	5.6 : 4.1 : 0.3	12
2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	185	12	103	65	5	5.9 : 3.8 : 0.3	12-15
3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์	175	-	83	85	7	4.7 : 4.9 : 0.4	6-12
4 มหาวิทยาลัยพายัพ	239	7	113	107	12	4.9 : 4.6 : 0.5	17
5 มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	258	-	96	158	4	3.7 : 6.1 : 0.2	12
6 วิทยาลัยเกริก	136	-	60	64	12	4.4 : 4.7 : 0.9	6-9
7 วิทยาลัยคริสเตียน	21	-	12	9	-	5.7 : 4.3 : 0.0	10
8 วิทยาลัยคณาสวัสดิ์	54	-	38	14	2	7.0 : 2.6 : 0.4	6-9
9 วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	26	-	11	15	-	4.2 : 5.8 : 0.0	8
10 วิทยาลัยมีศรี	16	1	12	3	-	8.0 : 2.0 : 0.0	15
11 วิทยาลัยรังสิต	55	-	23	31	1	4.2 : 5.6 : 0.2	1-4
12 วิทยาลัยรอยเอ็ดมันด์	5	-	3	2	-	6.0 : 4.0 : 0.0	10
13 วิทยาลัยราชพฤกษ์	17	-	10	7	-	5.9 : 4.1 : 0.0	6-9
14 วิทยาลัยศรีโสภณ	22	-	15	6	1	6.8 : 2.7 : 0.5	12
15 วิทยาลัยศรีปทุม	155	12	87	43	13	6.1 : 3.0 : 0.9	12
16 วิทยาลัยแสงธรรม	19	-	3	12	4	1.6 : 6.3 : 2.1	4
17 วิทยาลัยหัวเฉียว	35	1	17	17	-	5.0 : 5.0 : 0.0	8-16
18 วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	167	-	54	100	13	3.2 : 6.0 : 0.8	3-6
19 วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์	117	15	66	31	5	5.5 : 3.0 : 0.5	3-27
รวม	2,062	53	1,005	916	38	5.0 : 4.6 : 0.4	

ตารางที่ 5 อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำแนกตามคุณภาพ สัดส่วนคุณภาพ ปีการศึกษา 2529

หน่วย : คน

สถาบัน	จำนวน อ.ประจำ และ อ.พิเศษ รวม	ครูปฏิบัติการ	อาจารย์ประจำและอาจารย์พิเศษ จำแนกตามคุณภาพ			สัดส่วน : คุณภาพ อาจารย์ประจำ ตรี : โท : เอก
			ปริญญาตรี	ปริญญาโท	ปริญญาเอก	
1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	616	6	220	346	44	3.6 : 5.7 : 0.7
2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	280	12	109	146	13	4.1 : 5.5 : 0.5
3 มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	267	-	96	162	9	3.6 : 6.1 : 0.3
4 มหาวิทยาลัยพายัพ	317	10	158	136	13	5.2 : 4.4 : 0.4
5 วิทยาลัยหอการค้าไทย	437	-	122	282	33	2.8 : 6.5 : 0.7
6 วิทยาลัยเกริก	193	-	68	86	39	3.5 : 4.5 : 2.0
7 วิทยาลัยคริสเตียน	50	-	16	28	6	3.2 : 5.6 : 1.2
8 วิทยาลัยคณาจารย์	60	6	38	14	2	7.0 : 2.6 : 0.4
9 วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	114	-	45	49	20	3.9 : 4.3 : 1.8
10 วิทยาลัยมิชชั่น	34	2	19	11	2	5.9 : 3.4 : 0.7
11 วิทยาลัยรังสิต	94	-	31	55	8	3.3 : 5.9 : 0.8
12 วิทยาลัยร้อยเอ็ดบัณฑิต	5	-	3	2	-	6.0 : 4.0 : 0.0
13 วิทยาลัยวงษ์สวัสดิกุล	47	-	11	33	3	2.3 : 7.0 : 0.7
14 วิทยาลัยศรีโสภณ	31	-	15	10	6	4.8 : 3.2 : 2.0
15 วิทยาลัยศรีปทุม	248	12	111	104	21	4.7 : 4.4 : 0.9
16 วิทยาลัยแสงธรรม	35	-	3	25	7	0.9 : 7.1 : 2.0
17 วิทยาลัยหัวเฉียว	60	1	24	29	6	4.1 : 4.9 : 1.0
18 วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	232	-	68	139	25	2.9 : 6.0 : 1.1
19 วิทยาลัยเอเซียคเนย์	197	26	82	80	9	4.8 : 4.7 : 0.5

ตารางที่ 6 จำนวนอาจารย์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพ จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	หญิง
1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ คณะบริหารธุรกิจ														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	3	-	3	47	24	23	37	12	25	1	1	-	88	51
อาจารย์พิเศษ	1	-	1	2	1	1	60	44	16	7	5	2	70	20
อาจารย์ชาวต่างประเทศประจำคณะบัญชี	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	-
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	44	6	38	14	1	13	1	-	1	59	52
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	4	2	2	30	14	16	2	1	1	36	19
อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศคณะนิเทศศาสตร์	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	-
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	33	17	16	15	3	12	-	-	-	48	28
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	4	3	1	15	7	8	3	3	-	22	9
อาจารย์ชาวต่างประเทศประจำภาควิชาอิสระ สาขามานุษยวิทยา	-	-	-	1	-	1	-	-	-	-	-	-	1	1
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	1	-	1	5	1	4	2	1	1	8	6
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	6	2	4	27	4	23	3	2	1	36	28
อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	3	1	2	-	-	-	3	2

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
คณะนิติศาสตร์															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	6	5	1	2	1	1	8	6	2
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	4	4	-	24	24	-	5	4	1	33	32	1
คณะเศรษฐศาสตร์															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	3	2	1	7	3	4	-	-	-	10	5	5
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	10	4	6	1	1	-	11	5	6
บัณฑิตวิทยาลัย															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	9	1	8	1	1	-	10	2	8
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	3	1	2	10	8	2	13	9	4
อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	1	1	-	2	2	-	3	3	-
มหาวิทยาลัยที่ฐานทั่วไป															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	66	23	43	47	10	37	-	-	-	113	33	80
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	1	1	-	30	10	20	4	3	1	35	14	21
อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศ	2	1	1	4	1	3	1	1	-	-	-	-	7	3	4

จำนวนอาจารย์ของมหาวิทยาลัยสุรศักดิ์บัณฑิตย์ จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	หญิง
2 มหาวิทยาลัยสุรศักดิ์บัณฑิตย์														
คณะบริหารธุรกิจ														
สาขาวิชาการเงิน														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	18	11	7	22	6	16	4	2	2	44	25
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	18	15	3	1	-	1	19	4
สาขาวิชาการบริหารงานบุคคล														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	13	8	5	18	6	12	1	1	-	32	17
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	2	2	-	7	4	3	1	1	-	10	3
สาขาวิชาการตลาด														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	11	5	6	14	8	6	2	1	1	27	13
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	1	1	-	10	7	3	-	-	-	11	3
คณะบัญชี														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	23	1	22	9	4	5	-	-	-	32	27
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	2	2	-	5	4	1	-	-	-	7	1
คณะเศรษฐศาสตร์														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	8	5	3	2	2	-	10	3

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	หญิง
อาจารย์พิเศษ คณะนิติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	12	12	-	3	3	-	15	-
อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ	-	-	-	11	9	2	6	2	4	1	1	-	18	6
อาจารย์พิเศษ ภาควิชาสื่อสารภาษาอังกฤษ	-	-	-	7	7	-	16	16	-	1	1	-	24	-
อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ	-	-	-	4	2	2	5	3	2	1	1	-	10	4
อาจารย์พิเศษ อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศ	-	-	-	1	-	1	9	4	5	2	-	2	12	8
อาจารย์ประจำ ภาควิชาภาษาจีน	-	-	-	-	-	-	3	3	-	-	-	-	3	-
อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ	-	-	-	3	2	1	-	-	-	-	-	-	3	1

จำนวนอาจารย์ของมหาวิทยาลัยแพทย์ จําแนกตามประเภท ทุติย พหุ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
3 มหาวิทยาลัยแพทยศาสตร														
สาขาวิชาภาษาไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	3	-	3	7	4	3	1	1	-	11	5
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาภาษาอังกฤษ														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	13	2	11	6	-	6	-	-	-	19	2
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	3	-	3	4	1	3	-	-	-	7	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาประวัติศาสตร์														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	2	-	2	8	2	6	-	-	-	10	2
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาศึกษาศาสตร์															
อาจารย์ชาวไทย	1	1	-	4	2	2	3	1	2	-	-	-	8	4	4
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	1	-	1	5	1	4	1	-	1	-	-	-	7	1	6
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะศึกษาศาสตร์															
สาขาวิชาปรัชญาและศาสนา															
อาจารย์ชาวไทย	1	1	-	2	1	1	10	7	3	3	3	-	16	12	4
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	5	4	1	1	-	1	6	4	2
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะสังคมศาสตร์															
สาขาวิชาสังคมวิทยา-มานุษยวิทยา															
อาจารย์ชาวไทย															

(၈၁)

[illegible]

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
สาขาวิชาการจัดการ อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	1	-	1	3	-	3	1	1	-	5	1	4
อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการตลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	2	-	2	6	3	3	-	-	-	8	3	5
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการเลขานุการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	6	-	6	1	-	1	-	-	-	7	-	7
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและการท่องเที่ยว															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	3	-	3	2	-	2	-	-	-	5	-	5
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะบัญชีและการเงิน															
สาขาวิชาการบัญชี															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	9	1	8	2	1	1	-	-	-	11	2	9
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการเงินการธนาคาร															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	1	1	-	2	1	1	-	-	-	3	2	1
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์พิเศษ คณะวิทยาศาสตร์ ภาควิชาวิทยาศาสตร์พื้นฐาน	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	6	2	4	4	1	3	1	1	-	11	4	7
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	1	-	1	-	-	-	1	-	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาคณิตศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	4	1	3	2	-	2	-	-	-	6	1	5
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาสถิติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	2	-	2	3	1	2	-	-	-	5	1	4
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค															
อาจารย์ชาวไทย	4	-	4	24	-	24	8	-	8	-	-	-	36	-	36
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะสังคมศาสตร์															
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	4	4	-	-	-	-	-	-	-	4	4	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จำนวนอาจารย์ของมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
4. มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย														
คณะบริหารธุรกิจ														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	44	13	31	65	29	36	8	6		117	48
อาจารย์ประจำ	-	-	-	33	7	26	26	6	20	-	-		59	13
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	11	6	5	39	23	16	8	6	2	58	35
อาจารย์พิเศษชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะบัญชี														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	18	7	11	60	27	33	2	2		80	36
อาจารย์ประจำ	-	-	-	15	4	11	22	-	22	-	-		37	4
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	3	3	-	38	27	11	2	2		43	32
อาจารย์ประจำ,พิเศษชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		-	-
คณะเศรษฐศาสตร์														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	16	7	9	43	17	26	5	5		64	29
อาจารย์ประจำ	-	-	-	12	4	8	30	8	22	-	-		42	12
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	4	3	1	13	9	4	5	5		22	17
อาจารย์ประจำ,พิเศษชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-		-	-
คณะมนุษยศาสตร์														
อาจารย์พิเศษชาวไทย	-	-	-	23	7	16	52	7	45	4	-	4	79	14
อาจารย์ประจำชาวไทย	-	-	-	4	4	-	20	11	9	8	7	1	32	22
อาจารย์ประจำชาวต่างประเทศ	-	-	-	1	-	1	5	4	1	-	-	-	6	4
อาจารย์พิเศษชาวต่างประเทศ	-	-	-	1	-	1	1	-	1	-	-	-	2	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูผู้ปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
คณะวิทยาศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ประจำ,พิเศษชาวต่างประเทศ	-	-	-	12	5	7	23	9	14	-	-	-	35	14
	-	-	-	3	3	-	13	9	4	6	4	2	22	16
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยกรีก จำนวนตามประเภท ภูมิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
5. วิทยาลัยกรีก														
คณะบริหารธุรกิจ														
สาขาวิชาการบัญชี														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	6	-	6	3	-	3	-	-	-	9	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	1	1	-	5	2	3	-	-	-	6	3
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการบริหารและการจัดการ														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	1	-	1	6	4	2	-	-	-	7	4
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร														
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	1	-	1	5	-	5	-	-	-	6	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	4	3	1	-	-	-	4	3
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการตลาด															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	2	1	1	2	1	1	-	-	-	4	2	2
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	4	3	1	-	-	-	4	3	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการเลขานุการ															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	10	-	10	2	1	1	-	-	-	12	1	11
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	1	1	1	-	-	-	-	-	-	1	-	1
คณะศิลปศาสตร์															
สาขาวิชาภาษาอังกฤษและภาษาต่างประเทศ															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	18	2	16	12	4	8	2	2	-	32	8	24
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	3	2	1	-	-	-	3	2	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-	2	2	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาไทยศึกษา	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	1	-	1	4	2	2	-	-	-	5	2	3
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาสังคมศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	9	4	5	5	1	4	1	1	-	15	6	9
อาจารย์พิเศษ-	-	-	-	6	1	5	4	1	3	4	4	-	14	6	8
สาขาวิชาคณิต-วิทย์-คอมพิวเตอร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	3	3	-	6	1	5	1	1	-	10	5	5
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาประวัติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	4	1	3	7	2	5	-	-	-	11	3	8
คณะเศรษฐศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาทฤษฎีเศรษฐศาสตร์และ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เศรษฐศาสตร์ประยุกต์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ คณะนิติศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	5	1	4	9	2	7	2	2	-	16	5	11
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	-	-	-	2	2	-	2	2	-	4	4	-
	-	-	-	-	-	-	2	2	-	23	21	2	25	23	2
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	2	1	3	2	1

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยคณาสวัสดิ์ จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
7. วิทยาลัยคณาสวัสดิ์ คณะศิลปศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ คณะบริหารธุรกิจ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ คณะเกษตรศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ คณะวิทยาศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ คณะนิเทศศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ	-	-	-	12	6	6	4	2	2	2	2	-	18	10
	1	-	1	7	2	5	2	2	-	-	-	-	10	4
	5	5	-	11	9	2	3	2	1	-	-	-	19	16
	-	-	-	2	1	1	1	1	-	-	-	-	3	2
	-	-	-	6	4	2	4	3	1	-	-	-	10	7

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
ส่วนวิชาการเลขานุการ															
อาจารย์ราวไทย	1	-	1	4	1	3	-	-	-	-	-	-	5	1	4
อาจารย์ประจำ															
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	1	-
คณะนิติศาสตร์															
สาขาวิชานิติศาสตร์															
อาจารย์ราวไทย	-	-	-	5	3	2	1	1	-	-	-	-	6	4	2
อาจารย์ประจำ															
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	10	7	3	4	4	-	14	11	3

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยพยาบาลชั้นต้นศูนย์ จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
9. วิทยาลัยพยาบาลชั้นต้นศูนย์ คณะพยาบาลศาสตร์ สาขาพยาบาลศาสตรบัณฑิต อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	-	-	-	11	4	7	15	1	14	-	-	-	26	5
	-	-	-	34	11	23	34	14	20	20	11	9	88	36
														21
														52

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยรังสิต จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
10. วิทยาลัยรังสิต															
คณะบริหารธุรกิจ															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	21	6	15	27	5	22	1	1	-	49	12	37
อาจารย์ประจำ	-	-	-	7	2	5	5	4	1	-	-	-	12	6	6
อาจารย์พิเศษ	-	-	-												
คณะบริหารธุรกิจ															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	2	-	2	4	-	4	-	-	-	6	-	6
อาจารย์ประจำ	-	-	-	1	-	1	19	6	13	7	5	2	27	11	16
อาจารย์พิเศษ	-	-	-												

จำนวนอาจารย์ที่มหาวิทยาลัยร้อยเอ็ดกัณฑ์จัด จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาปนา คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูผู้ฝึกสอน			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
11. วิทยาลัยร้อยเอ็ดบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำ สาขาวิชาการตลาด อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์ประจำ	-	-	-	2	-	2	1	1	-	-	-	-	3	1
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	1	-	1	1	1	-	-	-	-	2	1
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยราชภัฏ จําแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	หญิง
12. วิทยาลัยราชภัฏกุล คณะนิติศาสตร์ สาขาวิชานิติศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ คณะเศรษฐศาสตร์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเงิน สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์สหกรณ์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ	-	-	-	4	3	1	-	-	-	-	-	-	4	3
	-	-	-	1	1	-	15	13	4	3	3	-	19	15
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4
	-	-	-	3	1	2	6	3	3	-	-	-	9	4
	-	-	-	-	-	-	10	8	2	-	-	-	10	8
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2
	-	-	-	3	1	2	1	1	-	-	-	-	4	2
	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	1

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2525

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	หญิง
14. วิทยาลัยศรีปทุม														
ภาควิชาพื้นฐาน														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	11	3	8	12	9	3	6	4	2	29	13
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	9	6	3	1	1	-	10	3
คณะนิติศาสตร์ (ระดับปริญญาตรี)														
ศึกษานิเทศศาสตร์														
อาจารย์ชาวไทย														
อาจารย์ประจำ	-	-	-	14	4	10	16	15	1	1	1	-	31	11
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	5	5	-	27	26	1	2	1	1	34	2
คณะโปลีเทคนิค (ปวส.)														
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง														
สาขาวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง														
สาขาวิชาช่างยนต์														
สาขาวิชาช่างอิเล็กทรอนิกส์														
อาจารย์ชาวไทย	12	12	-	46	35	11	-	-	-	-	1	-	59	11
อาจารย์ประจำ														
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	13	12	1	2	2	-	-	-	-	15	1
คณะบริหารธุรกิจ (ปริญญาตรี)														
สาขาการบริหาร														
สาขาการเงินและการธนาคาร														

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยสัมพันธ์บริหารธุรกิจ คำนวณตามประเภท ภูมิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา ๒๕๒๙

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	หญิง
๑๗. วิทยาลัยสัมพันธ์บริหารธุรกิจ คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ อาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ อาจารย์ชาวไทย อาจารย์ประจำ อาจารย์ชาวต่างประเทศ อาจารย์ประจำ	-	-	-	8	3	5	19	1	8	-	-	-	27	4
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	23
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	13	4	9	2	1	1	2	2	-	17	10
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	-	-	-	1	-	1	8	4	4	-	-	-	9	5
	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	1	-
	-	-	-	1	1	-	1	1	-	-	-	-	2	-
	-	-	-	-	-	-	3	2	1	1	1	-	4	3
	-	-	-	2	-	2	2	-	2	1	1	-	5	1
	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	4

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ		ปริญญาตรี		ปริญญาโท		ปริญญาเอก		รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	รวม	หญิง
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ										
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	5	2	3	6	3	-	6
อาจารย์ประจำ	-	-	-	2	2	-	4	4	2	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	1	1	-	3	3	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	4	4
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร										
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	7	2	7	5
อาจารย์ประจำ	-	-	-	1	1	-	7	6	-	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	8	7
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	1	1	-	1	1	2	1
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการบัญชี										
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	3	2	1	9	2	-	8
อาจารย์ประจำ	-	-	-	4	3	1	7	5	-	3
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	11	8
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	4	2	4	2
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป										
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	6	2	4	-	-	-	6	2	4
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	2	2	-	-	-	-	2	-	-
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	4	1	3	4	4	-	1	-	1	9	5	4
สาขาวิชาพื้นฐานทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	7	3	4	14	5	9	2	-	2	23	8	15
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	1	1	-	7	6	1	3	1	2	11	8	3
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	6	6	-	-	2	1	1	-	-	8	7	1
สาขาวิชาการตลาด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	2	1	1	7	7	-	-	-	-	9	8	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	6	5	1	11	9	2	-	-	-	17	14	3
อาจารย์ชาวต่างประเทศ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	-	2	2	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
คณะบริหารธุรกิจ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
(หลักสูตรปริญญาโทธุรกิจมหาบัณฑิต)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาระบบข้อมูลเพื่อการจัดการ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

(ต่อ)

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และ ประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-	2	2	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	1	-	1	1	1	-	2	1	1
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	-	2	2	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	-	2	2	-
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	2	-	2	2	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการตลาด															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	1	-	1
อาจารย์ประจำ	-	-	-	-	-	-	4	3	1	-	-	-	4	3	1
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาบัญชี															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-	1	1	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
สาขาวิชาการเงิน															
อาจารย์ชาวไทย	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	2	2	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
18. วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม															
สาขาวิชาช่างยนต์															
สาขาวิชาช่างก่อสร้าง															
สาขาวิชาไฟฟ้ากำลัง															
สาขาวิชาอิเล็กทรอนิกส์															
อาจารย์ชาวไทย	14	13	1	50	42	8	2	1	1	2	1	1	68	57	11
อาจารย์ประจำ	10	9	1	14	14	-	2	2	-	-	-	-	26	25	1
อาจารย์พิเศษ															
อาจารย์ชาวต่างประเทศ															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	1	1	-	-	-	-	-	-	-	1	1	-
คณะบริหารธุรกิจ															
สาขาวิชาการบัญชี															
สาขาวิชาการตลาด															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	14	6	8	23	10	13	3	3	-	40	19	21
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	2	1	1	27	15	12	-	-	-	29	16	13
คณะวิศวกรรมศาสตร์															
สาขาวิชาวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์															
อาจารย์ชาวไทย															
อาจารย์ประจำ	-	-	-	2	2	-	6	6	-	-	-	-	8	8	-
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	-	-	-	20	14	6	4	4	-	24	18	6

จำนวนอาจารย์ของวิทยาลัยมีชั้น จำแนกตามประเภท วุฒิ เพศ และคณะวิชา ประจำปีการศึกษา 2529

สถาบัน คณะ/สาขาวิชา และประเภทของอาจารย์	ครูปฏิบัติการ			ปริญญาตรี			ปริญญาโท			ปริญญาเอก			รวม	
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย
19 วิทยาลัยมีชั้น														
คณะพยาบาลศาสตร์														
สาขาวิชาการพยาบาล														
อาจารย์ชาวไทย	1	-	1	12	-	12	3	-	3	-	-	-	16	-
อาจารย์ประจำ	1	-	1	6	4	2	6	1	5	2	2	-	15	7
อาจารย์พิเศษ	-	-	-	1	1	-	2	1	1	-	-	-	3	2
อาจารย์ชาวต่างประเทศพิเศษ														1

ตารางที่ 7. จำนวนบุคลากรไม่ได้ทำการสอน จำแนกตามประเภท คุณวุฒิ ปีการศึกษา 2569

ประเภท	เจ้าหน้าที่ ห้องสมุด	ทะเบียน และสถิติ	สารบรรณ	ธุรการ	พิมพ์ึก	การเงิน	พัสดุ	อาคาร สถานที่	สวัสดิการ และสโมสร นักศึกษา	บุคลากร อื่น ๆ	รวม
คุณวุฒิ สถาน	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ
	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ
	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ	คุณวุฒิ
1 มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	16	12	1	34	7	5	-	-	9	2	180
2 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	19	15	3	-	-	11	-	-	3	-	58
3 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	19	8	-	115	30	6	-	-	2	-	148
4 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	11	16	3	19	6	-	19	94	6	5	200
5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	5	-	-	28	17	4	5	-	2	-	37
6 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	-	1	3	-	1	-	-	3	8
7 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	7	3	-	45	1	-	-	-	2	-	57
8 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	2	6	5	1	3	-	-	3	1	40
9 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	-	1	2	1	-	-	-	-	-	3
10 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	4	2	-	4	14	4	2	6	13	2	33
11 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	1	1	-	-	-	1	-	-	-	-	1
12 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	1	-	2	2	1	2	-	-	1	-	9
13 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	2	2	-	-	2	-	-	1	-	9
14 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	9	8	-	43	6	3	-	-	5	2	67
15 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	1	4	1	-	1	1	-	-	-	-	3
16 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	2	-	-	17	3	-	-	-	1	-	22
17 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	8	9	13	-	-	3	-	-	1	-	58
18 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	-	3	7	25	2	5	24	33	8	-	107
19 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี	107	70	81	340	95	15	27	133	55	2	1,040
รวม	313	41	2	4	1	2	4	2	8	19	313

ตารางที่ 8 พื้นที่และจำนวนห้องของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวนตามชนิดการใช้สอยของห้องต่างๆ ปีการศึกษา 2529

สถาบัน	ห้องบรรยาย		ห้องปฏิบัติการ		โรงอาหาร		ห้องประชุม		ห้องปฏิบัติการ ธุรกิจ		ห้องทำงาน ผู้สอน		ห้องสมุด		
	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน ห้อง	พื้นที่ ตรม.	จำนวน หนังสือ (เล่ม)
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ	75	9,789	12	765	3	3,550	1	1,110	29	1,103	-	1,113	5	2,369	45,684
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี	46	3,144	6	900	1	800	1	900	1	48	-	365	1	1,056	17,487
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต	55	5,833	17	2,171	6	3,445	10	3,723	31	1,448	29	1,945	7	4,273	49,000
มหาวิทยาลัยพายัพ	53	3,225	37	3,344	3	909	4	1,867	9	418	28	1,414	2	1,200	56,745
มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย	76	7,799	10	772	1	1,374	4	1,768	6	520	16	1,164	3	2,701	30,022
วิทยาลัยเกริก	20	1,673	5	231	-	-	4	185	6	239	3	1,274	1	549	3,389
วิทยาลัยคริสเตียน	4	245	6	211	-	-	-	-	3	87	11	287	3	205	1,395
วิทยาลัยศาสนาคริสต์	69	1,616	44	8,438	3	1,120	3	926	5	142	7	245	4	923	27,353
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	6	596	6	819	1	328	1	560	1	78	-	-	1	216	-
วิทยาลัยรังสิต	20	1,968	5	960	5	2,803	1	375	1	96	59	1,252	2	750	-
วิทยาลัยร้อยเอ็ดบัณฑิต							ไม่แจ้งข้อมูล								
วิทยาลัยวงษ์สวัสดิกุล	18	1,134	-	-	-	-	-	-	2	240	7	326	1	280	2,545
วิทยาลัยศรีโสภณ	34	2,840	6	300	1	300	1	40	8	164	1	30	1	460	5,500
วิทยาลัยศรีปทุม	34	2,964	14	1,432	2	744	6	1,516	11	636	19	842	3	966	24,732
วิทยาลัยแสงธรรม	6	288	2	155	1	342	7	385	4	113	14	227	3	486	10,688
วิทยาลัยหัวเฉียว	11	821	4	699	-	-	12	143	3	185	2	17	1	-	2,704
วิทยาลัยอัสสัมชัญบริหารธุรกิจ	50	4,304	7	962	3	2,625	5	2,310	20	463	49	1,424	4	1,691	16,739
วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์	55	2,512	67	4,670	1	3,350	11	768	13	1,355	2	791	1	3,503	-
วิทยาลัยมิชชั่น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	12	-	-	-